

Giới thiệu Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời

Vừa trở về từ nước ngoài, Thẩm Yên Nhi nghe đồn rằng bản thân cô sắp phải kết hôn với một tên nào đó họ Dương...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Trở về nước

Bắc Kinh, ngày X tháng X

Thành phố thân yêu của ta, lâu rồi mới trở về. Ở đâu cũng không bằng về nhà. Một cô gái có khuôn mặt xinh đẹp đứng trước sân bay nhìn về phong cảnh xung quanh và nói. Cô ấy tên là Thẩm Yên Nhi, con gái của chủ tịch tập đoàn Thẩm Thị. Cô nàng đi du học ở Pháp từ năm 15 tuổi, đến nay cũng đã 10 năm rồi cô mới trở về. Lần này về là do ba cô nói có việc cần bàn với cô và cô cũng có ý định là sẽ ở lại trong nước để phát triển sự nghiệp của bản thân. Cô đang đứng đợi bác tài xế đến đón thì đúng lúc đó nhiều tiếng nói vang lên cùng lúc.

Tránh ra!!! Tránh ra!!! _ Đám bảo vệ mặc vest đen đang dọn đường cho người đàn ông ở phía sau bước đi. Khí chất vương giả tỏa ra từ người anh ta cùng với gương mặt đẹp trai đã làm rung động đến nhiều cô gái ở gần đó. Anh ta lạnh lùng bước đi và xem xung quanh không tồn tại bất cứ người nào. Anh ta ngồi lên chiếc Cadillac và phóng như bay ra khỏi sân bay.

Cô vừa nhìn theo hình ảnh đấy vừa nói "Đúng là đẹp trai thật nhưng hóng hách quá". Rồi bác tài xế cũng vừa đến và thế là cô lên xe về nhà ngay.

"Ba!!! Con về rồi!!!!" _ Chưa vào tới cửa thì cô đã lên tiếng

"Con về rồi à. Đi đường chắc mệt lắm phải không con???" _ Người đàn ông từ trên lầu bước xuống và nói với giọng trầm trầm. Ông là Thẩm Quân Đình _ ba của cô

"Con không mệt đâu ba". Cô mỉm cười nói với ba mình
Advertisement / Quảng cáo

"Lần này ba gọi con về là có chuyện gì quan trọng hay gì ạ???" _ Cô hỏi

"Lần này cha gọi con về là tính bàn với con về chuyện hôn ước giữa con và thằng nhóc nhà họ Dương. Con thấy thế nào? Nếu không muốn chúng ta có thể hủy hôn ước cũng được". Nói đến đây, ánh mắt ông tỏa ra một tia thương xót cho con gái mình. Vì ông biết rằng tên nhóc kia từ trước tới giờ vô cùng lạnh lùng và không gần gũi sắc. Ông sợ khi gã Yên Nhi về đó sẽ làm cho cô không hạnh phúc. Nếu không phải do lời hứa năm xưa với sự kiên quyết của con gái thì ông đã hủy hôn ước từ lâu.

Nghe ba nói vậy cô trầm mặc một lát rồi trả lời: "Không cần đâu ba. Con đã hứa với mẹ rồi thì sẽ không thất hứa đâu. Dù gì hôn ước này là năm xưa do mẹ con và bác gái quyết định"

"Nhưng..." _ Ông xót xa nhìn con gái

"Ba à, không sao đâu. Con đâu phải một đứa không hiểu chuyện và con cũng đâu phải một đứa con gái dễ bị bắt nạt đâu". Thôi con một rồi, con lên phòng nghỉ ngơi đây. Chuyện này để tối con và ba sẽ bàn sau nha". Nói rồi cô xách hành lý đi thẳng lên lầu.

Ngồi trên chiếc giường cô lấy bức ảnh một người phụ nữ giống cô từ tủi xách ra. Cô vuốt về lên tấm ảnh và nói: "Mẹ à, con sắp lấy chồng rồi. Con chẳng biết người họ Dương đó ra sao nữa. Mong là hẳn tốt bụng một chút. Đừng quá ác độc với con. Haizzz..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lời hứa năm xưa

Cô nằm trên giường và nhớ lại về chuyện năm xưa...

Mẹ cô là một thiên kim nhà giàu, đẹp nhất vùng Tây An lúc bấy giờ. Bà tên là Nam Cung Nguyệt. Bà và bạn thân của mình là Diệp Du Lan cùng nhau lớn lên sau đó cùng gả cho 2 người đàn ông tuổi trẻ tài cao là Thẩm Quân Đình và Dương Bắc Nhã. Sau khi kết hôn, họ hứa với nhau nếu một người sinh con trai và một người sinh con gái thì sau này 2 nhà sẽ là xuôi gia. Và lời hứa của 2 nhà từ đó mà thành...

Advertisement / Quảng cáo

Năm cô 15 tuổi, mẹ cô bệnh nặng nên đã qua đời. Trước lúc qua đời bà đã nói cho cô biết về hôn ước giữa cô và con trai của tập đoàn Dương thị là Dương Hàn Thiên. Bà còn nói: "Sau này nó sẽ là người cùng con đi đến cuối đời. Nó sẽ là người bảo vệ con..." Bà dừng lại một lúc rồi nói tiếp: "Con đồng ý với mẹ sẽ thực hiện lời hứa này được không???" Vì mẹ nên năm đó cô đồng ý hôn ước này dù chưa gặp anh lần nào. Vì cô nghe nói sau khi kết hôn, vợ chồng Diệp Du Lan đã chuyển đến thành phố khác để sống và 2 nhà không còn liên lạc với nhau nhiều như trước nữa. Lúc đầu ba cô không đồng ý nhưng vì con gái quá kiên quyết nên cuối cùng ông cũng đồng ý. Sau khi mẹ mất được nửa năm thì cô cũng sang Pháp du học nên đến tận bây giờ cô chưa hề gặp anh lần nào. Cô chỉ nghe loáng thoáng anh là một người lạnh lùng, vô tình và không bao giờ gần gũi sắc.

Hồi tưởng xong thì cô dần chìm vào giấc ngủ. Lúc cô tỉnh lại thì màn đêm đã buông xuống. Nhìn đồng hồ chỉ 7h, cô rời khỏi giường rửa mặt và xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Bàn bạc về việc kết hôn

Thấy cô xuống lầu, ba cô cất giọng trầm ấm "Lại đây ăn cơm đi con".

"Dạ" _ Cô vừa trả lời vừa bước đến bàn ăn. Thấy một người đàn ông có khuôn mặt gần giống ba đang ngồi kế ba mình, cô vui vẻ lên tiếng: "Anh hai!!! Lâu rồi không gặp".

Sau khi mẹ mất, trong nhà chỉ còn 3 cha con cô. Nhưng anh cô thì suốt ngày ở bên ngoài không về nhà. Cũng nhiều năm rồi cô chưa gặp lại anh.

Hôm nay gặp lại anh, anh cô thay đổi rất nhiều. Không còn là đáng yêu của một cậu công tử ăn chơi, tóc tai màu mè như mười năm trước nữa mà bây giờ anh cô đã trưởng thành trong bộ vest đen và là chủ tịch của tập đoàn Thẩm Thị hiện tại. Biệt sức khỏe không còn như trước nữa nên 2 năm trước ba cô đã giao Thẩm Thị lại cho con trai mình là Thẩm Quân Thịnh.

Cô nói tiếp: "Nhìn anh xem không ra luôn đấy".

"Yên Nhi!!! Để anh xem...Hmm...Em gái của anh cũng lớn hơn rồi. Không còn là một cô nhóc như trước nữa, bây giờ đã xinh đẹp và là một người tài năng bên Pháp như thế này..." _ Anh cô đưa tay lên cảm suy ngẫm rồi vui vẻ trả lời.

Nghe anh nói vậy, cô trẻ mới nói: "Giờ anh cũng là chủ tịch tập đoàn Thẩm Thị rồi còn gì. Đầu tóc hết màu mè như hồi đó rồi. Haha..."

Con nhóc này vẫn thích nói móc anh như ngày trước. Hừ" _ Anh tò về không đồng tình với câu nói sau cùng của cô.

"Thôi ăn cơm đi rồi 2 anh em muốn tâm sự gì thì tâm sự. Thức ăn nguội hết rồi kia". Ba cô cất giọng cắt ngang câu chuyện.

Trong lúc ăn cơm cô nhớ ra một chuyện nên hỏi ba: "Về chuyện kết hôn như thế nào rồi ba???"

Anh cô nghe vậy nhủ mày lên tiếng: "Anh biết ý định của em nhưng anh khuyên em một câu: Cậu ta là một người không dễ động tới nên em phải cẩn thận. Nhưng không được để cậu ta ức hiếp biết chưa. Dù gì nhà chúng ta cũng chẳng thu kém gì nhà họ Dương họ.

"Dạ, em biết rồi. Cảm ơn anh đã nhắc nhở" Cô nói.

"Về chuyện kết hôn thì họ hẹn con ngày mai lúc 8 giờ tối đến nhà hàng Gia Thành phòng 1082 gặp mặt họ. Hôm đó con có rảnh không???" Ông vừa nói vừa đưa thẻ phòng cho cô.

Cô suy nghĩ một lát rồi vừa nhận lấy thẻ phòng vừa trả lời: " Tối mai con rảnh nên có thể đi được."

Sau khi nói chuyện này thì ai nấy đều im lặng ăn cơm rồi cùng nhau trò chuyện đến khuya mới trở về phòng.

★ Các độc giả thấy truyện có ổn không ạ. Có thắc mắc gì thì cmt bên dưới để mình biết hoặc lên hệ qua nick face Tuyền Huỳnh (□□□) nha. ★

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Gặp nhau

Sáng hôm sau...

Cô mặc một đồ công sở đơn giản, tóc cột lên cao lộ ra gương mặt thanh tú không hề có chút ti vết nào. Cô chỉ sử dụng một ít son dưỡng môi. Cô bước ra khỏi nhà, trên tay cầm tập hồ sơ mà tối hôm qua cô đã chuẩn bị. Lúc còn ở Pháp cô đã nhờ bạn mình ở Bắc Kinh tìm giúp cô các công ty đang tuyển nhân viên trong nước nên hôm nay cô đến các công ty ấy xin phỏng vấn. Mặc dù nhà cô công ty nhưng cô muốn tự mình gây dựng sự nghiệp mà không cần sự giúp đỡ của gia đình.

Xe đến trước tập đoàn Thiên Phong, cô xem kĩ lại tài liệu mình đã chuẩn bị một nửa rồi bước vào.

Đến trước bàn lễ tân cô hỏi: "Chị ơi!!! Công ty này đang tuyển nhân viên phải không chị??? Em đến để phỏng vấn ạ".

Cô lễ tân nhìn thấy cô, thoáng qua tia kinh ngạc vì sự xinh đẹp của Thẩm Yên Nhi nhưng ngay sau đó cô hồi phục lại tinh thần và cất giọng dịu dàng, lễ phép: "Được. Em đợi chị một lát, để chị thông báo cho chủ tịch..." Cô cầm lấy điện thoại và gọi...

"Alo... dạ thưa chủ tịch!!!! Có một cô gái đến đây xin phỏng vấn ạ.... dạ được, tôi sẽ dẫn cô ấy đến ngay"

"Em đi theo chị"_ Cúp máy, cô quay sang Thẩm Yên Nhi nói. Rồi cô dẫn Thẩm Yên Nhi đến phòng chủ tịch.

Đứng trước phòng chủ tịch cô lễ tân lễ phép lên tiếng: "Thưa chủ tịch, người đã được đưa đến rồi ạ".

"Cho vào"_ Một giọng nói lạnh lùng vang lên từ trong phòng.
Advertisement / Quảng cáo

Cách...Cánh cửa mở ra. Một người đàn ông mặc một bộ vest đen đang ngồi trước bàn làm việc. Thẩm Yên Nhi gấp người lễ phép nói: "Thưa chủ tịch, tôi nghe nói công ty..."

Cô chưa nói xong người đàn ông đã giương mắt lên cất ngang lời cô nói: "Cô được tuyển!!! Ngày mai đến là việc"

Thẩm Yên Nhi khó hiểu ngược mắt lên nhìn người đàn ông trước mặt, cô hỏi: "Được tuyển??? Tôi chưa giới thiệu gì về bản thân cơ mà, tại sao lại được tuyển??? Với lại tôi làm công việc gì ạ? ".

"Thư kí"_ Anh trả lời vồn vện 2 chữ, không thiếu không thừa.

Nhìn thấy dung mạo người đàn ông trước mặt, cô nhớ ra đã gặp người đàn ông này. Thì ra là tên đẹp trai hóm hách cô gặp ở sân bay ngày hôm qua. Ngừng lại dòng hồi tưởng, cô khó hiểu hỏi tiếp: "Thư kí??? Theo tôi được biết thì công ty đang tuyển nhân viên ở bộ phận nhân sự chứ đâu phải chức vụ thư kí đâu ạ???"

"Cô không cần biết nhiều. Ngày mai đến làm việc. Không được phép đến muộn..."_ Anh lạnh lùng trả lời.

"Vâng vâng tôi xin phép". Cô không hỏi thêm nx. Nói xong cô bước ra khỏi phòng. Trước khi cô đến cửa anh nói tiếp: "Chúng ta còn gặp lại".

Cô khựng lại vài giây, suy nghĩ " Tên này có vấn đề gì không nhỉ, làm việc ở đây thì sẽ còn gặp mặt mà??? Hơ hơ..." Sau đó cô nhanh chóng bước ra khỏi phòng. Sau khi ra khỏi công ty, cô nhìn vào đồng hồ chỉ 10h30'. Còn khá nhiều thời gian. Cô suy ngẫm một lát rồi lấy điện thoại gọi cho 2 cô bạn thân lâu năm chưa gặp của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Bạn thân (1)

Hai mươi phút sau...

Tại quán cafe 'Little Cafe' nơi hỏi trước cô thường uống cafe cùng đám bạn ở đây. Cũng lâu rồi chưa đến nên phong cảnh ở nơi đây cũng khác hơn lúc trước rất nhiều. Bây giờ quán đã được mở rộng hơn và có thêm nhiều loài hoa cây cảnh hơn lúc trước.

"Này!!! Yên Nhi!!! Lâu rồi không gặp!!! Càng ngày càng xinh đẹp nha!!!_ Từ xa 2 cô gái có dáng vẻ xinh xắn không thua kém Thẩm Yên Nhi đồng thanh lên tiếng.

Thấy 2 cô bạn thân, Thẩm Yên Nhi vui vẻ đứng lên dang tay ôm 2 người bạn của mình và nói: " Từ Băng, An Hy!!!! Mình nhớ các cậu quá!!!! Đúng là gặp người qua màn hình không bằng gặp người thật". Tuy rằng cô đi du học được 10 năm nhưng cô vẫn giữ liên lạc thường xuyên với 2 cô bạn thân này.

"Mình cũng rất nhớ cậu"_ Từ Băng trả lời

Sau đó cả 3 cùng vào vị trí, gọi cafe có hương vị Latte và vui vẻ trò chuyện như 10 năm trước. Khung cảnh trò chuyện y hệt năm xưa nhưng cả 3 cô gái đều đã trở thành thiếu nữ của cái tuổi 25, không còn là những cô nhóc nữa.

"Cậu phỏng vấn sau rồi??? Thuận lợi không???" An Hy cầm tách cafe uống một ngụm, lên tiếng. Cô là người bạn ở Bắc Kinh đã tìm việc giúp Thẩm Yên Nhi.

Nghe An Hy hỏi, rồi nhớ đến cảnh xin phỏng vấn ở tập đoàn Thiên Phong lúc này, cô nói: "Mình tìm được việc rồi. Nhưng có điều kì lạ là mình chưa giới thiệu gì về bản thân thì đã được nhận vô làm thư kí cho chủ tịch."
Advertisement / Quảng cáo

"Thư kì??? Năng lực của cậu đầu phải bên đó đầu nhì???". Từ Băng khó hiểu hỏi cô

Cô thờ dãi trả lời cô bạn: "Thì đó. Bởi vậy mình mới nói là kì lạ. Mà thôi bỏ qua chuyện này đi". Rồi cả ba cùng trò chuyện với nhau rồi cùng đi shopping.

Nói đến hai cô bạn của Thẩm Yên Nhi thì phải quay lại 17 năm trước...Lúc ấy cả 3 người được 8 tuổi và đang tiểu học.

"Đừng đánh nữa!!! Huhu... Đừng đánh nữa!!! Huhu..." Một cô bé đang ôm đầu khóc nức nở cầu xin 5 người bạn kia đừng đánh cô và bạn của cô nữa.

Bỗng một tiếng nói trong trẻo vang lên: "Các người không được đánh 2 cậu ấy. Tôi đã báo việc này cho giáo viên rồi. Một lát họ sẽ tới đây".

Mây là cái thá gì mà bọn tao phải nghe??? Một con nhóc hi mũi chưa sạch mà bày đặt làm anh hùng hà mầy??? Báo giáo viên??? Chắc tui tao tin chắc?? Tui bậy, đánh nó cho tao!!!_ Một bé gái mập ú, gương mặt không xin xắn lên tiếng với giọng mỉa mai.

#Còn

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Bạn thân (2)

Tụi bây muốn đánh nhau??? Được thôi, bôn tiểu thư đây chiều các người_ Nói rồi cô nắm lấy tay một bé gái đang tiến gần mình rồi bé gập lại đằng sau. Một tiếng rắc vang lên giữa không trung. Và sau đó kèm theo một tiếng kêu sợ hãi: " Á... á... đau quá... tay của tôi... đau quá... huhu... đau quá..."_ cô bé đó sợ hãi khóc òa lên.

Thấy cảnh tượng trước mắt, mặt mày cả đám cô bé mập ú xanh tái mét không dám tiếng lên nữa.

Đúng lúc đó cô giáo đến bất gặp được cảnh tượng: " Dừng tay, các em đang làm gì vậy??? Tại sao lại đánh nhau??? Lát nữa đến phòng giáo viên gặp tôi. Còn mấy em bị thương thì đến phòng y tế xử lí vết thương rồi cũng qua đó gặp tôi". Cô giáo giận dữ lên tiếng, sau đó cô giáo bế một cô bé đang ngất xỉu trên nền rồi bước nhanh đến phòng y tế.

Một lát sau...

" Các em đều được đi học cơ mà!! Lại còn là con gái nữa, tại sao lại đánh nhau??? Trong phòng giáo viên, cô giáo lớn tiếng hỏi.

Cả đám im lặng một lúc, một giọng nói khàn khàn vang lên trước cửa phòng: " Thưa cô là do đám bạn Đào Nguyệt gây sự trước, đánh em và Từ Băng đẩy cô. Rồi bạn kia mới tới cứu bọn em"_ Cô bé bị ngất xỉu vì hoảng sợ khi này vừa chậm chạp bước vào phòng vừa nói

Nghe vậy cô liếc qua đám Đào Nguyệt, lớn tiếng: " Các em gây sự biết bao nhiêu lần rồi. Lần này không thể tha thứ được". Nói rồi cô quay sang cô bạn kia: "Còn em, tuy em đã báo cho giáo viên và cứu 2 bạn kia kịp thời, nhưng lại làm bạn học thật tay nên tôi phạt em đứng trước cửa lớp 2 tiếng đồng hồ. Giữ thì các em về lớp đi. Tôi không muốn chuyện này xảy ra lần nữa".

Advertisement / Quảng cáo

"Vâng ạ. Chúng em xin lỗi cô"_ Cả đám đồng thanh trả lời

Hết giờ học...

"Chuyện lúc này cảm ơn cậu đã giúp bọn mình"_ Là tiếng cô bé bị ngất xỉu lúc này

"Nhưng cũng xin lỗi vì đã kéo cậu vào chuyện này, làm cậu bị phạt đứng trước cửa lớp 2 tiếng..."_ cô bé được gọi là Từ Băng bên cạnh lên tiếng với giọng áy náy.

"Không có gì đâu. Là mình muốn giúp hai cậu thôi"_ Cô bé kia mỉm cười cắt giọng trong trẻo. Cô nói tiếp: "Chúng ta làm quen nha??? Hai cậu tên gì??? "

Nghe vậy cả 2 cô bé kinh ngạc cùng lúc hỏi: " Cậu chịu làm bạn với bọn mình ư??? Từ lúc vào học đến giờ chẳng ai muốn làm bạn với bọn mình cả."

Advertisement / Quảng cáo

Tại sao lại không thể làm bạn??? Chúng ta đều là con người cơ mà. Con người thì phải thương yêu lẫn nhau..."_ Cô bé kia trả lời. Câu nói này là cô học từ mẹ cô.

Nghe được những lời này cả 2 cô bé vui vẻ trả lời câu hỏi lúc trước: "Mình tên là Đoàn An Hy. Và mình là Hạ Từ Băng. Còn bạn tên gì thế???"

"Mình tên là Thẩm Yên Nhi"_ Cô bé kia trả lời

Sau phần làm quen, Từ Băng nhớ đến chuyện đánh nhau hồi nãy nên hỏi: "Thẩm Yên Nhi!!! Lúc này mình thấy cậu bé tay người của Đào Nguyệt làm họ sợ chết khiếp. Cậu có học võ à???"

"Ừm. Mình học võ được 2 năm rồi. Là anh hai dạy cho mình. Các cậu cứ kêu mình là Yên Nhi đi. Không cần gọi cả tên lẫn họ như vậy, nghe xa lạ lắm..."_ Cô nói.

An Hy nghe vậy thám phục cô: " Yên Nhi, cậu thật giỏi. Mới 8 tuổi đã biết học võ rồi..."

Nói chuyện được một lúc thì ai về nhà nấy. Sau sự việc đánh nhau thì đám Đào Nguyệt bị nhà trường đuổi học vì tội đánh nhau nhiều lần không chịu sửa đổi. Và cũng từ đó nhóm bạn gồm: Thẩm Yên Nhi, Hạ Từ Băng và Đoàn An Hy cũng thân nhau từ đó.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chúng ta lại gặp nhau rồi, Thẩm Yên Nhi

Khi trở về nhà cũng đã 6h50' chiều. Cô lên phòng, thay cho mình một bộ váy maxi trắng, trang điểm nhẹ nhàng, tóc được xòa xuống và mang đôi giày cùng màu với bộ váy. Không còn là đáng vẻ thanh lịch như lúc sáng mà bây giờ cô mang vẻ đẹp thuần khiết tự nhiên.

Đến điểm hẹn mất 45' ngồi xe. Đập vào mắt cô trước nhà hàng là tấm bảng 'Gia Thành' bằng vàng được thiết kế độc đáo. Bước vào trong không khỏi ngoài dự kiến của cô, một khung cảnh xa xỉ, nói là nhà hàng nhưng chẳng khác khách sạn là bao!!! Nghe nói nơi mà chỉ có thiên kim quý tộc, hoặc những người có địa vị rất lớn trong xã hội mới được bước chân đến nơi này.

Thấy có nhìn chằm chằm xung quanh, đám bảo vệ chạy lại ngăn cản: "Cô là ai?? Đến đây tìm ai??? Không có địa vị gì thì xin mời ra khỏi nơi này."

Nghe vậy cô nhủ mảy quay lại cắt giọng nhẹ nhàng nhưng không một xi u nhiệt độ: "Thẩm Yên Nhi. Con gái tập đoàn Thẩm Thị. Tôi đến đây để gặp Dương Hàn Thiên". Vừa nói cô vừa lấy thẻ phòng đưa đến trước mặt bảo vệ. Nghe thấy cái tên Dương Hàn Thiên và nhìn thấy tấm thẻ phòng, trên lưng đám bảo vệ toát ra tầng mồ hôi lạnh. Họ cung kính đưa tay ra hiệu 'Mời cô vào' và cắt giọng với thái độ khác xa sự hùng hồn khi này: "Xin lỗi, chúng tôi đã thất lễ thưa tiểu thư."

Cô không nhìn đám bảo vệ lần nào nữa mà trực tiếp đến quầy lễ tân nhờ họ đưa cô đến phòng 1082.

Thẩm Yên Nhi đi xa, đám bảo vệ khi này thờ phào nhẹ nhõm. Tấm thẻ đó là phòng của Boss, không một ai được đến, trừ phi người có quan hệ với anh ta. Họ nghi hoặc nhìn nhau, thầm suy nghĩ: "Tôi có nhìn lầm không??? Một cô gái xinh đẹp đến gặp Boss??? Từ trước tới giờ anh ta không bao giờ gần nữ sắc cơ mà. Cô gái kia à??? Tên Thẩm gì đó???" Nhưng ý nghĩ ấy nhanh chóng biến mất nếu họ không muốn kết thúc công việc bảo vệ này...

Trong phòng, cô chỉ nhìn thấy bóng lưng của một người đàn ông, cô hỏi: "Anh là Dương Hàn Thiên, đúng không???"

"Chúng ta lại gặp nhau rồi, Thẩm Yên Nhi"._ Người đàn ông quay lưng lại nhìn thẳng vào cô, cất giọng lạnh lùng

"Là anh???"_ Cô kinh ngạc lên tiếng. Thấy anh, Thẩm Yên Nhi nhớ đến câu nói cuối cùng của anh sau buổi phỏng vấn " Chúng ta còn gặp lại". Thì ra câu nói ấy ám chỉ đến tình huống hiện tại. Cô ngẫm hiểu ra

"Không là tôi vậy có thể là ai, hửm???"_ Nghe cô hỏi anh hơi nhếch mép, vừa nói vừa bước đến bàn ăn đã được chuẩn bị sẵn từ khi nào. Anh lạnh lùng nói tiếp: "Lại đây".

Chợt phục hồi suy nghĩ từ câu nói của anh. Cô nhanh chóng bước đến bàn ăn, ngồi xuống vị trí đối diện.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: ;Không có thỏa thuận;

Bây giờ mới nhìn kĩ người đàn ông trước mặt, Thẩm Yên Nhi hơi kinh ngạc. Khí chất vương giả từ người anh ta toát ra và đẹp lạnh lùng, cùng với gương mặt đẹp trai nghiêm nghị không khỏi làm cho người khác ớn lạnh.

Cà 2 im lặng ăn thức ăn của mình. Thấy vậy, cô lên tiếng phá vỡ bầu không khí yên tĩnh: "Dương thiếu gia, về chuyện kết hôn tôi có một đề nghị. Anh thấy thế nào???" Vừa nói cô vừa lấy ra tập tài liệu đã chuẩn bị từ trước đưa cho Dương Hàn Thiên.

Anh chỉ liếc mắt một cái trên hàng chữ đậm "Thỏa thuận sau kết hôn", lạnh lùng đáp: "Không có thỏa thuận".

"Tại sao???" Dù gì chúng ta kết hôn khi cả 2 chẳng hiểu về nhau còn gì?_ Cô nghi hoặc nhìn anh. Vì cô thấy nhiều cảnh trong ngôn tình khi kết hôn mà 2 bên không có tình cảm thì nam chính sẽ vứt cho nữ chính một hợp đồng hôn nhân có thời hạn. Nên cô nghĩ làm vậy anh sẽ đồng ý, nhưng không ngờ anh sẽ như vậy.

Anh cười như không cười, bước đến siết chặt cằm cô, làm cho cô nhìn thẳng vào mắt anh, rồi nhàn nhạt trả lời: "Tôi cưới vợ chứ không phải thuê vợ nên cô nhớ kĩ, không có thỏa thuận ở đây". Anh cố tình nhấn mạnh những chữ cuối cùng.

Bất gặp ánh mắt lạnh như băng cùng với giọng điệu kia của anh, cô bất chợt rung mình nhưng nhanh chóng hồi phục, hất tay anh ra khỏi cằm của mình. Cô bắt chước ngữ điệu lạnh lùng của anh khi này, cô nói: "Được. Không thỏa thuận thì không thỏa thuận".

"Vậy nếu không còn gì nữa thì tôi xin phép đi trước"._ Cô đứng lên chuẩn bị đi khỏi.

Thấy cô có ý định rời khỏi, anh kéo tay cô trước một bước đi ra khỏi phòng.

"Anh kéo tay tôi đi đâu???"_ Cô hoảng hốt giãy dụa cố thoát khỏi bàn tay của anh.

Anh không lên tiếng trả lời. Cô càng cố giãy dụa thì bàn tay anh càng siết chặt kéo cô một phát vào lòng, vững bước ra khỏi nhà hàng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: ;Giấy đăng kí kết hôn;

Trên xe, cô thiếu kiên nhẫn hỏi: "Rốt cuộc anh muốn đưa tôi đi đâu hả???"

"Tôi không bán cô đi là được rồi. Đứng nhiều lời"_ Anh nhắm nghiền hai mắt, ung dung trả lời.

"Vậy anh đừng ôm tôi như vậy có được không?? Như thế này không thích hợp."_ Cô đỏ bừng mặt, cố giữ trạng thái bình tĩnh.

Tay cô thì có gấu gờ những ngón tay thon dài của anh ra khỏi người mình. Dù sống bên Pháp 10 năm nhưng tính cách cô không thay đổi. Vẫn là một người hướng nội. Không thích tiếp xúc thân mật với người lạ, đặc biệt là đàn ông.

"Tôi ôm vợ tôi, có gì không thích hợp, hửm???"_ Anh không mở mắt, tay càng siết chặt eo cô hơn

"Ừm...anh siết chặt eo tôi như vậy làm gì?"_ Cô nhủ mấy nói

"Hơn nữa chúng ta chưa kết hôn?"_ Cô rằng từng chữ một cách khó khăn, trong lời nói kèm theo tiếng nghiến răng ken két.

Thấy cô nhủ mấy và giọng nói có phần khó khăn, anh giảm lực đạo lại nhưng không buông ra..

"Từ lúc cô bước vào căn phòng đó thì cô đã là người phụ nữ của tôi"_Anh nở nụ cười gian tà hiếm thấy.

Cô ngạc nhiên quay sang người đàn ông phía trên: "Đùa gì chứ, đúng là chúng ta sẽ kết hôn nhưng chúng ta chỉ mới gặp nhau vài lần. Làm sao kết hôn nhanh vậy được. Trong khi tôi chẳng biết gì. Tôi không tin đâu"

"Cô không tin???"_ Vừa nói anh vừa lấy 2 cuốn sổ màu đỏ từ trong túi áo đến trước mặt cô.

Nhìn thấy cuốn sổ đỏ, bên trong là cái tên Dương Hàn Thiên, Thẩm Yên Nhi và ngày X tháng X năm X. Cô như không tin vào mắt mình, chính là hôm nay??? Cô nghi hoặc hỏi: "Già à??? Sao có thể như vậy được. Không thể nào đâu."

"Tại sao lại không thể?" Trong lời nói của anh mang chút cười.

"No no no, nhất định là anh lừa tôi rồi". Vừa nói cô vừa lắc đầu tỏ ý không tin.

Cô vừa dứt lời, điện thoại vang lên. Là ba cô gọi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Nụ hôn đầu

Cô nhận điện thoại: " Alo, ba!!! Ba gọi cho con có chuyện gì vậy ba????

"Ba gọi cho con là muốn nhắc nhở con vài điều. Sau khi về bên đó phải chăm sóc tốt cho bản thân mình, không được để cậu ta ức hiếp nha con. Đồ đạc của con mang về không nhiều nên đã nhanh chóng đem hết sang đó rồi. Nhớ lời cha dặn...tút..tút"_ Ba cô đầu dây bên kia nói một tràng rồi nhanh chóng cúp máy.

Cô như chưa tiếp thu được hết lời của ba cô. Ngơ ngác nhìn vào điện thoại đã cúp từ lúc nào... "Gi vậy?? Tôi bị bán đi rồi ư??? Chuyện này là thật ư??? Tại sao lại như vậy???"

"Nếu không có nghĩ thế nào, hửm???" Anh híp mắt lạnh nắm cầm cổ buộc người bên cạnh đang ngơ ngác vì cú điện thoại vừa rồi nhìn thẳng vào mắt mình.

Cô khòe không ra nước mắt nhìn người đàn ông phong độ trước mặt."Thật thú vị, anh khá lắm!"_ trong lời nói của cô kèm theo tiếng nghiền răng ken két, nhưng vẫn giữ gương mặt bình tĩnh không chút gợn sóng như lời nói ấy không phải phát ra từ miệng của cô.

"Chưa có người phụ nữ nào dám nói với tôi như vậy. Cô là người đầu tiên" Anh cười như không cười nhìn cô.

Lực đạo trên tay ngày một mạnh đến mức cô nhủ mày không chịu nổi nữa. "Buông ra. Nếu không tôi sẽ không tha cho anh". Trên gương mặt cô lúc này không còn sự bình tĩnh khi này mà tràn ngập phần nộ.

Nụ cười trên môi anh càng nở rộng kèm theo ánh mắt thách thức "Không buông thì thế nào, hửm???"
Advertisement / Quảng cáo

"Được thôi" Cô nộ nụ cười không một xiú nhiệt độ. Sau đó thì.... "Bốp" một tiếng giòn giã vang lên trong xe làm cho tài xế phía trước cũng đổ đầy mồ hôi lạnh.

Gương mặt của người đàn ông đẹp trai kia nghiêng một bên, ứng đó kèm theo là 5 dấu tay rõ ràng trên khuôn mặt.

"Rất tốt!"_ Nói rồi anh chiếm lấy môi của người phụ nữ đang đặc ý với hành động vừa rồi của bản thân. Mỗi móng của anh bá đạo xâm chiếm đôi môi anh đào của cô rồi cắn một cái không lưu tình. Mùi máu tanh nồng nặc lan tỏa trong khoang miệng.

Cô "Úm..." một tiếng vì đau và kinh hãi trước hành động của anh. "Dù sao đây cũng là nụ hôn đầu của cô á".

Cô nhanh chóng phục hồi tinh thần sau cơn đau và dùng cách tương tự để trả thù anh. Vài phút sau cả 2 mới buông ra. Môi của cả 2 người đều sưng đỏ và còn ứ đọng vết máu phía trên.

☆Tối nay rảnh nên mình ra chap. Hehe☆

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 11: Kịch hay

Cô liếc nhìn anh rồi lao vết máu trên môi của mình. "Đúng là một tên lưu manh không biết thương hoa tiếc ngọc"

"Từ trước tới nay tôi chưa từng biết thương hoa tiếc ngọc"_ Anh nhìn cô nàng xù lông bên cạnh

"Anh...hử..."_ Cô tức giận không nói nên lời.

Sau đó cả 2 đều im lặng xoay đầu ra của cửa nhìn cảnh đường phố tấp nập về đêm, ồn ào, náo nhiệt bên ngoài. Cô thầm nghĩ "hình kỉ thi nơi này thay đổi đi rất nhiều, hiện đại hơn so với lúc cô chưa đi Pháp, cũng 10 năm rồi còn gì."

Xe dừng trước một căn biệt thự cổ kính, nhìn có vẻ đã được xây dựng lâu đời. Xuống xe, anh trực tiếp dang tay ôm cô vào lòng rồi bước vào tòa biệt thự cổ. Rút kinh nghiệm lúc này nên giờ cô im lặng không giãy dụa, mặc cho anh ôm cô. Cô chăm chú quan sát xung quanh một lượt rồi dúi tầm mắt đến một người phụ nữ từ trên lầu bước xuống. Cô nhủ mày hỏi: " mẹ anh à?"

Anh lạnh lùng mở miệng: "Không phải"

Cô không hỏi nữa vì cô biết sắc mặt người đàn ông bên cạnh có chút biến hóa, khí lạnh trên người anh tỏa ra ngày càng nhiều.

Lúc nhỏ cô chỉ nghe mẹ kể về Diệp Du Lan, chưa từng thấy bà, cũng không có ảnh nên cô không biết ngoại hình bà như thế nào. Nếu như người đàn bà trước mặt không phải mẹ anh ta, vậy bà ta là ai???. Cô nghĩ nhưng không hỏi anh.

Advertisement / Quảng cáo

Gặp anh và cô tới, người phụ nữ đó nhanh chóng bước đến tươi cười quỳn rũ chào hỏi "Hân Thiên, con về rồi à??"

"Bà có tư cách gì gọi tên tôi???" Anh híp con người sâu không thấy đáy. Khí lạnh bức ra từ người anh làm cho người đối diện ớn lạnh, bà ta nhanh chóng thu nụ cười lại nhưng ánh mắt vẫn luôn trên người Dương Hân Thiên.

Cô ở bên cạnh im lặng này giờ, quan sát tinh hình nói chuyện trước mặt của 2 người kia. Cũng đã phần nào biết được Dương Hân Thiên không thích người phụ nữ này và bà ta đang muốn quỳn rũ anh.

Phim hay phải có drama, diễn viên giỏi nên Thẩm Yên Nhi cười, nhàn nhạt mở miệng "Haizz.... Tém tém ánh mắt quỳn rũ người khác lại đi"

Dương Hân Thiên dúi ánh mắt đến người phụ nữ trong lòng mình, ánh mắt mang chút ý cười thương thức.

"Cô là ai??? Tại sao có ở bên cạnh Hân Thiên???" Bà ta liếc nhìn Thẩm Yên Nhi, ánh mắt có chút khinh bỉ "Cô chút xinh đẹp, nhưng quá tầm thường."

Cô vẫn bình tĩnh trước lời nói của bà ta. Vì khi sống bên Pháp cô ít khi dùng thân phận con gái của tập đoàn Thẩm Thị để làm việc, mà chỉ là một sinh viên danh phận bình thường nên cũng quá quen với những lời nói như thế này "Xin lỗi nha, tôi tầm..."

Advertisement / Quảng cáo

"Người phụ nữ của tôi không đến lượt bà phải biết." Anh lạnh lùng cắt ngang lời nói của cô liếc bà ta.

Bỗng một tiếng nói khác vang lên "Tại sao có ấy không được gọi mày là Hân Thiên??? Mày nói chuyện vậy à??? Dù gì cô ấy cũng là mẹ hai của mày mà"_ Dương Bác Nhĩ tức giận khi nghe lời nói của con trai mình nên nhanh chóng bước xuống lầu đi đến bên cạnh ôm người phụ nữ kia vào lòng.

"Bà ta không phải mẹ tôi. Mẹ tôi chỉ có một người, là Diệp Du Lan không phải Tạ Tranh bà ta" trong lời nói của anh không mang một xiú nhiệt độ

"Mày...đồ nghịch tử" Ông tức giận giơ tay đánh Dương Hân Thiên thì..

"Bốp" khuôn mặt của cô sưng đỏ ứng, đầu có chút choáng váng. May là có anh ở đó nên cô không bị té xuống nền nhà.

Dương Bác Nhĩ và Tạ Tranh kinh ngạc vì hành động vừa rồi của cô là đỡ cái tát dìm Dương Hân Thiên nhưng phục hồi ngay sau đó bởi ánh mắt khát máu của Dương Hân Thiên.

"Người phụ nữ của tôi mà ông cũng dám đánh. Rất tốt". Nói rồi anh rút điện thoại ra gọi cho trợ lí của mình. "Mua sạch" 2 từ ngắn gọn nhưng cũng đủ làm người khác nổi da gà bởi bầu sát khí quanh thân người đàn ông lạnh lùng kia.

3 phút sau, có người từ cửa chạy vào thông báo cho Dương Bác Nhĩ biết các chi nhánh của Dương Thị đã bị tập đoàn Thiên Phong mua sạch.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 12: Lần đầu tiên ôn nhu

Dương Bác Nhã tái mặt, hết xanh rồi trắng, tức giận quát lớn "Thằng nghịch tử kia, dù gì tao là cha mày, tại sao mày làm vậy, chỉ vì một con đàn bà mà mày làm vậy với tao á???"

"Ta biết con không thích ta nhưng tại sao con lại làm như vậy, vì cô ta mà làm mất hòa khí cha con" Tạ Tranh lên tiếng phối hợp với lời nói của Dương Bác Nhã, ủy khuất trừng mắt nhìn Thẩm Yên Nhi.

Thấy bà ta nhìn mình, Thẩm Yên Nhi cười như không cười xoa một bên mặt "Đúng là không biết xấu hổ, quyến rũ từ ông cha đến thằng con. Chả trách miệng mồm leo mép như vậy, 25 năm trong cuộc đời Thẩm Yên Nhi tôi chưa từng gặp người nào giả tạo xuất sắc như bà."

"Cô..." Tạ Tranh tức nghẹn ủy khuất trong lòng Dương Bác Nhã.

"Thẩm Yên Nhi??? Cô là Thẩm Yên Nhi, con gái của Thẩm Quân Đình???" _ Dương Bác Nhã ngạc nhiên khi nghe cái tên này.

"Vâng. Cháu là con gái của Thẩm Quân Đình chủ tịch tập đoàn Thẩm Thị lúc trước" _ Cô cười cười trả lời.

Dương Bác Nhã lập tức thay đổi giọng điệu nói chuyện, như lúc này là một người khác không phải ông "Yên Nhi, để cháu chê cười rồi, việc lúc này cho bác xin lỗi cháu. Mọi cháu vào nhà chơi."

Tạ Tranh hết kinh ngạc này đến kinh ngạc khác "Hừ... Thì ra cô ta không phải một người tầm thường mà là con gái của Thẩm Quân Đình nên mới đi cùng với Dương Hàn Thiên và hống hách như vậy". Bà ta không còn ủy khuất như lúc này mà thay vào đó là nụ cười vô cùng 'khoan dung'.
Advertisement / Quảng cáo

"Không cần!!! Tôi đến đây để thông báo cho ông biết tôi và cô ấy đã kết hôn" Nói rồi anh ôm cô trực tiếp ra khỏi biệt thự.

"Mây...mây đi luôn đi. Đừng quay về đây nữa. Hừ...đúng là thằng bất hiếu." Dương Bác Nhã tức giận quát lớn làm đám người hầu cũng hoảng sợ.

Trên xe, "Còn đau không???" Anh ôn nhu hỏi. Đây là lần đầu tiên anh ôn nhu với người khác như vậy.

"Tôi không sao đâu. Việc lúc này không phải tôi đỡ anh đâu. Mà tôi muốn né ra không may vấp chân mà hôm nay tôi mang giày khá cao nên mới bị ông ta đánh trúng. Nên anh không cần quan tâm tôi đâu." Cô lạnh lùng liếc anh.

Bầu sát khí quanh thân anh tỏa ra khiến tài xế phía trước muốn ngừng xe chạy bỏ mạng nhưng không dám. Anh bóp mạnh má cô làm cô đau đến mức nhũu này nhưng kiên quyết không lên tiếng cũng không phản kháng.

Thấy cô không lên tiếng, anh buông tay ôm cô vào lòng, ánh mắt có chút thương xót "Sao này không được làm thế nữa, tôi không muốn em bị thương một lần nào nữa".

"Đi với anh thật là xui xẻo. Hừ..." Cô liếc xéo, mặc anh ôm cô vào lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: "Vì em là vợ tôi"

Cứ như vậy cô ngủ quên trong lòng anh. Về đến nhà đã 10h25' khuya. Anh cẩn thận, nhẹ nhàng bế cô ra khỏi xe bước vào nhà nhưng cô vẫn bị thức tỉnh, cô nhắm mắt ngo ngoáy thân thể "Thả tôi xuống, tôi có thể tự đi được".

"Trật tự" _ Anh lạnh lùng lên tiếng.

"À. Mà nè, đây là nhà anh???" Cô quan sát xung quanh giống lúc này khi vào căn biệt thự kia. Đây là một ngôi biệt thự sang trọng và rộng rãi hơn nhà cô nhiều, cũng như ngôi biệt thự của Dương Bác Nhã.

"Ừ" _ Anh không nhìn cô trực tiếp đáp cửa đi vào phòng. Anh thả cô trước cửa phòng tắm "Đi tắm, tôi cho em 10 phút".

Cô nhũu này nhìn anh "Giờ???10 phút sao tắm kịp??? Tôi muốn 20 phút".

"Tôi không muốn nhắc lại lần nữa. Hay em muốn tôi tắm cho em, hửm???" Ánh mắt anh lóe lên tia gian xảo.

Á...tên biến thái này, anh cắt đi, để tôi tự tắm. Hừ...lưu manh biến thái". Nói rồi cô chạy lại tủ quần áo màu đen to dùng, cô lục tìm 1 bộ quần áo đơn giản có trong tủ rồi nhanh chóng vào phòng tắm.

Anh nhếch mép cười "Người phụ nữ này thật thú vị".
Advertisement / Quảng cáo

Lúc này cô trong phòng tắm khóc không ra nước mắt "Trời ơi, cô mới về nước được 2 ngày mà nhiều chuyện xảy ra thật. Hết chuyện kết hôn đến việc bị ần tát. Số cô nhỏ thật á. Haizzz..."

Đúng 10 phút sau, cô ra khỏi phòng tắm, trên đầu còn chiếc khăn tắm. Cô vừa đi vừa lau mái tóc đen dài ướt nhẹp. Còn anh đã tắm từ lúc nào. Trên người không còn là bộ vest đen khi này mà bây giờ là một chiếc áo sơ mi trắng và chiếc quần âu đơn giản. Cô quan sát kĩ người đàn ông đang làm việc trên giường, con người nhìn chăm chăm vào màn hình máy vi tính. Tóc đen ngắn hơi ẩm, làn da trắng mịn, lông mi dài cong, chiếc mũi cao thẳng tắp, đôi môi mỏng hơi sưng mím lại kết hợp với gương mặt lạnh lùng không một chút tí vết và cổ áo hơi mở làm cho anh ta lúc này nhìn có vẻ vừa lạnh lùng vừa quyến rũ. Cô thầm nghĩ "Đúng là yêu nghiệt. Tại sao mọi cái tốt đẹp đều thuộc về anh ta hết vậy"

Thấy cô bước ra khỏi phòng tắm, ánh mắt nhìn cô 1 giây rồi quay trở về màn hình máy vi tính, anh nhàn nhạt lên tiếng "Rất tốt, rất đúng giờ, không hơn không kém, đúng 10 phút".

"Còn không phải tại anh???" Giờ tóc tôi chưa khô được nữa. Nhà anh có máy sấy không, cho tôi mượn???" Cô trừng mắt với anh, vừa nói vừa bước đến bên giường.

"Trong ngăn kéo" Anh vẫn không ngược lên, nhưng tay vẫn đưa đến ngăn kéo bên cạnh lấy máy sấy đưa cho cô. Anh nói tiếp: "Sấy tóc cho tôi nữa".

Cô nhận lấy máy sấy tự tay anh rồi nhanh chóng ghim vào ổ điện ngồi bệt xuống đất sấy tóc "Tại sao tôi phải sấy tóc cho anh??? Anh tự mình sấy tóc đi chứ".

"Vì em là vợ tôi" _Anh dừng dừng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Em suy nghĩ đi đâu vậy???

Cô xoay người ra cửa sổ, đưa lưng về phía anh "Đúng là bây giờ tôi là vợ anh nhưng tôi không muốn sấy tóc cho anh á".

"Không muốn???" Anh vẫn không ngược nhìn cô nhưng ánh mắt xẹt qua một tia lạnh buốt.

Cảm nhận được sự lạnh buốt toát ra từ anh, nhưng cô tò về bình thường "Ồ, tôi không muốn đó thì sao nào???".

"Được thôi". Anh dừng công việc trong tay, đóng máy tính rồi đứng lên bước về phía cô. "Nếu vậy thì chúng ta có nên làm chuyện gì không nhỉ???" Anh ngồi xuống thối vào một bên tai thì thầm nói với cô.

"No nha no nha. Chúng ta mới gặp nhau hôm nay, không nên làm chuyện đó." Nói rồi cô nhanh chóng tắt máy sấy và lùi sang một bên tránh xa tầm mắt của anh.

Nhưng anh còn nhanh hơn cô, biết được hành động của cô nên anh đưa tay kéo eo cô, còn một tay nắm cằm xoay mặt cô lại "Em nghỉ đi đâu vậy, chuyện tôi muốn nói là bôi thuốc cho em cơ mà??? Anh giờ nụ cười lưu manh, ánh mắt ý chí về hộp cứu thương trên bàn.

"Khu... khu... không cần, tôi có thể tự làm được. Không cần làm phiền Dương đại tổng tài ra tay." Mặt cô thoáng qua tia dè dặt nhưng nhanh chóng khôi phục bình thường, cười tươi với anh.

Nụ cười của anh càng lưu manh hơn, tay vuốt ve vòng eo của cô "Nhưng tôi thấy cần".

"Muốn bôi thuốc thì bôi thuốc, động tay động chân làm gì" cô nắm lấy bàn tay không an phận của anh, nhủu mày đưa nắm đấm về phía mặt anh.

Mặt anh không biến sắc trước hành động của cô mà nhẹ nhàng né qua nắm lấy cái tay đang làm loạn của cô, lạnh lùng lên tiếng: "Thẩm Yên Nhi, em muốn bị trừng phạt???"

Advertisement / Quảng cáo

Bất gặp ánh mắt sát khí của anh, cô cười cứng ngắt "Không có nha"

"Nhưng..." anh cố kéo dài câu nói

"Nhưng gì??" Cô nhủu mày hỏi anh

"Nhưng tôi thấy em đang thiếu trừng phạt". Vừa dứt lời, anh nhanh chóng xâm chiếm môi cô, bá đạo cắn mút.

"Ưm...tên khốn... Ưm... buông ra..." Cô dùng hết sức đẩy anh ra. Nhưng sức lực phản kháng của cô không hề hấn gì trước đàn ông này.

Khi môi cô đã sưng đỏ, cả 2 như thiếu oxy thì môi anh mới rời khỏi môi cô.

"Giờ thì sấy tóc cho tôi không???" Anh cười thỏa mãn nhìn người phụ nữ thờ hốt hốt trong lòng.

Cô nghiêng răng nghiêng lợi, cô cố gắng phát ra âm thanh trong lúc thờ hốt hốt: "Được".

Cô cầm lấy bật máy sấy, sấy tóc cho anh. Rồi anh bôi thuốc lên mặt cho cô. Thời gian diễn ra trong vòng 7 phút.

Kết thúc xong việc bôi thuốc, cô tò mò nhìn Dương Hân Thiên đang cất thuốc vào hộp trở lại "Anh hay bôi thuốc cho người khác lắm à??? Tay nghề rất thuần thục nha"

Advertisement / Quảng cáo

"Em là người đầu tiên" Anh nhàn nhạt trả lời và cất hộp cứu thương.

"Ồhh!" cô hơi ngạc nhiên trước lời nói của anh nhưng nhanh chóng đứng dậy bước ra khỏi phòng.

Thấy cô bước đến cửa anh cất giọng lạnh lùng: "Em định đi đâu???"

"Đi ngủ" cô vừa đi vừa ngáp tó vè vè cùng buồn ngủ.

"Lại đây" anh ngồi trên giường, mắt hướng về phía Thẩm Yên Nhi.

"Không lại" Cô vẫn không nhúc nhích, đưa lưng về phía anh.

Đôi mắt anh bắt đầu âm u "Tôi không nói lại lần hai"

"Tôi cũng không nói lại lần hai" Cô học vè lạnh lùng âm u của anh vừa rồi.

"Rất tốt" không biết anh bước đến từ khi nào trực tiếp bế xốc Thẩm Yên Nhi trở về giường.

"Á...tên kia đau đấy nhè." Bị anh quăng mạnh lên giường, cô nhủu mày hét lên.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: "Em dám";

Cô chưa kịp định thần thì cơ thể anh đã nhanh chóng phủ lên người cô. Hung hăng cắn cổ cô rồi chuyển đến tai.

"Buông ra...á... buông ra... buông ra... huhu...tên lưu manh... huhu" Cô giãy giụa, tay liên tục đâm vào người anh.

Cô cố gắng thoát ra khỏi anh nhưng sức lực giữa đàn ông và đàn bà thì có chênh lệch rất lớn nên cô cố gắng bao nhiêu đều vô ích.

Một phút sau anh mới buông ra, anh cười như không cười với cô "Thẩm Yên Nhi, còn muốn đi ngủ ở chỗ khác không, huhn???"

"Huhu...không muốn nữa" Cô cố phát ra âm thanh trong tiếng khóc.

Thấy cô khóc, ánh mắt anh thoáng qua tia đau lòng, lấy tay lau đi những giọt nước mắt trên mặt cô. Nghiêng người ôm cô vào lòng.

"Sao này tôi không cho phép em khóc nữa, là vợ của Dương Hân Thiên tôi thì không được để ai ức hiếp. Ai dám ức hiếp em tôi sẽ xử lí người đó." Giọng anh có phần nhẹ nhàng và ôn nhu chưa từng có.

Nghe anh nói vậy, cô trẻ môi nói: "Hừ... vậy anh tự xử lí anh trước đi. Vì hôm nay người ức hiếp tôi, làm tôi khóc là anh còn gì"

Anh nắm cằm buộc cô phải nhìn thẳng vào mắt anh. "Nếu tôi tự xử lí tôi thì em mất đi một người chồng đẹp trai như tôi rồi." Nụ cười trên môi anh vô cùng lưu manh.

Advertisement / Quảng cáo

"Mất một ông chồng thì chà sao, tôi tìm một người đàn ông đẹp hơn anh rồi lấy làm chồng". Cô cười tươi trước câu nói của anh.

"Em dám" bầu không khí âm u quý dị, ánh mắt lóc lên tia khát máu tỏa ra từ người anh làm người khác cũng phải rùng mình một phen nhưng cô vẫn bình tĩnh.

"Tại sao lại không dám???" Anh mắt của cô lúc này là thách thức lộ liễu, nụ cười trên môi càng nở rộng.

Để ngăn chặn người phụ nữ này thì anh chỉ còn cách phủ đôi môi mỏng của mình lên đôi môi anh đào của cô. Anh lại hung hăng cắn môi cô. Cô cũng trả thù cắn lại môi anh. Môi của 2 người vừa mới bắt sung từ vụ việc trong xe lúc này, giờ lại sung đỏ lên nữa rồi.

Cảm nhận trong phổi cô không còn không khí anh mới buông ra. Vương tay ở tú đầu giường, tắt đèn, anh nhàn nhạt lên tiếng: "Đi ngủ".

"Anh là... chỗ à... cứ hờ ra...là thích cần người" Cô thờ hờn hờn cố gắng hít thật nhiều không khí.

Anh không nổi giận trước câu nói của cô, bàn tay không an phận vuốt ve tấm lưng của cô "Tôi là chỗ vậy em là phụ nhân của chỗ"

"Anh... hừ...bỏ bàn tay bẩn thỉu của anh ra. Tôi muốn đi ngủ" Cô nổi giận hất bàn tay không an phận kia ra khỏi người, xoay người nhắm mắt lại.

★Tôi nay mình có nên ra thêm chap không??? ^^★

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Âm mưu

Anh ôm cô, cả 2 cùng chìm vào giấc ngủ. Một đêm này vô cùng yên tĩnh khi ngủ say.

Cùng lúc đó ở biệt thự Dương gia, khi Dương Bác Nhã đã ngủ thì Tạ Tranh xuống giường rón rén ra ban công gọi điện thoại

"Alo, Uyên Ly, chị có chuyện muốn nói với em". Cô ta cố tình hạ thấp giọng xuống thấp nhất có thể.

Đầu dây bên kia là một giọng nữ vô cùng quyến rũ hòa vào âm thanh ồn ào trong quán bar "Alo, chị à??? Chị có chuyện gì muốn nói với em sao??? Chị đợi em một lát".

Rồi cô ta quay sang người đàn ông bên cạnh đang sờ mó phần đùi trắng trẻo của của mình "Anh yêu à, chị em gọi đến, em ra ngoài một chút rồi sẽ trở lại" Nói rồi cô ta đứng dậy, làm một nụ hôn gió rồi bước ra ngoài, gọi lại cho Tạ Tranh.

"Chị tìm em có chuyện gì" Cô ta cầm một điều thuốc, hút một ngụm rồi nói với Tạ Tranh.

"Dương Hàn Thiên có vợ rồi. Chị muốn em xử lí cô ta" trong giọng nói của Tạ Tranh pha lẫn sự tức giận và ganh ghét đố kỵ.

"Ồh...Cô ta là ai, lại dám chọc giận Tranh tý nhà ta đây???" Người được gọi là Uyên Ly lên tiếng hỏi.

"Là con gái của chủ tịch tập đoàn Thẩm Thị. Thẩm Yên Nhi!!!" Ánh mắt của Tạ Tranh lúc này như muốn ăn tươi nuốt sống Thẩm Yên Nhi khi nhớ lại sự việc lúc này.
Advertisement / Quảng cáo

"Người có hôn ước từ nhỏ với Dương Hàn Thiên đúng không chị???" Cô ta cười nói.

"Đúng. Là cô ta" Tạ Tranh dè dặt giọng.

"Ok chị" cô ta trả lời rồi nhanh chóng cúp máy. Hút hết điều thuốc trong tay, cô ta lại bước đến chỗ người đàn ông kia trong phòng "Anh yêu, chị em muốn xử lí một người. Cô ta tên Thẩm Yên Nhi-con gái chủ tịch tập đoàn Thẩm Thị"

Người đàn ông cất giọng trầm trầm: "Cô ta à. Không thành vấn đề".

Ở bên này, Tạ Tranh nở nụ cười lạnh rồi vào giường đi ngủ tránh cho Dương Bác Nhã đột ngột tỉnh dậy.

Người đàn ông bên cạnh Uyên Ly được gọi là A Khắc. Anh ta năm nay 37 tuổi. Là một tên lưu manh giết người tàn nhẫn. Danh tiếng của hắn trong giới Hắc đạo cũng được xem là nhân vật lợi hại. Hắn làm việc cho Tạ Tranh được khoảng 5 năm. Do một lần Tạ Tranh giúp hắn thoát khỏi cái chết nên từ đó hắn làm việc cho Tạ Tranh đến bây giờ.

Còn Uyên Ly, cô ta là em gái ruột cùng cha khác mẹ với Tạ Tranh. Tên đầy đủ là Tạ Uyên Ly, 35 tuổi. Cô ta là người giúp Tạ Tranh biết đến tên A Khắc này. Cô ta làm việc tại một quán bar có tên là The Night Happy. Công việc này là do Tạ Tranh tìm cho cô em gái của mình.

Thế là âm mưu của bọn họ chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Buổi sáng sau hôn nhân

Sáng hôm sau...

"Hm... trời oi...cái gì...đề trên... người mình vậy". Thẩm Yên Nhi trong lúc mơ màng màng cảm nhận được cái gì đó đang đè lên người mình. Cô đưa tay đẩy cái đó ra khỏi người mình.

Không một chút nhúc nhích. Cô bình tĩnh trong cơn buồn ngủ. Mở mắt ra, cô thấy một cảnh tượng dờ khóc dờ cười.

Chân của Dương Hàn Thiên gác qua hông của Thẩm Yên Nhi. Đầu cô gối lên cánh tay của anh. Cái chân thì nằm trên sàn lúc nào không biết. Đặc biệt, tay kia của anh thì để trên ngực cô.

"Á...á.... biến thái lưu manh...Dương Hàn Thiên!!! anh tỉnh dậy cho tôi!!!" Mặt cô đỏ bừng, tức giận hét lên.

Bị người phụ nữ trong lòng làm tỉnh giấc, Dương Hàn Thiên nhú mày, từ từ mở mắt. "Chuyện gì???". Giọng anh khàn khàn vì mới ngủ thức dậy.

"Chuyện gì?? Hừ...Anh tự nhìn đi" Mặt cô còn đỏ hơn lúc này. Vừa nói vừa chỉ chỉ lên người mình.

"Á..." Anh nhìn theo tay cô chỉ thì thấy dc. Anh giờ nụ cười lưu manh "Thì sao, hửm???"

"Hồn nhạt!!Thì bỏ ra chứ sao!!! Cô tức giận quay mặt đi chỗ khác.

Bất giác mặt này của cô, anh có chút buồn cười, kéo cô vào lòng ôm chặt hơn, chân vẫn không bỏ xuống. "Không bỏ" anh cất giọng nhàn nhạt đầu tựa vào hõm vai của cô.

"Được..." cô vương tay nâng mặt ôm cổ anh, cảm mạnh lên cổ. Đến khi trên cổ ứ đọng máu trên, cô mới buông ra.

Advertisement / Quảng cáo

Anh hít một ngụm khí lạnh vì đau. Không ngờ tới hành động của cô. Ánh mắt xẹt qua tia ranh mãnh.

Anh xoay người cô lại, tay chống bên vai cô "Em lại muốn chọc lừa???"

Cốc cốc....

"Thiếu gia, phu nhân có Phong thiếu gia và Bạch Thiếu gia đến chơi". Một giọng nói ngoài cửa cất lên, phá tan bầu không khí trong phòng.

Thẩm Yên Nhi hơi xấu hổ đẩy anh ra.

Dương Hàn Thiên sa sầm mặt, lạnh lùng cất giọng "Ừ".

10 phút sau...

"Hai người tìm tôi có chuyện gì???" Dương Hàn Thiên bước xuống lầu, phong thái lạnh lùng cao quý như vương tử trong bộ vest đen.

Theo sau là Thẩm Yên Nhi. Lúc này tóc cô đã được cột cao. Kèm theo đó là một váy dài màu xanh đen và áo sơ mi trắng đơn giản. Người cô toát lên vẻ đẹp trang nhã, thanh lịch.

"Tiểu tử thôi, kết hôn không báo cho 2 lão tử từ một tiếng, có đáng mặt là anh em không???" Người được gọi là Bạch thiếu lên tiếng, trong giọng nói pha chút hờn dỗi.

"Có ý kiến???" Vừa nói anh vừa bước đến ngồi lên ghế sofa đắt tiền.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Anh họ Dương Hàn Thiên

"Không có ý kiến, không có ý kiến" Bạch thiếu cười trừ, ánh mắt đưa đến trên người Thẩm Yên Nhi.

Phong thiếu liếc mắt thấy Thẩm Yên Nhi "đây chắc là bà xã của em, Thẩm Yên Nhi đi????"

"Ừ" anh lạnh lùng lên lên tiếng.

"Chào em dâu "Phong Thiếu và Bạch Thiếu đồng thanh chào hỏi Thẩm Yên Nhi.

"Chào 2 anh" cô cười cười đáp lại rồi đến ghế sofa ngồi xuống, liếc qua Dương Hàn Thiên ý hỏi 'Hai người họ là????'

Bất gặp ánh mắt của Thẩm Yên Nhi, Bạch thiếu nghiêm trang, hắng giọng tự giới thiệu về bản thân và Phong Thiếu.

"Tôi tên Bạch Thiên Lãnh, lớn hơn Dương Hàn Thiên 3 tuổi, năm nay 29 tuổi. Còn đây là anh họ của Dương Hàn Thiên, tên Phong Kỳ Minh, bằng tuổi với tôi."

"À..." cô nhàn nhạt trả lời.

Advertisement / Quảng cáo

Dương Hàn Thiên im lặng cuối cùng cũng lên tiếng "Hai anh hôm nay tới có việc gì???"

"Thương gia muốn gặp mặt chúng ta. Em định đi không???" Giọng của Phong Kỳ Minh tỏ vẻ không thích người Thương gia.

"Cái nhà có thằng con trai hoa hoa công tử ấy à???" Cô tò mò hỏi.

"Ừ" anh nhàn nhạt lên tiếng. "Sao em biết???"

"Lúc nhỏ có gặp qua. Cậu ta mới mấy tuổi đầu mà đã quen không ít bạn gái." cô tư tay lên cảm trầm ngâm suy tư về lúc nhỏ.

"Đúng vậy. Lần này chính là cậu ta mời chúng ta đến tham dự buổi tiệc." Bạch Thiên Lãnh đồng ý với ý kiến của Thẩm Yên Nhi vì chính là sự thật.

Nghe nói cậu ta mới 10 tuổi đã bắt đầu ăn chơi trát tán, gia đình nuông chiều vô cùng. Quen không biết bao nhiêu bạn gái. Nay cô này, mai cô kia. Không biết có bao nhiêu người. Chỉ mới 14 tuổi đã nổi tiếng ở Bắc Kinh về việc 'trêu hoa ghẹo nguyệt'.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Tại sao lại quen thuộc đến vậy

Nếu cậu ta có ý muốn mời chúng ta, vậy thì tôi nghĩ các anh nên đi." Thẩm Yên Nhi đưa ra ý kiến của bản thân.

Ánh mắt của Bạch Thiên Lãnh đầy vẻ khát máu "Bữa tiệc này chắc có lẽ sẽ thú vị lắm đây"

"Em đi không???" Phong Kỳ Minh không để ý đến Bạch Thiên Lãnh mà nhìn Dương Hàn Thiên, trực tiếp chờ đáp án.

"Nghe theo cô ấy" Dương Hàn Thiên lạnh nhạt đáp.

Thẩm Yên Nhi hơi ngạc nhiên trước câu trả lời của Dương Hàn Thiên "Gi??? Nghe theo tôi làm gì??? Các anh không muốn đi thì thôi". Cô nhìn vào đồng hồ đeo tay, nói tiếp: "Không còn sớm nữa, tôi đi làm trước đây."

Nói rồi cô đứng lên chuẩn bị rời khỏi thì bị Dương Hàn Thiên nắm tay lại, một phát kéo vào lòng, buộc cô ngồi trên đùi anh. "Hôm nay không cần đi"

"Mới ngày đầu không đi làm không được" Cô lắc đầu trước câu nói của anh.

"Không được có ý kiến"

"Này này, muốn ăn ái đợi bọn này về được không. Dù sao chúng tôi đều là những người chưa có bà xã". Bạch Thiên Lãnh liếc nhìn bọn họ rồi lắc đầu buồn bã nói tiếp: "Không đúng. Chỉ mình tôi thôi. Tên Kỳ Minh kia có bạn gái rồi. Haizz... tui thân tui quá mà."

Advertisement / Quảng cáo

"Bạch Thiên Lãnh, đừng đùa nữa. Nếu đi thì tối nay 7h gặp mặt ở bữa tiệc của Thương Gia." Phong Kỳ Minh cắt đứt câu chuyện 'túi thân' của Bạch Thiên Lãnh. Nói rồi Phong Kỳ Minh kéo Bạch Thiên Lãnh ra về.

Thấy họ ra về hết, Thẩm Yên Nhi nhủ thầm nhìn Dương Hàn Thiên: "Buông tôi ra. Không đi làm vậy hôm nay làm gì???"

Anh không những không buông mà còn ôm chặt hơn, ấn đầu cô dựa vào vai anh "Lát nữa đưa em gặp hai người."

Mùi thuốc lá nhàn nhạt tỏa ra từ người anh làm cô mặt bình tĩnh vài giây, nhưng nhanh chóng bình ổn lại. "Ừ".

Một lát sau...

Cà 2 lên xe đi đến một khu ngoại ô. Nơi đây khá yên bình, không phải là hình ảnh nhộn nhịp đô thị mà chỉ là một hình ảnh bình dị. Lâm tâm hồn của con người có thể thư giãn trước phong cảnh này. Hai bên đường là những hàng cây rẽ quạt cao cao. Những chú chim thay nhau hót líu lo trên đó. Một hình ảnh khá đẹp mắt.

Thắm Yên Nhi dựa vào cửa xe nhìn ra ngoài, thầm nghĩ "Cô chưa từng đến nơi này nhưng tại sao lại quen thuộc đến vậy."

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 20: Gặp mẹ

"Quen không???" Anh nhếch mép với người phụ nữ bên cạnh nào đó.

"Có chút" cô vẫn không quay đầu, lạnh nhạt đáp.

Chạy thêm một lúc xe dừng lại ở một ngôi nhà. Ở đó có hai người phụ nữ đang ngồi nói chuyện với nhau trên bộ bàn ghế làm bằng mây. Ngôi nhà màu trắng vô cùng sạch sẽ, trang trọng. Xung quanh là một vườn trà.

(P/s: mây là một vật liệu làm đồ thủ công mỹ nghệ. Không phải mây trên trời đâu nhé□□□)

"Đây là đâu???" Cô vừa bước xuống xe vừa hỏi anh.

Anh không trả lời, dắt tay cô đi về phía hai người phụ nữ kia.

"Mẹ!" Anh lạnh lùng cất tiếng.

Thấy vậy cô cũng lễ phép cúi chào "Bác Diệp". Cô nghĩ đây chắc là Diệp Du Lan, mẹ anh. Một người phụ nữ thật xinh đẹp.

Advertisement / Quảng cáo

"Gọi mẹ" anh nhúm mày, híp mắt lạnh nhìn cô, đôi mắt trở nên âm u.

Bất gặp ánh mắt của Dương Hàn Thiên nhưng cô vẫn bình tĩnh như không thấy.

"Hàn Thiên, Yên Nhi hai con đến rồi à! Lại đây ngồi với mẹ." Thấy Dương Hàn Thiên và Thắm Yên Nhi đến. Bà đứng dậy đi về phía hai người họ, phá vỡ cục diện như sắp gây chiến của đôi vợ chồng nào đó.

Nghe bà nói, cả hai đồng thanh đáp "Vâng". Rồi cùng nhau đi đến ngồi chỗ chiếc ghế mây bên cạnh người phụ nữ còn lại.

Khi ngồi bên cạnh người phụ nữ kia, Thắm Yên Nhi tò mò hỏi Diệp Du Lan: "Đây là ai vậy ạ?"

Người phụ nữ kia ngược mắt lên nhìn Thắm Yên Nhi, gọi một tiếng trầm ấm "Yên Nhi!"

Bất gặp gương mặt người phụ nữ kia, Thắm Yên Nhi vô cùng kinh ngạc như không tin vào mắt mình, cô cất giọng run run "Mẹ??"

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**.Net.

Chương 21: Sự thật năm xưa (1)

"Yên Nhi, con gái...của mẹ, 10 năm rồi mẹ...không gặp lại con." Người phụ nữ rung rung nước mắt, nghẹn ngào, đưa tay lên chạm vào gương mặt của Thắm Yên Nhi.

Cô như chưa tiếp thu được hết mọi chuyện trước mắt, nhưng dòng nước mắt không kiềm được, lăn dài trên gương mặt đẹp đẽ của cô. Thắm Yên Nhi ôm chặt lấy mẹ mình. "Mẹ...mẹ...Sao mẹ lại ở đây? Chuyện này là như thế nào? Không phải mẹ bận nặng mắt rồi ư?"

"Chuyện này rất dài, để mẹ con sẽ kể cho con nghe toàn bộ sự thật." Diệp Du Lan lên tiếng giải thích thay Nam Cung Nguyệt đang nghẹn ngào không nói nên lời.

"Sự thật? Sự thật gì vậy mẹ?" Cô khó hiểu nhìn mẹ mình.

"Sự thật về người cha hiện tại của em" Dương Hàn Thiên lạnh lùng cất giọng.

"Cha tôi?" Sao lại liên quan đến cha tôi?" Cô khó hiểu ngược nhìn về phía Dương Hàn Thiên.

Advertisement / Quảng cáo

Nam Cung Nguyệt cố nén nước mắt vui mừng vì gặp lại con gái. Bà cất giọng trầm ấm "Người mà hiện tại con gọi là ba, thực chất không phải ba con. Bà con đang nằm bất động trên giường" Bà vừa nói vừa chỉ đến cửa sổ tầng 2, nơi họ có thể nhìn thấy rõ từ bộ bàn ghế mây trong vườn trà.

"Chuyện này là như thế nào, bố con tại sao như vậy?" Cô không hiểu lời mẹ cô đang nói có ý gì.

Bà không trả lời mà nói tiếp: "Ba con còn có một người em trai song sinh là Thẩm Quân Hải. Ông ta đã thích mẹ từ lâu nhưng mẹ không đồng ý bên cạnh ông ta mà ở bên cạnh cha con nên ông ta sinh hận thù. Từ đó ông ta ra nước ngoài và không còn tung tích gì nữa. Nhưng cho đến năm sinh nhật 14 tuổi, ông ta cho người mưu sát ba con nhưng không thành. Tuy nhiên vì vết thương quá nặng nên đến bây giờ ba con vẫn chưa tỉnh lại." Nước mắt bà không kiềm được khi nhớ lại chuyện năm xưa.

"Cái ngày mà ba mất tích 2 ngày không liên lạc được, bỗng xuất hiện như biến thành người khác phải không mẹ?" Cô cố giữ bình tĩnh, lao đi nước mắt trên mặt mình.

"Vì lúc đó không phải là Thẩm Quân Đình nữa, mà là Thẩm Quân Hải. Ông ta có gương mặt y đúc ba con nên không một ai có thể nhận ra" Diệp Du Lan nói chen vào, kể lại sự việc mình biết được.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull**.Net.

Chương 22: Sự thật năm xưa (2)

"Thật không ngờ..." Thắm Yên Nhi đưa tay che miệng mình, như không tin vào những gì mà mình nghe được lúc này.

Trong đầu cô lúc này là một mớ hỗn loạn. Những hồi tưởng trong quá khứ ùa về. Hình ảnh người cha nghiêm khắc nhưng yêu thương cô vô cùng. Người mẹ xinh đẹp, hiền từ. Cô từng có một gia đình rất hạnh phúc. Nhưng đến năm 14 tuổi, ba như trở thành một người khác. Tuy nói lời nhẹ nhàng, không nghiêm khắc nữa nhưng trong ánh mắt không còn là ánh mắt yêu thương cô như ngày xưa nữa. Cùng với việc mẹ mất. Như một đả kích lớn trong lòng cô lúc ấy. Cô đã gắng gượng cùng cha và anh hai sống với nhau cho đến khi cô đi Pháp du học. Nhưng giờ lại nghe tin, người đàn ông đó không phải là cha mình. Mà là chú mình. Không phải, là kẻ thù mới đúng. Đúng là chuyện nực cười nhỉ???

Cô cười tự giễu, trong mắt cô lúc này đầy rẫy sự phẫn nộ, nhưng nhanh chóng biến mất trong chớp mắt, lạnh lùng cất giọng, "Sao đó thì sao nữa mẹ?"

Bà hít một hơi thật sâu, trấn tĩnh bản thân rồi nói tiếp: "Lúc đầu mẹ cũng không biết chuyện này. Nhưng đến một hôm, lúc ấy đã khá khuya nhưng ba con chưa về phòng mà ở suốt trong phòng sách. Mẹ sợ ông ấy mệt nên pha một tách cà phê mang đến phòng sách cho ông ấy. Thì nghe được ông ấy nói qua điện thoại "Không biết bằng cách nào. Tôi muốn các người phải tìm được Thẩm Quân Đình. Sống phải thấy người, chết phải thấy xác. Tôi không muốn đến một ngày nào đó, hân ta lại trở về cướp hết mọi thứ trong tay tôi một lần nữa. Kể cả Tiểu Nguyệt. Kế hoạch này tôi đã chờ suốt 20 năm. Thẩm Quân Hải tôi không muốn kế hoạch này lại bị một chút sơ sót mà thất bại. Các người nghe rõ chưa. Phải tìm hân ta bằng được cho tôi." Sau khi kết thúc cuộc nói chuyện thì ông ấy ở trong phòng sách một lúc lâu nữa mới rời khỏi phòng. Lúc ấy cách một cánh cửa nên mẹ không nghe được tiếng của người ở đầu dãy bên kia. Khi nghe được những lời này thì mẹ kinh ngạc vô cùng. Mẹ như không tin vào nó, suýt chút nữa đã bị phát hiện. Nhưng cũng may mẹ đã nhanh chóng rời khỏi nơi đó trở về phòng.

Advertisement / Quảng cáo

Sau đó liên lạc nội sự việc cho Di Lan biết. Cô ấy khuyên mẹ không nên bức dây động rừng, bọn mẹ đã bày ra một kế hoạch đó là giả vờ chết vì bệnh để rời khỏi ông ta. Lúc đầu mẹ không đồng ý, vì không muốn để con và anh con ở bên cạnh ông ta. Nhưng không biết anh con ở lúc đó từ khi nào. Nó đã nghe hết từ đầu tới cuối và khuyên mẹ nên làm việc đó, và nó hứa sẽ chăm sóc thật tốt cho con. Nên việc đưa con đi Pháp du học cũng nằm trong kế hoạch này. Sao khi kế hoạch thành công thì mẹ và Di Lan cho người tìm kiếm ba con. Sau một tháng tìm kiếm thì cuối cùng họ mẹ cũng tìm được ba con. Ông ấy được một người dân địa phương tìm thấy và đưa đến bệnh viện điều trị. Hân Thiên đã giúp mẹ và di Lan đưa ba con đến đây." Bà nhìn cô một cách xót xa, thương cảm.

"Mọi người đều biết. Nhưng tại sao lúc ấy mẹ không nói cho con biết chứ?" Giọng cô run run, nước mắt có thể tuôn trào bất cứ lúc nào.

Cô òa khóc như một đứa trẻ, thấy vậy Dương Hân Thiên kéo cô vào lòng an ủi.

Advertisement / Quảng cáo

☆ Góc chia sẻ ☆

Chương mới sẽ được cập nhật vào Thứ 7 hoặc chủ nhật hàng tuần. Cũng có thể cả 2 ngày đều sẽ có chương mới cho mọi người. Tuy mới bắt đầu viết tiểu thuyết được một tháng. Nhưng mình rất vui khi có thể viết cho mọi người đọc. Đặc biệt là những fan ngôn tình, thích tiểu thuyết. Nói thật, mình mới 16 tuổi. Chưa có nhiều kinh nghiệm trong việc viết tiểu thuyết nên khi có sai sót mong mọi người thông cảm. Cảm ơn mọi người đã đọc truyện của mình trong thời gian qua.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Dự tiệc

Thấy con gái khóc, bà run run nắm lấy tay cô "Yên Nhi à, mẹ...mẹ xin lỗi con. Chúng ta không nói với con là vì sợ con gặp nguy hiểm, muốn tốt cho con thôi."

"Đừng đấy, con đừng giận bạn ta" Diệp Du Lan cũng lên tiếng.

"Con không giận gì mọi người cả. Con chỉ thấy bản thân thật vô dụng, chẳng giúp được gì" Thẩm Yên Nhi nói trong con khóc, cổ lao đi hàng nước mắt nhưng không sao lao hết nó đi được. Cô nói tiếp: "Bây giờ con cũng đã biết chuyện, chúng ta nên làm gì bây giờ mẹ?"

"Cần một thời gian nữa mới thực hiện được kế hoạch tiếp theo." Dương Hân Thiên lạnh lùng cất giọng.

Nghe được câu trả lời của anh, Thẩm Yên Nhi lao nước mắt, ngược mặt lên nhìn anh với vẻ nghi hoặc "Anh có cách???"

"Tuy hai năm trước đã giao công ty cho anh em, nhưng ông ta cho người mòn rứt tiền của công ty. Để sao này nó chỉ còn một cái vỏ trống rỗng rồi phá sản. Anh em sẽ là người phải ngồi tù vì tội tham ô. Tôi đã cho người giám sát bọn họ nên tạm thời sẽ không có chuyện gì xảy ra. Nhưng..." Anh nhàn nhạt giải thích.

"Nhưng chưa có đủ chứng cứ để bắt ông ta đúng không???" Cô cũng là người thông minh nên nhanh chóng hiểu ra vấn đề, cắt ngang lời anh.

Advertisement / Quảng cáo

"Ừ" anh liếc nhìn, lấy hộp khăn giấy lau nước mắt cho cô.

Cô mặc anh lau nước mắt cho mình. Lấy lại bình tĩnh, nhưng trên mặt vẫn thoáng tia do ứng trước hành động của Dương Hân Thiên.

Mọi người bạn bạc kế hoạch, thoáng chốc đã giữa trưa. Cách buổi tiệc của Thương gia chỉ còn vài tiếng. Nên Dương Hân Thiên và Thẩm Yên Nhi ở lại ăn trưa rồi nhanh chóng trở về chuẩn bị đi đến Thương gia.

7 giờ tối...

Một chiếc xe Rolls-Royce Sweptail đặc tiền có một không hai trên toàn cầu, màu đen sang trọng dừng trước nhà Thương gia, nơi sắp diễn ra một bữa tiệc. Một đôi nam nữ vô cùng đẹp đôi sánh bước đi vào. Người nam có gương mặt người thân phải ghen tị, ánh mắt lạnh lùng không ý cười trong bộ vest đen, sơ mi đen càng tôn lên nước da trắng cùng đôi chân dài thấn tắp của anh. Còn người nữ trong bộ váy dạ hội dài hai dây màu đen, tóc được búi cao và trang điểm làm tôn lên làn da trắng mịn, cô không những vô cùng xinh đẹp mà còn quyến rũ, nghiêng nước nghiêng thành. Anh ôm eo cô bước vào khi chất vương giả tỏa ra từ người họ làm cho không người không phải ghen tị. Tiếp đến là chiếc Ferrari Pininfarina Sergio và chiếc Bugatti Veyron Mansory Vivere sang trọng không kém

☆ Bộ đoán kìa lát mình đăng luôn ^ _ ^ ☆

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Bị bắt đi

Phong Kỳ Minh và Bạch Thiên Lãnh lần lượt xuống xe. Khí chất tỏa ra từ hai người bọn họ cũng không kém Dương Hân Thiên cho lắm.

Đám khách mời đang cùng nhau làm quen, thảo luận tạo mối quan hệ tạo nên nhiều âm thanh khác nhau trong đại sảnh.

Không khí đang ồn ào, náo nhiệt thì bỗng im lặng vì sự xuất hiện của bọn người Dương Hân Thiên. Ai nấy đều đưa mắt nhìn bọn họ. Nhưng không dám bàn tán dù chỉ một lời.

Thấy tình huống trước mắt, chủ nhân Thương gia nhanh chóng bước đến chào hỏi

"Thiên thiếu hôm nay nể mặt Thương

gia mà đến đây đúng thật là vinh hạnh cho chúng tôi" Người cất giọng chính là cậu con trai hoa hoa công tử của Thương gia. Chính là Thương Vô Vi.

Bạch Thiên Lãnh bước lên chắn trước Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi, cười cười bắt tay với hắn như thể hiện phép lịch sự. "Thương công tử quá khách khí rồi"

Nhìn thấy người phụ nữ xinh đẹp bên cạnh Dương Hàn Thiên, trong mắt Thương Vô Vi lộ lên một tia sát bén nhưng nhanh chóng mất đi. "Vị tiểu thư đây là?"

"Người phụ nữ của tôi" Dương Hàn Thiên lạnh lùng lên tiếng. Không thêm đề ý đến Thương Vô Vi mà trực tiếp bước đi. Để bọn Bạch Thiên Lãnh đối phó với hắn ta.

Advertisement / Quảng cáo

Bàn tay ôm eo Thẩm Yên Nhi còn chặt hơn cả lúc này, làm cô nhũn mày muốn thoát ra. "Tên kia, làm gì ôm chặt thế, buông ra coi"

Tư thế ôm eo của Dương Hàn Thiên vẫn giữ nguyên không đề ý đến lời của Thẩm Yên Nhi.

Đi một lát có một số người đàn ông lấy can đảm lên chào hỏi Dương Hàn Thiên nhằm mong muốn tạo mối quan hệ.

Thẩm Yên Nhi trước giờ không thích tham gia những dạng party này nên cô đi đến ban công nơi ít người để hóng gió.

Thương Vô Vi từ này đến giờ luôn chú ý đến Thẩm Yên Nhi nên khi thấy cô ở một mình thì không thể bỏ qua cơ hội tốt như thế này.

Trong tay Thương Vô Vi cầm một ly rượu đưa đến trước mặt Thẩm Yên Nhi cười tươi. "Vị tiểu thư này có thể cho tôi biết tên được không?"

Thẩm Yên trước nay vẫn rất phản cảm khi tiếp xúc gần với người lạ. Nhưng Dương Hàn Thiên là ngoại lệ. Cô không cảm giác phản cảm với anh.

Cô bước sang một bên tạo một khoảng cách với Thương Vô Vi rồi lạnh nhạt trả lời "Thẩm Yên Nhi."

Thấy hành động của cô, ý cười trong mắt anh ta càng sâu không lường được "Cô không tiếp nhận ly rượu này thì không nể mặt tôi và Thương gia rồi"

Advertisement / Quảng cáo

"Xin lỗi nhưng tôi không muốn nể mặt đây thì sao" nụ cười trên môi Thẩm Yên Nhi không một xúu nhiệt độ, vẫn giữ nguyên tư thế. Đến cái liếc mắt cô cũng lờoi cho anh ta.

Nụ cười của Thương Vô Vi hơi cứng ngắc nhưng vẫn tỏ vẻ thân thiện. "Người phụ nữ của Thiên thiếu đúng thật là cá tính."

Nói rồi anh liếc nhìn xung quanh, nhanh chóng bước gần đến Thẩm Yên Nhi đưa tay định đánh ngất xiu cô.

Thực giác của cô rất nhạy bén nên trước một giây hắn đánh ngất cô thì cô đã nhanh nhẹn né tránh kịp. Đồng thời đá vào người hắn một cú rõ đau.

Hắn cả kinh trước hành động của Thẩm Yên Nhi, trong mắt lúc này đầy tức giận. Hắn một phát chế trụ cổ tay Thẩm Yên Nhi, tay còn lại đánh vào sau gáy. Ôm cô bước nhanh về căn phòng đã chuẩn bị trước.

Tay bị Thương Vô Vi chế trụ, sức lực của Thẩm Yên Nhi thì không thể nào bằng hắn nên cô không kịp tránh né, bị hắn đánh ngất. Do ban công khuất với nơi diễn ra buổi tiệc cùng với tiếng nhạc nên không một ai nhận ra điều bất thường.

☆Quà Trung Thu☆

Tuần này sẽ có 4 chương truyện cho mọi người nha ^ _ ^

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Nhận thấy điều bất thường

Dương Hàn Thiên vốn là người lạnh lùng ít nói. Không có bọn Bạch Thiên Lãnh và Phong Kỳ Minh ở đây nên anh mới nói vài câu qua loa rồi viện cớ rời khỏi.

Anh đi đến ban công tìm Thẩm Yên Nhi nhưng không thấy cô. Anh chuẩn bị rời khỏi thì nhìn thấy được chiếc vòng tay của cô nằm trên sàn. Vì chiếc vòng này trước khi đi anh đưa cho cô, là bộ vòng do anh cho người chế tác, gồm 2 chiếc. Ở viên kim cương trên chiếc vòng có gắn thiết bị định vị. Không chỉ một chiếc có gắn định vị mà chiếc kia cũng có gắn thiết bị. Bọn họ biết chuyển đi này vào thì dễ nhưng ra thì khó. Từ trước tới nay Dương gia và Thương gia luôn có xung đột, bất hòa từ kinh doanh đến giới Hắc đạo. Nếu Thương gia có ý mời bọn họ dự tiệc thì chắc chắn chẳng có ý gì tốt. Do đó họ đã chuẩn bị kế hoạch trước khi đến đây. Để phòng trường hợp khẩn cấp.

Nhận thấy điều bất thường, anh ngay lập tức liên lạc với bọn người Bạch Thiên Lãnh tìm ra vị trí của Thẩm Yên Nhi.

Trong phòng...

Thẩm Yên Nhi đang nằm trên một chiếc giường trắng tinh rộng lớn. Cô tỉnh dậy từ sau cú đánh của Thương Vô Vi nên đầu có chút choáng váng.

"Tỉnh rồi à, mỹ nhân" Thương Vô Vi nghe động tĩnh phía sau thì quay lại, anh ta đang đứng ở ban công hút thuốc.

Cô cả kinh, nhận ra hoàn cảnh của mình hiện giờ, nhanh chóng xuống giường chạy ra khỏi phòng. Tay ấn lên một nút nhỏ trên chiếc hoa tay. Đây cũng là một món đồ do Dương Hàn Thiên cho cô, thiết bị liên lạc.

Nhưng Thương Vô Vi nào cho cô cơ hội đó. Anh ta sai bước đến nắm chặt eo cô, quăng trở về trên giường. Nhanh chóng lấn thân thể lên.

"Á... á... á..Buông ra... tên biến thái!.. buông tôi ra" Cô hét lớn, gầy dựa thoát ra.

Advertisement / Quảng cáo

"Buông ra?? Haha... chưa một người đàn bà nào đã nằm dưới thân tôi mà xin tôi buông ra như cô cả. Nhưng tôi thích. Một lát nữa thôi, cô sẽ phải cầu xin tôi "muốn" cô." Anh ta cười lưu manh, lấy một viên thuốc ở trên bàn. Ép Thẩm Yên Nhi uống vào.

"Tên khốn nạn. Anh cho tôi uống thuốc gì đấy?" Thẩm Yên Nhi bị Thương Vô Vi ép uống viên thuốc, không có cách nào nên đã nuốt viên thuốc. Cô tức giận quát lớn.

"Thuốc kích tỉnh"3 chữ vồn vện phát ra từ môi anh ta. Nụ cười trên môi càng rộng càng biến thái.

Không đợi Thẩm Yên Nhi phản ứng, anh ta trực tiếp xé bộ đầm hai dây của cô. Hôn cô rồi đến mạng tai.

Thẩm Yên Nhi gầy dựa, tìm bên bàn thấy có chiếc đèn. Đạp lên đầu anh ta.

"Bốp" một tiếng giòn giã vang lên, đầu của Thương Vô Vi chảy máu. Anh ta ngừng động tác.

Nhân cơ hội đó cô đá cho anh ta thêm một cú. Rồi chạy đi.

Thương Vô Vi cố gắng chịu đau, kéo tay cô quăng lại trên giường một lần nữa.

Advertisement / Quảng cáo

"Bốp" mặt của Thẩm Yên Nhi in rõ dấu tay của anh ta, khóe miệng chảy máu. Hình ảnh hai người lúc này khá quý dị.

"Mẹ kiếp! Con đàn bà thú, dám làm tao bị thương. Xem tao trừng trị này như thế nào" Giọng anh ta vô cùng phẫn nộ. Đấy mắt đầy tơ máu, trông rất đáng sợ.

Trong lòng Thẩm Yên Nhi lúc này rất mong muốn gặp một người, chồng cô _ Dương Hàn Thiên.

Cô thầm nghĩ "Sống 25 năm trên cuộc đời, hôm nay là ngày nhục nhã nhất đời cô. Cô còn chưa trao thân cho tên chồng kia của cô. Chẳng nhai khổn nạn này muốn làm nhục cô à"

Không biết sức lực ở đâu, Thẩm Yên Nhi lật người Thương Vô Vi, dấm mạnh vào gương mặt. Vừa dấm cô vừa nói: Chẳng chó khổn nạn, thân thể của tao chỉ dành cho chồng tao thôi. Tao không giống đám đàn bà kia gặp người nào cũng có thể an phận nằm dưới thân. Mày không tin sau sự việc này chồng tao sẽ giết mày sao?" Ánh mắt cô phẫn nộ, vô cùng phẫn nộ, tay dấm lên mặt anh ta đến bầm tím, chảy máu.

Thương Vô Vi kinh ngạc, không kịp ngăn hành động của cô nên mặt đầy máu vì mẩy cũ dấm của Thẩm Yên Nhi. Nhưng sức lực phụ nữ làm sao bằng đàn ông. Mà lúc này Thẩm Yên Nhi đã bị ép uống thuốc kích tình nên nhanh chóng cạn kiệt sức lực.

Thương Vô Vi cười ha hả trước câu nói của cô, lại lật người chiếm quyền chủ động. "Haha... chẳng chó Dương Hàn Thiên giết tao vì một người đàn bà?? Đúng là chuyện nhục cười. Không ngờ một người đàn bà như mày lại có sức lực đánh tao bầm mặt thế này"

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Kịp thời cứu người

"Chuẩn bị hưởng thụ giây phút bên ta nha người đẹp" Thương Vô Vi cười, đầy mắt chứa đầy mùi tình dục.

Rầm

"Tại sao tao không dám giết mày? Mày muốn có ấy hưởng thụ cái gì?" Dương Hàn Thiên phong thái cao cao tại thượng đá cửa bước vào. Cây súng trên tay anh hướng thẳng vào đầu của Thương Vô Vi, thông thả bước tới, nhìn cực kì quyền rũ.

"Dương..Hàn...mày...mày... tại sao... mày vào đây được" Thương Vô Vi kinh ngạc, không tin vào mắt mình.

"Tại sao bọn tao không vào được, haha chẳng khổn, hôm nay mày tận số rồi" Bạch Thiên Lãnh dựa người vào cửa, nhìn Thương Vô Vi với ánh mắt khiêu khích, không, phải là uy hiếp mới đúng.

"Đám người các anh đến chậm quá đấy" Thẩm Yên Nhi mừng muốn rơi nước mắt, bọn họ cuối cùng cũng đã đến.

Cô đá vào đùi người Thương Vô Vi, nhanh chóng chui ra khỏi người hắn, cố gắng chạy đến Dương Hàn Thiên.

Bị Thẩm Yên Nhi đá, đến nỗi gân xanh cũng nổi đầy trên trán, Thương Vô Vi đã mất bình tĩnh, chửi lớn "Con đàn bà khổn kiếp, tao sẽ không tha cho mày".

Hắn giương người cổ lết xuống giường muốn kéo Thẩm Yên Nhi lại, trông hần lúc này vô cùng nhét nhác, thể thảm. Nhưng Dương Hàn Thiên sớm hơn một bước, anh bước đến kéo Thẩm Yên Nhi vào lòng, nhanh chóng lấy áo khoác lên người cô.

Bước đến dấm giày da vào khuôn mặt bê bết máu của Thương Vô Vi, súng vẫn ở một vị trí, ngay đầu hắn "Người phụ nữ của tao không tới lượt mày lên tiếng làm loạn."

"Haha, cha tao nhất định không tha cho bọn mày. Bọn mày chờ đó đi". Cây súng của Dương Hàn Thiên vẫn ở đấy nhưng Thương Vô Vi không hề tỏ ra sợ sệt, trong lời nói thể hiện sự khinh bỉ vô cùng.

Advertisement / Quảng cáo

"Tao chờ" Anh cười như không cười, khí thế tỏa ra lạnh thấu xương.

Sau đó...

Pằng

"Á... á..." giọng nói thất thanh vang lên. Đùi của tên Thương Vô Vi đã bị viên đạn xuyên qua, máu nhanh chóng lan ra khắp nơi.

Dương Hàn Thiên thu súng, trở lại ôm Thẩm Yên Nhi đi ra khỏi phòng. Trước khi ra khỏi phòng, anh dừng bước, nhưng không hề quay đầu. "Giao tên khổn đó cho 2 người" giọng nói cực kì lạnh lẽo. Thể hiện lúc này Dương Hàn Thiên vô cùng tức giận.

Thẩm Yên Nhi không phải là một cô gái tốt tính nên nhân cơ hội muốn trả thù Thương Vô Vi, cô lên tiếng: "Không được để hắn chết. Tôi nghĩ nên cắt tay cắt chân hắn rồi đưa vào hộp đêm làm ăn mại. Làm cho hắn sống không bằng chết."

Mọi người trong phòng thoáng kinh ngạc trước câu nói của cô. Không ngờ con gái của Thẩm Thị lại máu lạnh như vậy.

Dương Hàn Thiên nhủ mày, nhìn người phụ nữ trong lòng, trong ánh mắt cũng thoáng vẻ kinh ngạc nhưng biến mất ngay.

"Nghe theo cô ấy" anh lạnh lùng cắt giọng rồi nhanh chóng ôm eo cô rời khỏi, để lại đồng hồ hỗn loạn cho Bạch Thiên Lãnh và Phong Kỳ Minh.

☆ Vài chap sau có nên thêm cảnh (H) không mọi người? ☆

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Giải được kiêu Thẩm Yên Nhi

Trên xe, Thẩm Yên Nhi cố giương nãy giờ, ngón tay bấm vào da thịt đến chảy máu bấy giờ mới buông lỏng. Cô mở cửa sổ xe, mong cảm giác lạnh của gió có thể giúp cô hạ nhiệt.

Dương Hàn Thiên chăm chú nhìn cô, trêu chọc, nở nụ cười hiếm hoi "Thuốc phát tán rồi?"

"Sao anh biết?" Cô không quay đầu, không muốn bỏ lỡ cảm giác gió lạnh bên ngoài một chút nào.

Cũng may lúc này ở Bắc Kinh là mùa thu chứ không phải mùa hè. Nếu là mùa hè thì chắc chắn cô không cảm cự được đến bây giờ.

"Thiết bị liên lạc" 4 chữ ngắn gọn, không thiếu không thừa.

"VẬY anh có thể cho người lái xe nhanh chút không, cơ thể tôi lúc này vô cùng khó chịu rồi đấy." Mặt cô lúc này đỏ ửng. Không biết vì mắc cỡ hay do thuốc gây nên.

Nghe cô nói, ý cười trong mắt anh càng sâu "Nôn nóng đến vậy, không chờ được sao?"

"Luu manh, toi mong ve nha som nhanh chóng tắm nước lạnh giải được" Cô tức giận quay đầu trừng mắt với anh, rồi lại quay mặt ra cửa sổ.

"Oh... chi bằng..." Dương Hàn Thiên cố kéo dài câu nói, nhích thân thể lại gần đưa môi thỏ vào tai cô.

Advertisement / Quảng cáo

Thuốc đang phát tán làm Thẩm Yên Nhi kìm chế muốn không được, tên kia lại còn làm chuyện mờ ám nữa.

"Không muốn, tôi muốn nhanh chóng về nhà để tắm" giọng cô có chút khàn khàn, phát âm có vẻ khó khăn. Thể hiện cô đang kìm chế đến mức nào.

Dương Hàn Thiên muốn trêu chọc cô tiếp nhưng thấy ngón tay cô lại bắt đầu nắm chặt, từng khe tay đầy vết máu. Nên anh dừng ý định trêu chọc. Bảo tài xé lái nhanh về nhà.

20 phút sau....

Cuối cùng cũng về tới nhà. Thẩm Yên Nhi vừa bước xuống xe liền nhanh chóng vào nhà kêu đám người hầu đứng ở cửa chuẩn bị nhiều nước đá đem lên phòng. Rồi cô chạy nhanh hết sức có thể vào phòng tắm để chuẩn bị giải được.

Đám nữ hầu ngơ ngác trước mệnh lệnh của cô. Nhưng cũng nhanh chóng đi chuẩn bị vì biết Thẩm Yên Nhi là người không thể đắc tội.

Dương Hàn Thiên cảm thấy dở khóc dở cười trước hành động của cô. Lần đầu tiên anh ta thấy một người phụ nữ dùng nước đá giải được chứ nhất quyết không cầu xin đàn ông.

Chưa tới 1 phút rất nhiều nước đá đã được đám người hầu chuẩn bị đặt trước cửa phòng tắm.

Advertisement / Quảng cáo

Thẩm Yên Nhi nhanh chóng mở cửa lấy đồng đá bỏ vào bồn tắm rồi bước vào ngâm thân thể.

30 phút...1 tiếng...2 tiếng... được vẫn chưa được giải hết. Thẩm Yên Nhi rửa thậm "Tên khốn nạn Thương Vô Vi đồ cho uống cái thuốc gì mà tới giờ vẫn chưa giải được hết được. Trời ơi..." Mặc dù thân thể của cô đã lạnh như băng, các vết bầm do đánh nhau lúc này rồi đến vết máu do ngón tay cô bám ra đều tê cứng vì lạnh từ này đến giờ nhưng thân dưới vẫn tỏa ra luồng nhiệt làm Thẩm Yên Nhi nóng vô cùng.

Thẩm Yên Nhi cũng được xem là một truyện ngôn tình. Đọc nhiều nên tích lũy kinh nghiệm. Muốn giải được ngoài "yêu cầu sinh l" kia ra thì còn dùng biện pháp tắm nước lạnh.... Lần đầu tiên bị hạ được, cô không có kinh nghiệm nhưng nhờ nội dung trong truyện đã được đọc nên cô tìm biện pháp tắm nước lạnh, muốn nhanh chóng giải được nên thêm nước đá vào trong nước lạnh luôn. Nhưng trớ trêu đã 2 tiếng trôi qua mà được vẫn chưa được giải.

Dương Hàn Thiên đã tắm từ lâu, 2 tiếng rồi vẫn chưa thấy Thẩm Yên Nhi đi ra nên bước vào phòng tắm xem tình hình.

Anh nghiêng người trước cửa, liếc nhìn cô lên tiếng "Vẫn chưa xong?"

Nghe thấy tiếng của anh, Thẩm Yên Nhi cả kinh vội nạt người xuống nước, tay ôm chặt phần ngực "Á..Tên biến thái anh vô đây làm gì, đi ra ngoài"

Hứng trêu chọc cô lại nổi lên, anh vẫn đứng im không đi cũng không lùi, nhìn cô, nhìn một cách trần trụi.

☆Chương sau sẽ có cảnh H nha. Cùng ngồi hóng nào^_^☆

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Anh đừng có giả nai với tôi

"Họ Dương kia! Đi ra khỏi đây ngay!" Thẩm Yên Nhi đỏ bừng mặt quát lớn

"Anh... *hắt xì* ...đi... *hắt xì*..." Cô nói ngập ngừng. Chắc vì ngâm nước đá lâu quá nên bị cảm

Thấy cô như vậy, Dương Hàn Thiên nhích mặt míi tâm. Bước nhanh tới lấy cái khăn trên giá trùm lên người Thẩm Yên Nhi, bế xốc cô ra khỏi phòng tắm.

Bị hành động bất ngờ của anh, Thẩm Yên Nhi vươn tay ôm cổ anh. Mặt càng đỏ bừng hơn.

Cô xấu hổ không dám ngược lên nhìn mặt anh, cựa quậy trên người anh. "Bỏ tôi xuống, tên lưu manh!"

"Nếu em muốn chúng ta làm ở đây thì tôi cũng không có ý kiến" nói xong anh làm ra vẻ muốn bỏ Thẩm Yên Nhi xuống.

"Ê... tên kia...Hử" Cô muốn nói rồi lại thôi. Mặc cho anh ôm. Không cựa quậy nữa.

"Gaoan" thấy cô không cựa quậy nữa, anh nọ nự cười hiếm hoi. Ánh mắt đầy vẻ cưng chiều ôn nhu.

Cô thất thần trước câu nói và ánh mắt của Dương Hàn Thiên.

Khi cô bình tĩnh lại thì thân thể đã nằm trên giường từ lúc nào. Dương Hàn Thiên lấy chăn cuộn tròn cô lại. Cả người đều được cuộn tròn trong chăn, chỉ thấy được mỗi đầu cùng gương mặt đỏ hồng vì xấu hổ của cô.

"Nằm im, không được nhúc nhích" anh nhàn nhạt cất tiếng, che giấu tia đó ửng trên mặt bởi vì gương mặt đỏ hồng cực đáng yêu do xấu hổ của Thẩm Yên Nhi.

Cô nghe lời nằm im không nhúc nhích, không động đậy, cũng không lên tiếng. Dương Hàn Thiên bước đến ngồi ở sofa gần ban công tiến hành xử lý tài liệu còn dang dở của tối hôm qua.

Advertisement / Quảng cáo

5 phút, 10 phút và 15 phút sau....

Thân dưới của Thẩm Yên Nhi lại tỏa ra luồng nhiệt giống lúc này, miệng khô lưỡi đắng. Làm cô vô cùng khó chịu.

Cô cố gắng chui ra khỏi cái chăn, muốn nhanh chóng vào phòng tắm tiếp tục công việc ban này.

Nhận thấy điều khác lạ từ người ở trên giường, Dương Hàn Thiên ngược mắt lên nhìn thì thấy cô đang nhích từng bước ra khỏi cái giường trong chiếc chăn cuộn tròn trên người. Rất buồn cười.

"Đi đâu?" Anh lạnh lùng liếc nhìn cô.

Cô khựng lại, hơi ngượng nhưng không quay đầu nhìn anh "Anh biết còn hỏ? Giúp tôi lấy cái chăn ra đi!"

"Hửm? Giúp gì?" Dương Hàn Thiên dừng công việc trên tay, bước đến kéo cô vào giữa giường. Nhưng không giúp cô lấy cái chăn ra.

"Anh đừng có giả nai với tôi, giúp tôi lấy cái chăn ra đi!" Thẩm Yên Nhi nhủ mảy, muốn thoát khỏi cái chăn.

"Không muốn" anh mấp mái đôi môi mỏng của mình. Nhanh chóng lẩn thân thể lên. "Chi bằng...." anh thả chậm tốc độ câu nói, mờ ám phun hơi thở vào vành tai cô.

"No no no... Tôi không muốn. Tránh ra" Thẩm Yên Nhi biết rõ Dương Hàn Thiên sẽ nói gì tiếp theo nên nhanh chóng cắt đứt câu nói của anh.

"Nhưng tôi muốn" nói rồi anh bá đạo chiếm lấy môi mềm môi cô.

#Hàn Mộc Hi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Một đêm triền miên (H)

"Úm..." bị anh hôn bất ngờ, thân thể Thẩm Yên Nhi khẽ run.

Đến khi cả hai như thiếu dưỡng khí anh mới buông ra. Cô thờ hồn hên trong lòng anh.

"Tôi giúp em giải được nhé?" Giọng anh khàn khàn vì kiềm nén dục vọng.

Do tác dụng của thuốc quá mạnh cùng với cái hôn kích thích của Dương Hàn Thiên nên Thẩm Yên Nhi bất giác "Ừ" một tiếng.

Nhận được sự đồng ý của ai kia, Dương Hàn Thiên cong khoe môi, vén cái chân ra khỏi người cô.

Thân thể thiếu nữ bày trước mắt anh. Hầu kết động dẩy. Dương Hàn Thiên lại một lần nữa xâm chiếm đôi môi đỏ mọng của Thẩm Yên Nhi. Một tay nắm chặt gáy cô. Một tay nhẹ nhàng vuốt ve cô từ cổ đến xương quai xanh, đến nơi tròn trịa của người phụ nữ.

Mỗi nơi mà bàn tay anh đi qua đều trở nên đỏ ửng, khát khao lần nữa cái vuốt ve của anh.

Anh buông cô ra, khàn khàn cất giọng: "Thân thể em thành thật hơn miệng em nhiều"

"Hử. Tại tôi bị bỏ được nên mới vậy. Đừng có mà suy nghĩ tiêu cực, suy đoán lung tung" gương mặt Thẩm Yên Nhi đỏ bừng, quay mặt sang một bên, tránh né ánh mắt nóng bỏng của anh. Lúc này cô có cảm giác như muốn chui xuống một cái lỗ nào đó cho bớt xấu hổ.

"À. Tôi không biết ai nói rằng Thân thể của tao chỉ dành cho chồng tao thôi." Dương Hàn Thiên cười tà mị.

"Anh...nghe... hết rồi?" Thẩm Yên Nhi há hốc mồm, không phản bác được.

"Em đừng quên đây là thiết bị liên lạc" Anh vừa nói vừa sờ lên chiếc bóng tai của Thẩm Yên Nhi.

Sau đó...

Advertisement / Quảng cáo

Đêm đầu tiên triền miên của hai người trên giường chính thức bắt đầu. Cũng có thể gọi đây là đêm động phòng hoa chúc của đôi vợ chồng son.

....

....

(P/s: Chỗ chấm "....." để mỗi người thể hiện sức tưởng tượng của bản thân nhé ^_^)

Khi Thẩm Yên Nhi tỉnh lại đã là trưa ngày hôm sau. Thân thể vô cùng ê ẩm đau nhức khiến cô nhũn chặt mi tâm, cô cố gắng mở mắt ngồi dậy.

Nhìn người đàn ông đã không còn bên cạnh nhưng chỗ nằm vẫn còn hơi ấm nên cô nghĩ chắc anh vừa rời khỏi.

Cô tức giận lắm lắm "Đúng là tên biến thái chết tiệt, không biết thương hoa tiếc ngọc, đòi hỏi vô độ"

"Ai không biếc thương hương tiếc ngọc, đòi hỏi vô độ, hửm?" Dương Hàn Thiên tựa người vào cửa tiếc nhìn người phụ nữ trên giường như đang chiêm ngưỡng tác phẩm nghệ thuật.

Nghe anh cất tiếng, Thẩm Yên Nhi tức giận ngược mắt quăng cái gối ngủ về phía anh "Hử...Là anh chứ ai"

Dương Hàn Thiên nhẹ nhàng tránh được cái gối bay từ chỗ của cô tới. Bước đến bên giường. Đưa tay nắm chặt cầm cô, anh cười như không cười "Là em đòi hỏi vô độ."

★ Chương này chắc có nhiều người chờ mong lắm nhĩ^_^★

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Đáng đời

"Tôi đòi hỏi vô độ? Không biết tên nào lợi dụng lúc tôi trúng được mà đòi hỏi tôi không biết bao nhiêu lần?" Thẩm Yên Nhi hất bàn tay đang xiết cái cầm mình ra. Quơ lấy cái gối còn lại đánh lên người anh.

Anh bắt được cái gối kèm theo bàn tay không yên phận của cô, anh nhàn nhạt lên tiếng: "Em hiện tại lại muốn quyền rũ tôi?"

"Ai muốn quyền rũ anh chứ. Hử..." Nghe anh nói cô ngừng động tác, nhìn theo ánh mắt của anh, xuống trước ngực.

Làn da trắng như tuyết của cô làm nền nổi bật cho các vết ô mai chẳng chịt khắp người như đây là bằng chứng tố cáo một trận hoan ái kịch liệt đã xảy ra tối hôm trước.

"Á á... vô sỉ. Không cho phép anh nhìn, biến chỗ khác cho tôi" Cô đỏ bừng mặt, tay giãy giụa khỏi tay anh. Nhanh chóng kéo chăn trùm kín mít thân thể chỉ chừa mỗi khuôn mặt. Nhìn cô vô cùng đáng yêu.

Anh có chút buồn cười trước hành động của Thẩm Yên Nhi. Muốn tiếp tục trêu chọc cô nhưng đúng lúc tiếng điện thoại của anh vang lên. Phá vỡ bầu không khí ngưng ngừng trong phòng.

Dương Hàn Thiên đứng thẳng người bước đến ban công nghe điện thoại. Đây là thói quen của anh, khi nghe điện thoại sẽ tìm những nơi không có người để nói chuyện.

"Có chuyện gì?" Anh lên tiếng, đi thẳng vào vấn đề.

"Thưa thiếu gia, việc đã được giải quyết xong, thiếu gia có cần..." Người bên đầu dây bên kia là trợ lý của anh, Hàn Khiết.

"Không cần, cậu tự giải quyết đi" Dương Hàn Thiên lạnh lùng cắt ngang lời của trợ lý, nhanh chóng cúp máy trở về giường.

Khi trở lại giường thì cô đã rời khỏi giường và vào phòng tắm từ lúc nào.

Một lát sau cô bước ra với một bộ váy tay lửng cổ cao màu xanh nhạt, tóc lại được búi cao, làm cô một vẻ đẹp thanh thiết không giống lúc ban nãy.

Advertisement / Quảng cáo

"Lại đây" Dương Hàn Thiên liếc nhìn cô một cái rồi tiếp tục công việc trên bàn.

"Làm gì?" Thẩm Yên Nhi nhủu mày nhìn anh nhưng vẫn ngoan ngoãn bước đến.

Anh đưa ipad cho cô, ý bảo cô xem tin tức trên đó.

Cô nhận lấy ipad, ngồi bên cạnh anh đưa mắt nhìn vào màn hình.

"Tin chấn động. Thương gia nổi tiếng đã phá sản chỉ sau một đêm. Cha vô tù, con trai tàn phế bị người ta đem vào hộp đêm làm ăn mại. Quá thể thảm và kèm theo một số hình ảnh..."

Thẩm Yên Nhi lướt đọc hết tin tức, môi khẽ cong lên, nhẹ nhàng phát ra 2 từ "Đáng đời".

"Anh làm điều này đúng không?" Cô quay sang hỏi anh.

"Em nghĩ thế nào?" Anh ngược mặt lên nhìn cô.

Cô cũng được xem là một người thông minh nên nhanh chóng hiểu được ý tứ trong lời nói của anh "À... tôi hiểu rồi."

Như sự nhớ đến chuyện gì đó, cô nói tiếp "Bây giờ có thể đi ăn cơm được chưa vậy. Tôi đói rồi"

"Ừ. Ăn xong lát nữa tôi dẫn em đi mua đồ. Sẵn tiện đi thăm hai mẹ" Anh dừng công việc trên tay, cùng cô bước ra khỏi phòng.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Mưa sắt

Sau khi ăn cơm, Dương Hàn Thiên đưa Thẩm Yên Nhi đi mua đồ trên chiếc Cadillac thường ngày.

Đến ngã ba, họ chờ đèn đỏ. Lúc này Thẩm Yên Nhi mới cất giọng phá vỡ bầu không khí yên tĩnh trong xe. "Anh đưa tôi đi mua gì đấy?"

"Mua xe" Dương Hàn Thiên lạnh lùng trả lời hai chữ vồn vện.

"Mua làm gì? Tôi có thể tự mình mua được" Thẩm Yên Nhi lắc đầu từ chối. Từ trước tới giờ, tính tình của cô không thích người khác mua bất kì thứ gì cho bản thân mình. Cô muốn tự bản thân mình sở hữu một vật nào đó thì sẽ có ý nghĩa hơn.

Pằng pằng

Tiếng súng vang lên bên lề đường. Những người xung quanh hoảng sợ, la hét, chạy tán loạn. Đám người mặc đồ đen nhanh chóng chia súng vào xe của Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi nhắm bắn.

Thẩm Yên Nhi cảm nhận được tình huống nguy hiểm nên thúc giục Hàn Khiết tài xế kiểm tra lý của Dương Hàn Thiên nhanh chóng lái xe.

Hàn Khiết nhanh chóng phóng xe rời khỏi, nhưng đám người mặc đồ đen nào chịu tha. Bọn họ cũng leo lên xe, vừa nhắm bắn vừa đuổi theo xe của Dương Hàn Thiên. Cả hai xe đều dùng tốc độ kinh hoàng rượt đuổi trên đường.

Thẩm Yên Nhi luôn nhìn lại phía sau, nhủu chặt mi tâm, trong ánh mắt thể hiện dự phản văn điều gì đó của cô. Vẻ mặt Dương Hàn Thiên bên cạnh vẫn ung dung như chẳng có chuyện gì xảy ra, mặt không biến sắc.

Advertisement / Quảng cáo

Hàn Khiết đã cố gắng chạy hết mức có thể nhưng vẫn bị bọn người mặc đồ đen đuổi kịp. Bọn người mặc đồ đen nhắm thẳng vào Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi.

Thấy vậy Dương Hàn Thiên lúc này mới phản ứng, ôm Thẩm Yên Nhi cúi thấp người né tránh nhiều viên đạn liên tiếp. Do quá nhiều viên đạn xuyên qua nên cửa xe đã bị vỡ nát vụn.

Cuộc rượt đuổi máu lửa diễn ra trên đường, làm ai đang đi đều hoảng sợ bỏ chạy lên lề đường để không bị tông trúng.

Trong lúc cúi người, Thẩm Yên Nhi lấy cây súng từ trong túi ra nhắm thẳng vào tên bọn họ nhất rồi bắn ngay mi tâm của hắn.

Bọn người mặc đồ đen bất ngờ bị tấn công nên không kịp phòng bị. Một tên đã bị Thẩm Yên Nhi bắn chết, ngã ra khỏi xe, lăn cuộn trên đường phía sau xe. Chiếc xe lạng lách vài giây nhưng nhanh chóng bình thường trở lại.

Đáy mắt Dương Hàn Thiên kinh ngạc trước hành Động của Thẩm Yên Nhi. Anh không ngờ cô sẽ đem theo súng vài tài bắn súng của cô lại tốt như vậy. Khóe môi của Dương Hàn Thiên khẽ nhếch rồi anh cũng lấy súng từ trong người ra, nhắm bắn vào bọn áo đen.

Thẩm Yên Nhi không mấy ngạc nhiên khi Dương Hàn Thiên có súng. Cả hai phối hợp với nhau rất ăn ý. Chưa bao lâu, bọn người mặc đồ đen đã bị cả hai giết sạch.

Lúc này bọn người Thẩm Yên Nhi mới thờ phào nhẹ nhõm. Đạn trong súng của Thẩm Yên Nhi cũng vừa hết sạch.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bị thương

Nhưng không ngờ, vẫn còn sót một tên mặc đồ đen. Hắn chia súng thẳng vào người của Thẩm Yên Nhi.

Đúng lúc đó Dương Hàn Thiên nhìn thấy, kéo người cô xuống thấp đưa súng bắn tên đó, nhưng do súng của tên mặc đồ đen bắn trước nên viên đạn bắn trúng vai Dương Hàn Thiên.

Sau khi tên cuối cùng sống sót cũng bị bắn chết Dương Hàn Thiên mới kéo người Thẩm Yên Nhi ngồi lại bình thường.

Hàn Khiết thẳng xe lại bên đường. Bọn họ xuống xe. Chiếc xe lúc này hầu như toàn vết đạn và máu của những người mặc đồ đen, lớp xe cũng bị bắn thủng, kính xe vỡ tan tành, nát vụn. Trông cực kì quỷ dị.

Lúc này Thẩm Yên Nhi mới thấy trên vai của Dương Hàn Thiên ướt đầm máu, cô lo lắng hỏi "Anh bị thương?"

"Vết thương nhỏ. Không đáng kể" gương mặt Dương Hàn Thiên vẫn lạnh lùng, không có chút gì là đau đớn.

Thẩm Yên Nhi bước đến dùng sức xé tay áo của Dương Hàn Thiên. Cô phát hiện viên đạn vẫn còn ghim trên da thịt của Dương Hàn Thiên, máu vẫn chảy. Cô tức giận ngược lên trừng mắt với anh "Đây là vết thương nhớ? Ngồi im ở đó cho tôi!" Cô vừa nói vừa nhìn xung quanh rồi chỉ vào gốc cây lớn bên đường.

Advertisement / Quảng cáo

"Đây là em đang lo lắng cho tôi?" Dương Hàn Thiên cười như không cười nhìn cô.

"Hừ...ai thêm lo lắng cho anh. Ngồi xuống cho tôi!" Thẩm Yên Nhi buông tay anh ra, xoay người bước vào trong xe lấy túi xách.

Cô lấy một hộp nhỏ từ trong túi xách. Đó là hộp cứu thương mini mà Thẩm Yên Nhi luôn mang bên mình, phòng trường hợp khẩn cấp. Trong đó có 1 cây kéo và nhỏ, 1 cây dao phẫu thuật, ít bông băng gạc và một lọ dung dịch khử trùng.

Thẩm Yên Nhi đỡ Dương Hàn Thiên xuống gốc cây lớn rồi cẩn thận gấp viên đạn ra khỏi vai của Dương Hàn Thiên. Vài giây lại ngược mắt lên nhìn biểu hiện trên mặt của Dương Hàn Thiên. Nhưng nhận lại vẫn là gương mặt lạnh lùng, ánh mắt không chút gợn sóng.

Dương Hàn Thiên ngồi im, để mặc Thẩm Yên Nhi xử lý vết thương cho mình, lặng lẽ nhìn cô không lên tiếng.

Hàn Khiết đứng bên cạnh vô cùng kinh ngạc nhìn Thẩm Yên Nhi. Hết tài bắn súng vô cùng giỏi đến xử lý vết thương cũng vô cùng nhuần nhuyễn. Anh ta để cho Thẩm Yên Nhi xử lý vết thương cho Dương Hàn Thiên, còn bản thân đi đến một góc gọi điện kêu một chiếc xe khác tới và mang thêm 2 bộ quần áo mới cho Thẩm Yên Nhi và Dương Hàn Thiên.

Advertisement / Quảng cáo

Chưa đến 5 phút, một chiếc xe khác đã được mang tới cùng với một số người của Dương Hàn Thiên. Thẩm Yên Nhi cũng vừa xử lý xong vết thương cho Dương Hàn Thiên.

Bọn người đó cung kính gọi "Lão đại, Phu nhân" rồi đứng sang một bên cho Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi lên xe.

Trước khi bước lên xe Dương Hàn Thiên lạnh lùng cất giọng "Điều tra rõ cho tôi kẻ nào to gan dám làm như vậy?! Làm gì thì các cậu biết rồi chứ?"

"Vâng, thưa lão đại" Bọn họ đồng thanh đáp.

Thẩm Yên Nhi không để ý đến bọn họ, thu dọn dụng cụ và súng cho vào túi xách rồi bước lên xe.

Cả hai không thay quần áo mới mà về nhà ngay. Để lại hiện trường cho Hàn Khiết và người của Dương Hàn Thiên xử lý.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thành viên của Băng Giao

Sau khi về nhà thì Thẩm Yên Nhi báo người hầu gọi bác sĩ đến kiểm tra vết thương cho Dương Hàn Thiên. Cô không học ngành y nên chỉ có thể xử lý bước đầu của vết thương thôi.

Khi bác sĩ đến và xử lý xong vết thương cho Dương Hàn Thiên thì đúng lúc đó Hàn Khiết cũng vừa trở về báo cáo tình hình cho bọn họ:

"Thiếu gia, người đứng sau bọn người mặc áo đen tấn công chúng ta lần này là tên A Khắc và..."

"Mẹ kiếp. Lại là cái tên A Khắc khốn kiếp đó" Thẩm Yên Nhi bên cạnh nghe được tức giận đứng phắt dậy, ngắt lời của Hàn Khiết.

Dương Hàn Thiên nhíu mày, đầu đầy hắc tuyến "Không được chửi bậy." Nói rồi anh quay mặt về phía Hàn Khiết "Cậu nói tiếp đi"

Thẩm Yên Nhi ý thức được bản thân lỡ lời nên im lặng ngồi về chỗ cũ.

"Mà người ra lệnh cho A Khắc là cô ta" Hàn Khiết tiếp tục báo cáo tình hình.

Dương Hàn Thiên im lặng, như đang suy nghĩ về điều gì đó.

Thẩm Yên Nhi ngồi bên cạnh khó hiểu lên tiếng "Tạ Tranh?"

"Tại sao thiếu phu nhân lại biết?" Hàn Khiết ngạc nhiên khi Thẩm Yên Nhi biết người bọn họ nhắc đến là ai.

Thẩm Yên Nhi cười như không cười "Hôm đó bà ta làm tôi khá ấn tượng về trình độ diễn xuất của bản thân. Ánh mắt bà ta luôn muốn quyến rũ người nào đó" Thẩm Yên Nhi cố ý kéo dài mấy chữ cuối rồi liếc xéo về phía Dương Hàn Thiên.

"Cậu đi được rồi. Nên làm gì cậu hiểu chứ?" Dương Hàn Thiếc liếc Thẩm Yên Nhi rồi lạnh lùng nói với Hàn Khiết.

Advertisement / Quảng cáo

"Vâng, thiếu gia" Hàn Khiết ý thức được tình hình sắp xảy ra nên nhanh chóng rời khỏi nhưng không quên đóng cửa phòng lại..

Sau khi Hàn Khiết rời khỏi, không đợi Thẩm Yên Nhi phản kháng thì Dương Hàn Thiên đã ôm eo kéo cô sát vào ngực, môi mỏng khẽ động bên tai Thẩm Yên Nhi "Em ghen à?"

"Tôi mà ghen. Haha... nực cười" Thẩm Yên Nhi cười tươi nhìn thẳng vào Dương Hàn Thiên.

Hai người im lặng nhìn nhau như có một cuộc chiến ngắn diễn ra qua ánh mắt hai người. Nhưng cuối cùng Thẩm Yên Nhi đầu hàng trước. Mở miệng phá vỡ bầu không khí.

"Anh muốn hỏi tôi chuyện gì cứ hỏi. Không cần vòng vo" gương mặt của cô khoanh còn cười nữa mà thay vào đó là một khung mặt lạnh lùng.

"Tôi biết hết. Không cần phải hỏi em" Dương Hàn Thiên cười khé. Đưa tay nghịch tóc của Thẩm Yên Nhi.

"Sao anh biết được?" Cô cả kinh nhìn anh, bất lấy cái tay không yên phận của Dương Hàn Thiên.

Anh không trả lời câu hỏi mà nói sang chuyện khác "Kĩ thuật bắn súng hôm nay không tồi"

Thẩm Yên Nhi kiên định nhìn anh "Nói"

"Ba năm trước tôi đã biết em là một trong những thành viên của tổ chức sát thủ Băng Giao." Dương Hàn Thiên nhận nhặt giải thích.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Mọi người biết nhau?

"Còn gì nữa?" Cô nhú mảy nhìn người đàn ông trước mặt, gần trong gan tấc.

"Em đã rời khỏi tổ chức đó trước 10 ngày khi em có ý định về nước. Còn..." Anh không nói hết câu mà cố ý kéo dài câu nói.

"Stop. Anh điều tra hết về tôi khi tôi sống ở Pháp đúng không?" Cô cắt đứt lời anh. Cô nghĩ câu sau của anh cũng chẳng tốt lành gì.

"Tôi luôn ở gần em nên không cần điều tra" Dương Hàn Thiên cười như không cười ôm cô vào lòng.

Thắm Yên Nhi kinh ngạc "Không thể nào. Anh..."

Cô đẩy anh ra nhưng không may đụng đến vết thương trên vai. Anh hít một ngụm khí lạnh nhưng không buông cô ra.

Thắm Yên Nhi cảm nhận được sự thay đổi từ anh nên ngừng động tác đẩy anh ra, liếc nhìn vết thương.

Miếng băng gạc giờ đã đỏ tươi màu máu nhưng Dương Hàn Thiên vẫn giữ gương mặt như không chuyện gì xảy ra.

"Xin lỗi. Tôi không cố ý. Để tôi lấy dụng cụ xử lý vết thương cho anh" Thắm Yên Nhi tỏ ra có lỗi, gỡ tay Dương Hàn Thiên khỏi người rồi đi lấy túi xách, lần nữa xử lý vết thương cho anh.

Khi cô đang băng bó vết thương cho anh, Dương Hàn Thiên khẽ vuốt tóc cô "Em không để ý vì sao hôm đó chúng ta gặp nhau ở sân bay à?"

Thắm Yên Nhi không dừng động tác, cô lạnh lùng lên tiếng "Gì? Lúc đó tôi còn chưa biết anh thì làm gì để ý. Hừm?"

"Đúng là em đã quên rồi" Dương Hàn Thiên cười khê.

Advertisement / Quảng cáo

Cô khó hiểu trước câu nói của anh "Chúng ta từng gặp nhau trước đó à?... Tôi băng bó xong rồi "

Đúng lúc đó điện thoại trong túi xách của Thắm Yên Nhi reo lên. Cô liếc nhìn thì thấy An Hy gọi điện. Cô dừng động tác nghe điện thoại:

"Alo, có chuyện gì à An Hy?"

"Cậu và Dương Hàn Thiên kết hôn tại sao không nói mình biết. Nghe nói hôm nay cậu bị người ta truy sát? Hai người có sao không?" Đoàn An Hy ở đầu dây bên kia nói một tràng dài.

Thắm Yên Nhi bắt ngờ khi Đoàn An Hy biết cô và Dương Hàn Thiên đã kết hôn. "Tại sao cậu biết? Mình chưa nói với ai chuyện này cơ mà?"

"Mình nghe Kỳ Minh và Bạch Thiên Lân nói." Đoàn An Hy nhẹ nhàng giải thích.

"Mọi người biết nhau? Tại sao mình không biết gì hết vậy?" Thắm Yên Nhi nhú mảy.

"Dương Hàn Thiên không nói gì với cậu à?" Đoàn An Hy hơi khó hiểu, cô tưởng Thắm Yên Nhi đã biết.

"Nói gì?" Thắm Yên Nhi quay đầu trùng mắt với người nào đó.

Dương Hàn Thiên bên cạnh thấy cô trùng mắt với mình, anh đưa tay gạt điện thoại và nói lạnh lùng với đầu dây bên kia "Tôi sẽ nói với cô ấy mọi chuyện" Rồi anh cúp máy đưa điện thoại lại cho Thắm Yên Nhi, sau đó nằm xuống giường nhắm mắt lại như không liên quan đến mình.

Bên kia Đoàn An Hy và bên này Thắm Yên Nhi đều ngăn người trước lời nói và hành động của anh.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hắt chậu nước lạnh

Một lát sau Thắm Yên Nhi định thần lại, trùng mắt với Dương Hàn Thiên, quát lớn: "Họ Dương kia! Anh ngồi dậy nói rõ ràng mọi chuyện cho tôi"

Dương Hàn Thiên vẫn im lặng nhắm mắt nằm yên không nhúc nhích.

"Này! Anh đừng có giả vờ với tôi" cô nhú mảy nhìn chằm chằm Dương Hàn Thiên.

Vẫn là một sự im lặng. Cô cười, một nụ cười mang đầy vẻ quý dị, làm cho người khác nhìn vào cũng phải lạnh cả sống lưng. Cô xuống giường sập cửa bước ra khỏi phòng.

Lúc này Dương Hàn Thiên mới mở mắt ngồi dậy, nhích môi nhìn về phía cửa. Anh lấy điện thoại gọi cho Hàn Khiết dặn dò vài chuyện rồi lại nằm xuống nhắm mắt một lần nữa.

Khi Thắm Yên Nhi trở về phòng, trên tay cô là một chậu nước lạnh. Cô bước đến bên giường và hắt hết chậu nước lên người Dương Hàn Thiên "Mát chứ Dương đại thiếu gia? Bây giờ anh có nói hay không?"

Dương Hàn Thiên không ngờ cô sẽ làm như vậy. Anh mở mắt ngồi dậy nhìn cô, gương mặt đầy sát khí, trong tiếng nói của anh chứa một sự tức giận cùng nguyền rủa "Thắm Yên Nhi"

"Sao? Chuyện gì" cô cười nhìn anh, ánh mắt đầy khiêu khích.

Advertisement / Quảng cáo

Anh nhanh chân bước xuống giường, đi nhanh về phía Thắm Yên Nhi. Thấy động tác của anh, cô kinh ngạc chạy nhanh về phía cửa. Nhưng Dương Hàn Thiên nào cho cô cơ hội. Anh bắt được eo cô, bế cô lên. Anh cười như không cười "Muốn chạy?"

"Thả tôi xuống! Anh tin tôi làm vết thương của anh chảy máu nữa không?" Cô tức giận dấm vào ngực anh.

Dương Hàn Thiên không trả lời mà xoay người bước về phía phòng tắm. Không biết nước đã được chuẩn bị từ khi nào. Độ ấm vừa phải, bên trên mặt nước đầy cánh hoa hồng đỏ. Anh để cô vào buồng tắm lớn rồi nhanh chóng của bước vào. Lúc này cả hai thân thể đều ướt đẫm.

Do thân thể đầy nước nên nơi đây da của Thắm Yên Nhi như ản như hiện đằng sau lớp áo sơ ni dính chặt vào người. Cô xấu hổ che ngực lòi ra xa Dương Hàn Thiên "Anh muốn làm gì? Tôi chỉ muốn biết mọi chuyện thôi. Vết thương của anh không được đựng nước đâu đấy!"

"Ừ. Vết thương nhỏ, không chết được" Dương Hàn Thiên tiến về phía Thắm Yên Nhi, nhốt chặt eo cô không cho cô một cơ hội chạy thoát được.

Anh bá đạo chiếm lấy môi cô, đến khi đôi môi cô sưng đỏ anh mới buông ra. Hường thụ thành quả mình làm ra, Dương Hàn Thiên nhàn nhạt mở miệng "Thật sự muốn biết?"

"Ừ. Đúng vậy" Sau trận hôn mê kịch liệt, Thẩm Yên Nhi như chết đi sống lại thờ hồng hộc trong lòng Dương Hàn Thiên, cố gắng hít thật nhiều khí oxy.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Lão Trần

Thẩm Yên Nhi chưa kịp hít được bao nhiêu không khí thì Dương Hàn Thiên lại chiếm đôi môi của cô.

Từng lớp quần áo của Thẩm Yên Nhi lần lượt bị Dương Hàn Thiên xé nát. Để lại da thịt trắng nõn xen lẫn những vết ô mai xanh tím đầy trước ngực.

Thẩm Yên Nhi thấy thế nào cũng không đẩy ra được. Cô cắn lên môi Dương Hàn Thiên. Mùi tanh mặn của máu nhanh chóng lan tỏa trong miệng hai người.

Dương Hàn Thiên hít một ngụm khí lạnh rồi buông cô ra. Máu từ môi vẫn rỉ ra. Nhìn vừa quý dị nhưng cũng quyến rũ.

"Em đối xử với người bị thương như thế à?" Dương Hàn Thiên đưa tay lau vết máu trên môi và nhìn Thẩm Yên Nhi.

Thẩm Yên Nhi xấu hổ trước cơ thể lỏa lồ của mình nên lấy tay che ngực lùi ra xa Dương Hàn Thiên. "Hừ! Đáng đời! Tại anh giờ trở lưu manh trước với tôi!"

Nói rồi cô bước ra khỏi bồn tắm lấy khăn bên cạnh choàng lên cơ thể mình rồi bước ra ngoài.

Dương Hàn Thiên cũng bước ra theo. Dựa vào cửa phòng tắm nhìn Thẩm Yên Nhi tìm quần áo.

Thấy ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm mình. Thẩm Yên Nhi bước lại giường lấy chiếc dép quăng về phía Dương Hàn Thiên.

"Thẩm Yên Nhi! Em chọc lừa?" Hành động của cô làm Dương Hàn Thiên sầm mặt. Ánh mắt sắc bén trừng mắt với cô. Giọng nói pha sự tức giận.

"Không hề nha" Thẩm Yên Nhi làm như không liên quan tới mình, trở lại tủ quần áo. Cô lấy một chiếc quần jean, hai áo sơ mi trắng và đen cùng với chiếc quần âu.
Advertisement / Quảng cáo

Dương Hàn Thiên bước nhanh lại phía cô. Khi Thẩm Yên Nhi xoay người lại đúng lúc anh bước tới. Cô đưa cho anh một bộ, giọng cô hơi ngượng "Mặc vào, anh là người bị thương"

Đúng lúc đó, có người gõ cửa. "Thiếu gia, phu nhân gọi báo cần gấp cậu có việc gấp. Vì không liên lạc được với cậu nên phu nhân nhờ tôi báo với cậu"

Người vừa nói là lão Trần. Ông là người nuôi dưỡng Dương Hàn Thiên từ nhỏ. Ông làm cho nhà họ Diệp đến nay cũng gần 55 năm. Ba của ông cũng là quán gia của nhà họ Diệp nên ông rất được mọi người trong nhà họ Diệp kính trọng, kể cả nhà họ Dương. Ông từng có một người vợ và một người con nhưng họ bị tai nạn giao thông nên đã qua đời.

Lão Trần là một trong số ít người được Dương Hàn Thiên kính trọng. Anh xem ông như ông ngoại của mình nên chưa bao giờ nói nặng lời với ông một lần nào.

"Vâng, cháu biết rồi" Dương Hàn Thiên xoay người về phía cửa nói với lão Trần nhưng tay vẫn nhận đồ từ Thẩm Yên Nhi.

"Ai vậy?" Thẩm Yên Nhi ngạc nhiên khi thấy lần đầu anh nói chuyện kính trọng với một người khác ngoài mẹ anh.

"Lão Trần là quán gia. Em đi thay đồ rồi đi gặp mẹ với tôi"

"Ừ"

Cả hai thay đồ xong lại đi ra ngoài. Chạy thẳng đến vùng ngoại ô. Nơi lần trước bọn họ gặp Diệp Du Lan và Nam Cung Nguyệt.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 37: Một mảnh hoang tàn

Khi cả hai đến nơi, thì khung cảnh xung quanh không còn đẹp đẽ bình yên như lúc trước. Mà thay vào đó là khung cảnh lụi tàn.

Đúng vậy, ngôi nhà trắng ấy đã bị cháy đen. Cây cảnh xung quanh cũng là một mảnh hoang tàn. Vườn trà cũng đã cháy rụi.

Khói bốc lên nghi ngút cả bầu trời, lửa vẫn còn cháy ở những cái cây gần đó. Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi ra khỏi xe, đi nhanh về phía đó.

"Chuyện...chuyện gì xảy ra vậy?" Giọng nói của Thẩm Yên Nhi run run, nước mắt lưng tròng.

Dương Hàn Thiên bên cạnh nhủ chặt mi tâm, đầu đầy hắc tuyến "Chắc chắn là bọn họ, chết tiệt thật!"

"Là ai? Anh biết bọn họ? Mau nói cho tôi nghe!" Thẩm Yên Nhi nghe anh nói vậy, quay sang túm lấy cổ áo anh, giọng đã lạnh đi vài phần nhưng không che giấu được sự run rẩy trong lời nói của cô.

"Khụ...khụ..." Tiếng của một người phụ nữ gần đó phát ra. Làm cho cả hai người đều quay đầu về hướng phát ra tiếng động.

"Hai con đến muộn quá đấy, căn nhà bị bọn họ đốt cháy hết rồi." Người phụ nữ phát ra tiếng nói là Diệp Du Lan.

Bên cạnh bà là Nam Cung Nguyệt, Thẩm Quân Đình và một người đàn ông. Người đó không ai khác chính là anh trai của Thẩm Yên Nhi, Thẩm Quân Thịnh.
Advertisement / Quảng cáo

"Anh? Mọi người? Mọi người có sao không?" Thẩm Yên Nhi buông cổ áo Dương Hàn Thiên ra, chạy về phía bọn họ, ngăn ngăn nước mắt.

Dương Hàn Thiên cũng bước theo sao cô. Lúc này đôi mày của Dương Hàn Thiên giãn ra một chút.

"Cái con nhóc này, khóc cái gì! Có anh hai đây mà! Không có chuyện gì xảy ra cả!" Thẩm Quân Thịnh xoa đầu Thẩm Yên Nhi khi thấy cô sắp khóc đến nơi.

Thẩm Yên Nhi trừng mắt nhìn Thẩm Quân Thịnh, tay quệt nước mắt "Hừ! Em gái của anh anh không cho khóc à? Mà anh làm gì ở đây thế?"

"Anh không ở đây thì mọi người đã nằm mãi trong đó rồi" Thẩm Quân Thịnh vừa nói vừa chỉ vào căn nhà trắng bị cháy kìa.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Là bọn họ đúng không?" Dương Hàn Thiên nhìn mọi người nhưng hàm ý rõ ràng lại muốn hỏi Thẩm Quân Thịnh.

Cũng may là Quân Thịnh đến kịp, giúp bọn mẹ thoát ra kịp thời." Nam Cung Nguyệt lên tiếng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 37-2: Ngoại truyện: Lần đầu gặp gỡ

19 năm trước....

"Là là là la...." giọng hát vu vơ của một cô bé tầm 6 tuổi cất lên.

Cô bé mặc một chiếc đầm tay ngắn màu xanh lam. Màu yêu thích của cô bé. Màu xanh của chiếc đầm làm tôn lên làn da trắng trẻo và khuôn mặt vô cùng xinh xắn, mái tóc dài màu đen suôn mượt của cô.

Cô bé đang đi dạo trong vườn nhà của mình thì bỗng nhiên cô dừng lại trước cây lê. Cô chớp chớp đôi mắt long lanh trong sáng tò mò nhìn người đang nằm ngủ bên cạnh gốc cây.

Là một cậu bé khoảng 7 tuổi. Cậu cũng có một làn da trắng. Đôi mi dài cong vút, một chiếc mũi cao và đôi môi đỏ mọng. Gương mặt khi ngủ vô cùng đẹp trai. Tuy tuổi nhỏ nhưng trên người toát lên một sự lạnh lùng, một khí chất vương giả.

"Này anh gi ơi? Tại sao lại ngủ ở đây?" Cô bé tới gần và ngây thơ hỏi.

Không một câu trả lời... "Này, anh thức dậy đi?" Cô bé ngồi xuống bên cạnh, nhìn chăm chăm vào cậu bé và lại tiếp tục hỏi.

Bỗng đôi mắt của cậu bé từ từ mở ra. Do ánh sáng mặt trời len lỏi qua kẽ lá chiếu xuống mặt cậu bé nên cậu phải đưa tay che mắt mình để thích nghi với ánh sáng. Bật gập trước mắt mình là một cô bé vô cùng xinh xắn. Cậu bé nhú mũi ngửi dậy.

Ánh mắt nghi hoặc nhìn cô bé trước mặt "Cô là ai?"

"Em là Thẩm Yên Nhi! Anh trai tên gì? Tại sao anh lại ngủ ở đây?" Cô bé chớp chớp đôi mắt, lạnh lợi trả lời.

"Tôi là Dươ..."

Advertisement / Quảng cáo

"Thiếu gia, cuối cùng tôi cũng tìm thấy cậu rồi! Cậu làm gì ở đây? Ông bà chủ rất lo lắng cho cậu đấy!" Từ đằng xa một người đàn ông lớn tuổi bước nhanh về phía họ.

"Lão Trần! Cháu chỉ muốn ngủ một chút thôi! Trong đó rất ồn ào!" Cậu bé thấy ông liền đứng dậy, phui đất trên người và đưa tay kéo cô bé đứng dậy.

"Em cảm ơn!" Cô bé tươi cười nói tiếng cảm ơn khi cậu bé đưa tay kéo mình đứng dậy. Đây là phép lịch sự với người khác mà cô bé được dạy từ mẹ của mình.

Cậu bé hơi ngáy người, gương mặt hơi ửng đỏ trước nụ cười của cô bé.

"Thăm tiểu thư?" Người được gọi là Lão Trần khi nhìn thấy Thẩm Yên Nhi thì hơi ngạc nhiên.

Cô bé tò mò khi người đàn ông đó biết cô "Dạ? Ông là...?"

Tôi là quản gia của Diệp gia, tiểu thư cứ gọi tôi là Lão Trần.

Ông như sực nhớ gì đó rồi nắm tay cậu bé "Thiếu gia! Chúng ta phải về rồi, ông bà đang rất lo lắng cho cậu."

"Vâng" cậu bé đáp lạnh lùng nhưng thể hiện sự tôn trọng.

Cả hai bước đi nhưng sau đó cậu bé quay người lại nói lớn với người sau lưng "Thẩm Yên Nhi phải không? Anh sẽ nhớ tên em! Sau này chúng ta sẽ gặp lại!"

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](#).

Chương 38: Tức giận

"Thẩm Quân Hải biết ba và mẹ còn sống nên đã cho người đến đây đốt căn nhà. Nhưng cũng may người của tôi biết được nên không xảy ra chuyện gì" Thẩm Quân Thịnh cất giọng

Thẩm Yên Nhi cảm thấy phẫn nộ khi nghe Thẩm Quân Thịnh nói. Người đốt căn nhà, muốn giết cha mẹ cô lại là ông ta.

"Con sẽ giết chết ông ta!" Tay cô cuộn chặt thành nắm

"Yên Nhi! Bình tĩnh! Lúc này vẫn chưa thích hợp" Dương Hàn Thiên ôm chặt cô vào lòng, ngăn cản hành động tiếp theo của cô.

"Yên Nhi! Chuyện quan trọng bây giờ không phải giết chết ông ta mà phải nghĩ cách đưa ba mẹ con đến nơi an toàn rồi tìm cách để đấu với ông ta mới được" Diệp Du Lan ở một bên khuyên giải.

Thẩm Yên Nhi từ từ buông lỏng tay, mặc cho Dương Hàn Thiên ôm mình. Cô im lặng như đang cố trấn tĩnh bản thân.

Sau một lúc im lặng thì cô cất giọng "Vâng"

Advertisement / Quảng cáo

Cảm ơn người bạn họ nhanh chóng lên xe của Dương Hàn Thiên và rời đi. Anh cho người sắp xếp một nơi ở khá bí mật cho mọi người. Nơi đây rất khó để người khác phát hiện.

Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi trở về nhà thì trời cũng đã chạng vạng tối.

Vừa vào tới cửa, cả hai đã gặp Dương Bác Nhã và Tạ Tranh đang ngồi trên ghế sofa. Một người mặt đầy tức giận, còn một người nước mắt lưng tròng với bộ dáng vô cùng ủy khuất.

"Nghịệt tử! Tại sao mày làm vậy với Tranh Tranh? Có ấy có đắc tội gì với mày à?" Dương Bác Nhã tức giận quát lớn

Tạ Tranh bên cạnh càng làm vẻ ủy khuất hơn, ôm chặt Dương Bác Nhã giọng nghẹn ngào "Chắc Hàn Thiên còn giận em vì đã phá hoại gia đình nên..."Nói đến đây, giọng của Tạ Tranh còn nghẹn ngào ủy khuất hơn lúc này

Lại một tuồng kịch rất vui, rất thú vị. Thẩm Yên Nhi nhếch môi cười suy nghĩ. Thường thức tuồng kịch hay trước mắt.

#HanMocHi

Chương 39: Nghịch tặc

"Ai da! Di à! Tại sao đi lại đồ tội cho chồng con vậy? Không phải đi giặt con vì đã già cho anh ấy sao? Di cho con xin lỗi nhé!" Thẩm Yên Nhi đột nhiên dựa vào lòng Dương Hàn Thiên, nước mắt lưng tròng nhìn hai người trước mặt. Về úy khuất giống hệt Tạ Tranh.

Dương Bác Nhã nhủ mảy nhìn người phụ nữ trong lòng rồi nhìn sang Thẩm Yên Nhi "Yên Nhi! Con đừng hiểu lầm! Tạ Tranh không có ý trách cứ con đâu"

"Ông nên dạy người phụ nữ của ông đàng hoàng lại đi. Lần sau không phải nhẹ như vậy đâu. Lão Trần! Phiên ông tiễn khách đùm cháu!" Dương Hàn Thiên cất giọng lạnh lùng rồi ôm Thẩm Yên Nhi lên lầu.

Dương Bác Nhã tức giận, mặt mày xám xịt khi nghe Dương Hàn Thiên muốn đuổi ông đi "Mày! Đến cha mà mà mày cũng đuổi? Nghịch tử! Đứng là nghịch tử. Hừ!"

Sau đó ông nắm tay Tạ Tranh rồi khỏi trong sự giận dữ. Còn Tạ Tranh không thực hiện được kế hoạch nên chỉ có thể tức giận mà vầu ngón tay đến mức ứ máu.

"Một thật! Hết Thẩm Quân Hải rồi bây giờ tới bà ta" Vừa vào phòng Thẩm Yên Nhi đã nằm sấp trên giường.

"Đợi một thời gian nữa thì em khỏe rồi. Ông ta là một kẻ cáo già nên cần khá nhiều giờ gian mới giải quyết được già" Dương Hàn Thiên ngồi bên cạnh nhìn người phụ nữ của mình.

"Ừ" Thẩm Yên Nhi nghĩ gì đó rồi xoay người lại "Anh cho tôi cái chức thư kí mà hôm nay tôi chả làm gì luôn á?"

"Em làm thư kí kiêm luôn chức bà xã của tôi rồi còn gì, hừm?" Anh cười như không cười đưa tay nghịch mái tóc dài của cô.

Advertisement / Quảng cáo

"Công ra công, tư ra tư coi Dương đại tổng tài" Thẩm Yên Nhi đánh vào cái tay đang nghịch tóc của anh rồi ngồi dậy.

"Nếu tôi không muốn thì sao?" Dương Hàn Thiên lại đưa tay nghịch tóc của cô.

Thẩm Yên Nhi nhè sang một bên, trừng mắt với anh "Này tên kia! Tóc của tôi sao anh cứ nghịch hoài thế? Nếu muốn tự mua tóc giả về rồi chơi một mình đi!"

"Không muốn!" Dương Hàn Thiên kéo Thẩm Yên Nhi vào lòng, đưa tay nghịch tóc cô

"Họ Dương kia! Tôi nói anh không nghe thấy ư?" Thẩm Yên Nhi chặn tay anh lại

"Em là của tôi, cả thân thể này là của tôi. Cả mái tóc này cũng là của tôi" Dương Hàn Thiên nhếch môi cười. Nhưng không làm gì

"Sến súa! Quá sến súa!" Cô hất tay anh sang một bên rồi ra khỏi trong lòng anh.

"Tôi đi tắm đây! Anh không được vào đâu đấy! Haizz... Hôm nay thật là một mệt!" Thẩm Yên Nhi đi lấy quần áo rồi vào phòng tắm, gương mặt cô hiện tia đỏ ửng.

Sau khi cả hai tắm xong thì Thẩm Yên Nhi liền lên giường ngủ. Còn Dương Hàn Thiên đi đến phòng sách giải quyết công việc. Khi anh trở về phòng thì Thẩm Yên Nhi đã ngủ say. Anh nằm xuống ôm Thẩm Yên Nhi rồi cũng dần chìm vào giấc ngủ. Một đêm này cũng khá bình yên như đêm đầu tiên họ ngủ cùng nhau.

Chương 40: Cùng nhau làm việc

Sáng hôm sau, Thẩm Yên Nhi thức dậy rất sớm nhưng Dương Hàn Thiên còn thức sớm hơn. Khi cô thức dậy thì Dương Hàn Thiên đã đi đến phòng sách xử lí đồng văn kiện.

Cô vào bếp làm một vài món ăn: bánh mì và một cái trứng opla kèm theo vài lát cà chua rồi đem lên phòng cho Dương Hàn Thiên.

"Cốc cốc"

"Em cứ vào đi, không cần gõ cửa!" Anh không cần nhìn xem ai gõ cửa thì cũng biết là Thẩm Yên Nhi

Thẩm Yên Nhi mở cửa, đem đồ ăn sáng tới "Sao anh biết người gõ cửa là tôi?"

"Đoán. Sao không ngồi thêm nữa, tôi đánh thức em à?" Dương Hàn Thiên vẫn cuối đầu xem văn kiện.

Thẩm Yên Nhi nhìn vào đồng văn kiện rồi lại nhủ mảy nhìn Dương Hàn Thiên "Tài liệu gì mà chắc cao như núi thế? Tôi giúp anh được không?"

"Tự thân nấu ăn còn muốn giúp tôi xử lí văn kiện. Muốn tôi giúp gì cứ nói?" Dương Hàn Thiên dừng công việc trên tay, nhìn thẳng vào mắt cô.

Thẩm Yên Nhi cũng trừng mắt lại với anh rồi đem thức ăn đến một cái bàn gần đó "Tôi tự muốn làm không được ư? Nếu anh không muốn vậy thì thôi, tôi tự ăn một mình. Hừ"

Nói rồi cô bắt đầu ăn, chẳng thèm quan tâm đến người nào đó nữa.

"Giận ư?" Dương Hàn Thiên đứng dậy, bước đến ngồi bên cạnh rồi ôm eo cô.

Thẩm Yên Nhi vẫn cúi đầu ăn, không quan tâm đến hành động của anh "Tôi nào dám giận Dương đại thiếu gia"

Advertisement / Quảng cáo

Nghe giọng điệu của cô bây giờ giống như một đứa trẻ đang giận dỗi, Dương Hàn Thiên nhếch môi đưa tay nâng mặt cô lên "Tôi thấy rõ ràng là em đang giận"

"Không c...." cô chưa kịp nói thì Dương Hàn Thiên đã ngậm lấy đôi môi của cô, nụ hôn này chỉ nhẹ nhàng lướt qua. Không giống như những nụ hôn bá đạo lần trước.

"Đồ ăn sáng cũng tạm ổn" Dương Hàn Thiên buông cô ra, liếc thoáng môi cuae mình.

Thẩm Yên Nhi xoay mặt qua chỗ khác nhích sang một bên tạo khoảng cách với anh rồi tiếp tục ăn "Hừ! Lừa manh"

"Tôi chỉ lừa manh với em"

"Đồ dẻo miệng"

"Tôi chỉ dẻo miệng với em"

"Có phải anh ăn phải thứ gì rồi không? Tại sao sáng sớm lại nói chuyện sến súa như vậy? Thẩm Yên Nhi cuối cùng không chịu nổi nữa. Dừng việc ăn lại trừng mắt nhìn anh.

Dương Hàn Thiên nghe vậy liền trở về khuôn mặt lạnh lùng thường ngày "Anh của em mới bảo với tôi là cha em có khả năng sẽ tỉnh lại được."

"Thật ư?" Đáy mắt của Thẩm Yên Nhi hiện lên đầy sự mừng rỡ.

"Thật" Dương Hàn Thiên gật đầu xác nhận.

"Bây giờ tôi muốn đi thăm ba" Cô đứng bật dậy, muốn đi ra ngoài

Advertisement / Quảng cáo

"Không được" Dương Hàn Thiên kéo cô ngồi trở lại.

"Vì sao?" Thẩm Yên Nhi nhú mày nhìn anh.

"Thẩm Quân Hải đã biết cha em còn sống nên khả năng rất cao ông ta sẽ

theo dõi mọi hành động của chúng ta rồi lại tìm ra chỗ của bọn họ hiện tại. "Ừ. Tôi quên mất điều này. Ông ta là một tên cáo già" Ánh mắt của Thẩm Yên Nhi chứa tia buồn bã.

Dương Hàn Thiên kéo đĩa thức ăn đặt lên tay Thẩm Yên Nhi rồi bản thân cũng lấy đĩa còn lại "Ăn sáng đi! Sau đó giúp tôi xử lý văn kiện."

"Ừ!" Thẩm Yên Nhi tiếp tục với phần thức ăn của mình nhưng không hào hứng như lúc này nữa.

Cả hai cùng ăn sáng rồi xử lý mở văn kiện. Thẩm Yên Nhi xử lý văn kiện rất chuyên nghiệp. Tác phong nhẹ nhàng nhưng dứt khoát. Khung cảnh giữa hai người cực kì đẹp. Người chồng đang làm việc, trao đổi online với khách hàng qua máy tính. Còn người vợ thì đang giúp đỡ chồng trong công việc. Thể mạnh của Thẩm Yên Nhi nằm bên lĩnh vực này nên cô và Dương Hàn Thiên làm việc rất nhanh chóng. Do văn kiện quá nhiều nên đến xế chiều cả hai mới xong được đồng văn kiện chắc cao như núi kia.

"Văn kiện nhiều thật. Nếu một mình anh làm chắc tới mai mới xong nhỉ?"Thẩm Yên Nhi xuống bếp rót ly nước. Vừa uống cô vừa hỏi Dương Hàn Thiên đang bước xuống lầu.

"Không! Đến tối là xong!" Dương Hàn Thiên nhàn nhạt trả lời

"Gi? Tôi không tin đâu!" Thẩm Yên Nhi như không tin vào tai mình. Lắc đầu phản đối. Bởi vì xử lý đồng văn kiện kia mà 2 người bọn họ làm tới xế chiều mới xong mà anh nói làm một mình tới tối xong thì ai mà tin được.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 41: Tai nạn

Đúng lúc đó Lão Trần bước tới thông báo với Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi về việc Dương Bác Nhà bị tai nạn. Hiện tại đang nằm trong bệnh viện.

Dương Hàn Thiên và Thẩm Yên Nhi nhanh chóng đi đến bệnh viện. Khi tới đó thì không thấy Tạ Tranh chỉ thấy một mình mẹ anh Diệp Du Lan đang ngồi trên ghế bên ngoài phòng cấp cứu. Sắc mặt của bà tái nhợt, gương mặt tiêu tụy.

"Mẹ!" Cả hai bước nhanh đến đồng thanh lên tiếng

"Ông ấy sao rồi mẹ?" Dương Hàn Thiên nhú mày nhìn vào phòng cấp cứu rồi nhìn mẹ mình

Diệp Du Lan nghẹn giọng "Ba con lên con đau tim trong lúc lái xe nên tông vào một chiếc ô tô ngược chiều nên..." Bà không nói nữa mà ngược nhìn cánh cửa phòng cấp cứu đang khép chặt kia.

Advertisement / Quảng cáo

"Tại sao lại lên con đau tim? Tối qua ông ấy còn dẫn Tạ Tranh đến kim chuyện với bọn con mà?" Thẩm Yên Nhi đứng một bên nghi hoặc

Diệp Du Lan nghe vậy nhú mày "Tạ Tranh? Cô ta đến nhà bọn con kim chuyện?"

"Vâng. Vì..." Thẩm Yên Nhi giải thích

"Chuyện quan trọng bây giờ là chờ ông ấy tỉnh lại" Dương Hàn Thiên cắt ngang lời nói của Thẩm Yên Nhi, đồng thời đưa ánh mắt ra hiệu với cô.

Cô hiểu ý anh nên không nói chuyện đó nữa mà lảng sang chuyện khác "Tại sao mẹ lại ở đây? Sao mẹ lại biết ông ấy xảy ra chuyện?"

"Tối hôm qua ông ấy đến nhà cũ tìm mẹ. Vừa lúc đó mẹ trở về lấy một ít đồ cho mẹ con nên gặp ông ấy. Ông ấy đến xin lỗi và muốn quay lại với mẹ." Diệp Du Lan im lặng hồi lâu rồi lên tiếng.

"Gi? Ông ấy muốn quay lại với mẹ ư? Thẩm Yên Nhi ngạc nhiên khi nghe Diệp Du Lan nói Dương Bác Nhà muốn quay lại với bà.

"Ừ. Ông ấy xin lỗi mẹ. Ông ấy nói ông ấy đã sai khi chọn Tạ Tranh mà đánh mất một người vợ như mẹ. Tạ Tranh đã lừa gạt và cầm chừng ông ấy từ lâu mà ông ấy không hề hay biết. Đến tối hôm qua khi nghe cô ta nói chuyện điện thoại thì ông ấy mới biết được. Năm xưa ông ấy và không ta không hề xảy ra quan hệ gì cả. Tất cả đều do cô ta và người tình của cô ta sắp xếp."

Thẩm Yên Nhi nhíu mày cười khinh miệt "Đúng là một con hồ ly tinh gian xảo mà. Ông ấy còn nói gì không mẹ?"

"Ông ấy còn nghe thấy cô ta gọi người đàn ông kia chính là Thẩm Quân Hải" Diệp Du Lan nhớ lại tình cảnh hôm qua rồi nói tiếp.

"Cái gì? Ông ta? Như vậy vụ xô sủng nhắm vào bọn con lúc sáng hôm qua chắc chắn có liên quan đến ông ta" Thẩm Yên Nhi như hiểu được gì đó rồi nhìn sang Dương Hàn Thiên như ngầm đề xác minh.

"Ừ. Tạ Tranh là người của ông ta. Việc này tới cũng vừa mới biết sáng nay từ Hàn Kiệt. Cậu ta biết được khi điều tra về vụ xô sủng đó." Dương Hàn Thiên nhìn chăm chăm vào tấm kính phòng cấp cứu mà không nhìn cô.

Thẩm Yên Nhi nhón chân lên xoay mặt anh về phía cô, tức giận trừng mắt với anh "Cái gì anh cũng biết, tại sao không nói với tôi? Tại sao cái gì cũng giấu tôi vậy hả?"

"Tôi không muốn làm em thêm lo lắng." Dương Hàn Thiên nắm tay cô, ôm cô

Advertisement / Quảng cáo

vào lòng.

"Buông ra" Thẩm Yên Nhi đẩy anh ra nhưng không được.

Ngay lúc đó một cô y tá từ phòng cấp cứu bước ra "Đây là bệnh viện, mong mọi người nhỏ tiếng!"

Tiếp đó là một nữ bác sĩ bước ra "Chú trai không sao, ông ấy đã qua con nguy kịch. Sau 48h hết thuốc mê thì bác ấy sẽ tỉnh lại"

Diệp Du Lan đứng dậy nhưng lão đảo thân thể do ngồi suốt từ lúc Dương Bác Nhã được đưa vào phòng cấp cứu đến giờ.

Thắm Yên Nhi thấy vậy vội đẩy Dương Hàn Thiên ra, nhanh chóng đến đỡ bà. Nữ bác sĩ thấy vậy cũng vội đến đỡ bà "Mẹ/ Thiêm không sao chứ?" Cả hai người phụ nữ đồng thanh lên tiếng

"Ta không sao. Các con không cần lo lắng cho ta. Chắc do ngồi lâu nên vậy" Diệp Du Lan cầm tay hai người rồi ngồi trở lại băng ghế.

Bà nhìn nữ bác sĩ rồi nhìn Thắm Yên Nhi "Đây là chị gái của Kỳ Minh tên Phong Tuyết Kỳ. Hiện là bác sĩ chuyên khoa tim mạch tại bệnh viện này."

"Em chào chị" Thắm Yên Nhi nở nụ cười lịch sự chào Phong Tuyết Kỳ.

Dương Hàn Thiên liếc nhìn cô gái mặc áo blouse trắng rồi cất tiếng "Em nhớ chị đang ở bên New York mà. Sao về sớm thế?"

"Em dừng nhắc đến nữa. Tên chồng của chị đã hứa là cả gia đình sẽ đi du lịch 1 tuần. Mà kết quả chưa hết một ngày thì khách hàng đã gọi cho hần tôi tấp nên cuối cùng chuyến du lịch đi được một ngày đành phải kết thúc trở về." Phong Tuyết Kỳ lắc đầu thờ dãi rồi nhìn sang Thắm Yên Nhi "Em dâu của chị đây sao? Thật xinh đẹp nha! Chờ bao nhiêu năm rồi mới gặp được cô em dâu này đây!"

"Khụ khụ. Chị đâu cần phải nhắc đến chuyện này" Dương Hàn Thiên kéo tay Phong Tuyết Kỳ ngăn cản không cho cô nói thêm nữa.

"Con trai! Con xấu hổ ư?" Diệp Du Lan cuốn cùng cũng đã có nét cười trên khuôn mặt, trêu ghẹo con trai.

"Không có" Dương Hàn Thiên buông ra và nhìn vào giường bệnh được từ từ đẩy ra.

Advertisement / Quảng cáo

Người nằm trên giường khuôn mặt trắng toát không một chút sức sống. Diệp Du Lan đứng dậy một lần nữa, bà đi đến bên giường giúp cô y tá ban này và hai người khác đẩy giường của Dương Bác Nhã đến phòng hồi sức bằng thang máy chuyên dụng.

Phong Tuyết Kỳ kéo tay Thắm Yên Nhi lại gần, cười cười nói nhỏ vào tai cô "Thằng nhóc Hàn Thiên rất dễ xấu hổ. Không giống bộ mặt lạnh lùng thường ngày của nó đâu."

"Chị. Chị nói bậy gì với cô ấy đấy" Dương Hàn Thiên sa sầm mặt nhìn người chị họ của mình.

Phong Tuyết Kỳ đưa ánh mắt khiêu khích về phía Dương Hàn Thiên "Chị chỉ nói sự thật thôi"

"Nhảm nhí" Dương Hàn Thiên đưa mắt liếc xéo cô rồi bước đến kéo Thắm Yên Nhi đi theo Diệp Du Lan, bỏ một mình Phong Tuyết Kỳ ở lại nơi đó.

Phong Tuyết Kỳ lắc đầu cười cười rồi trở về phòng làm việc "Đúng là cái tính vẫn cứng đầu không chịu thừa nhận y như lúc nhỏ mà "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yên Trời* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Quá khứ gia đình họ Dương

Trong thang máy lúc này cả 6 người đang đưa giường bệnh của Dương Bác Nhã đến phòng hồi sức được chuẩn bị từ trước.

Phòng của ông nằm ở tầng 5 nên phải đi bằng thang máy chuyên dụng. Đó là một căn phòng vô cùng thượng hạng. Giường nằm trắng tinh tươm, bầu không khí trong phòng không hề giống mùi ở bệnh viện chút nào.

"Cũng không còn sớm nữa, các con về đi!" Sau khi sắp xếp ổn thỏa cho Dương Bác Nhã thì Diệp Du Lan bảo Dương Hàn Thiên và Thắm Yên Nhi ra về.

"Con muốn ở lại đây với mẹ!" Thắm Yên Nhi không chịu, lền ngồi xuống cạnh Diệp Du Lan

"Ông ấy đã không sao rồi nên mẹ có thể lo liệu được, các con về đi" Diệp Du Lan vỗ tay Thắm Yên Nhi đưa ánh mắt với Dương Hàn Thiên.

"Vậy thì con về đây. Mẹ nghỉ ngơi sớm đi, để ý đến bệnh đau dạ dày của mẹ đấy" Dương Hàn Thiên kéo tay Thắm Yên Nhi ra khỏi phòng bệnh.

"Mẹ giữ gìn sức khỏe" Thắm Yên Nhi đứng dậy đi cùng Dương Hàn Thiên nhưng không quên quay đầu nhắc nhở Diệp Du Lan.

Ngoài hành lang phòng bệnh, Thắm Yên Nhi và Dương Hàn Thiên đang đứng chờ thang máy. Lúc này hành lang tầng 5 không một bóng người. Chỉ còn lại hai người bọn họ.

"Này, tại sao lúc này anh không cho tôi nói với mẹ về việc Tạ Tranh đến nhà chúng ta gây sự vậy?" Thắm Yên Nhi kéo góc áo của Dương Hàn Thiên.

Advertisement / Quảng cáo

Dương Hàn Thiên kéo tay Thắm Yên Nhi ra khỏi góc áo rồi đan xen bàn tay hai người vào nhau "Mẹ có bệnh đau dạ dày, không nên để mẹ biết nhiều"

Thắm Yên Nhi nhìn bàn tay hai người rồi cười như không cười nhìn anh "Đúng là lợi dụng cơ hội!"

"Tôi đây quan mình chính đại nắm tay vợ mình!" Dương Hàn Thiên không buông tay mà nắm chặt hơn.

Cả hai vào thang máy rồi nhanh chóng đến chỗ giữ xe lấy xe về nhà.

Trên đường về Thắm Yên Nhi muốn hỏi về chuyện của Diệp Du Lan nhưng cô ngại nên không tiện mở miệng.

Dương Hàn Thiên nhếch môi nhìn người phụ nữ bên cạnh có chút buồn cười "Muốn hỏi gì?"

"Này! Anh có thể kể cho tôi về chuyện của ba mẹ anh được không?" Thắm Yên Nhi không kìm được nữa nên nói ra.

Dương Hàn Thiên đột nhiên trầm mặc, im lặng lái xe, không hề lên tiếng. Ánh mắt toát ra sự lạnh lẽo vô cùng.

Advertisement / Quảng cáo

Thắm Yên Nhi thấy anh như vậy nên cũng không hỏi nữa, cô im lặng nhìn cảnh thành phố bên ngoài qua cửa kính.

Bỗng Dương Hàn Thiên hít một hơi thật sâu rồi lên tiếng "Ông ta và mẹ là thanh mai trúc mã, cũng là bạn thân của ba mẹ em. Bốn người họ sống gần nhau ở thành phố Tân An. Sau đó kết hôn rồi lên Bắc Kinh này để lập nghiệp."

Thắm Yên Nhi cảm thấy ngạc nhiên khi nghe thấy Dương Hàn Thiên lên tiếng kể về chuyện gia đình mình "Tôi tưởng anh sẽ không nói chứ. Rồi tiếp đó ra sao?"

Dương Hàn Thiên nhớ lại sau đó kể tiếp: "Sau khi cả hai mẹ mang thai thì bọn họ lập hôn ước cho chúng ta như em đã biết. Có một thời gian thì công ty gặp sự cố, gần như đến có thể phá sản bất cứ lúc nào. Lúc đó mẹ tôi vừa ra cử thì liền giúp ông ta làm việc và kí hợp đồng với khách hàng. Bà ấy không ăn không ngủ nhiều đêm dẫn đến kiệt sức phải nằm viện đến hai tuần. Từ đó sức khỏe của bà ấy suy yếu rất nhiều và kèm theo bệnh đau dạ dày. Sau ba tháng nhờ sự nỗ lực của ông ta và mẹ kể cả sự giúp đỡ của gia đình em nên mới giữ lại được công ty. Đến khi tôi được 11 tuổi thì công ty lúc ấy cũng đã rất phát triển. Hôm ấy tôi và mẹ vừa về nhà thì bắt gặp Tạ Tranh và ông ta đang nằm chung trên một chiếc giường. Mẹ không làm gì cả, chỉ lặng lẽ dần rồi rời khỏi đó về ngoại ô Tân An. Một mình bà đã trở về để giải quyết chuyện này rồi cả hai người đã ly dị trong êm đềm." Đây mất Dương Hàn Thiên xẹt qua tia phản nộ nhưng nhanh chóng mất đi.

"Không ngờ nhà anh lại xảy ra nhiều chuyện như vậy!" Thắm Yên Nhi nhìn anh, trong lòng có cảm giác gì đó nhưng không nói được.

"Em đang đau lòng cho tôi sao?" Dương Hàn Thiên liếc nhìn cô nhưng vẫn tập trung lái xe.

"Nào có! Anh suy nghĩ quá nhiều rồi!" Cô không thèm nhìn anh nữa, và bắt đầu nghịch điện thoại trong túi xách.

"Choi điện thoại không tốt cho mắt" Dương Hàn Thiên đưa một tay lấy điện thoại của Thẩm Yên Nhi.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Giận dỗi nhỏ

Này! Điện thoại của tôi! Trả lại đây!" Thẩm Yên Nhi quay sang lấy lại điện thoại từ tay của Dương Hàn Thiên nhưng không cách nào lấy được.

"Không đưa!" Anh híp đôi mắt lạnh liếc xéo cô rồi nhanh chóng nhìn phía trước tập trung lái xe.

"Trả đây. Tôi không chơi nữa được rồi chứ gì!" Thẩm Yên Nhi đã ngồi lại vị trí cũ khoanh hai tay trước ngực, tức giận nhìn chằm chằm Dương Hàn Thiên.

"Không đưa!" Vẫn câu nói dứt khoát ấy, Dương Hàn Thiên không có ý gì là muốn đưa điện thoại cho cô.

"Nếu anh đã như vậy thì tôi xuống xe!" Thẩm Yên Nhi gỡ dây an toàn chuẩn bị nhảy ra khỏi xe.

Tiếng thắng xe chói tai vang lên bên lề đường trên đường phố tấp nập ở Bắc Kinh. Dương Hàn Thiên sợ cô bị thương nên đưa tay chắn trước trán cô. Anh kéo cô lại gài dây an toàn cho cô.

Thẩm Yên Nhi không chịu ngồi yên, gỡ tay anh khỏi dây an toàn.

"Thảm! Yên! Nhi!" Anh gầm lên từng chữ. Giọng điệu tức giận, ánh mắt lóe lên một tia nguy hiểm.

Advertisement / Quảng cáo

Thẩm Yên Nhi nhìn thẳng vào mắt của Dương Hàn Thiên, lời nói cô lúc này có cảm giác vô cùng tủi thân nhưng vẫn kiên định trước lời nói và ánh mắt của anh vừa rồi "Trả điện thoại cho tôi thì tôi sẽ không làm bừa nữa"

"Về nhà rồi tôi đưa cho em!" Giọng của Dương Hàn Thiên dịu hơn lúc này một chút nhưng vẫn pha chút tức giận.

Anh gài dây an toàn cho Thẩm Yên Nhi rồi nhanh chóng tiếp tục lái xe. Thẩm Yên Nhi bên cạnh hậm hực không nói gì cũng không làm loạn nữa.

Thật ra trong điện thoại của cô cũng không có nhiều thông tin. Nhưng trong điện thoại cô có một tấm hình cậu bé khoảng 6 tuổi, ánh mắt cực kì quyến rũ, có thể hút hồn người khác. Cậu mặc một bộ âu phục đen áo sơ mi trắng. Tấm hình đó do cô nhớ một người bạn họa sĩ bên Pháp của cô làm dùm. Đây là bí mật của cô nên cô không muốn cho ai biết kể cả Dương Hàn Thiên nên cô mới phản ứng dữ dội như vậy với anh.

Về đến nhà Thẩm Yên Nhi một mạch đi lên phòng khóa trái cửa rồi lên giường nhắm mắt không ngó ngang gì tới ai kia.

Dương Hàn Thiên chạy xe vào gara sau đó cũng lên phòng. Anh mở cửa phòng nhưng đã bị Thẩm Yên Nhi khóa từ bên trong nên không sao mở được.

"Thẩm Yên Nhi! Mở cửa cho tôi! Em không muốn lấy điện thoại nữa à?" Dương Hàn Thiên lười nhác dựa người vào tường. Tay cầm điện thoại của Thẩm Yên Nhi nhưng không may anh bấm nhầm vào nút khởi động máy. Chính là tấm hình cậu bé đó. Cô dùng tấm hình đó để làm ảnh hình nền khóa. Bấy giờ bí mật của cô đã bị anh phát hiện. Anh nhìn chằm chằm vào điện thoại. Một tia kinh ngạc thoáng qua trong mắt anh.

Nhưng điện thoại đã bị người khác nhanh chóng lấy đi. Người đó không ai khác là Thẩm Yên Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Không tôi

"Ai cho anh xem trộm điện thoại của tôi?" Thẩm Yên Nhi sa sầm mặt, nhưng trên má cô xuất hiện một tầng ửng đỏ vì ngại.

Dương Hàn Thiên lấy lại dáng vẻ bình thường, lạnh lùng liếc nhìn cô "Tôi muốn xem thì cứ xem."

"Đó là xâm phạm quyền riêng tư cá nhân bất hợp pháp. Hôm nay anh tới phòng khách ngủ đi. Tôi muốn ngủ một mình!" Thẩm Yên Nhi chặn ở cửa, hậm hực nhìn anh, không muốn cho Dương Hàn Thiên bước vào.

Dương Hàn Thiên nhếch môi cười, bẻ ngang eo Thẩm Yên Nhi bước về phía giường "Xem điện thoại của bà xã không gọi là bất hợp pháp! Muốn tôi ngủ phòng khác? Nằm mơ đi vợ à!"

"Á...thà tôi xuống! Họ Dương kia!" Thẩm Yên Nhi chưa kịp phản ứng thì bị Dương Hàn Thiên ôm ngang eo. Cô giật mình dùng sức đánh vào lưng Dương Hàn Thiên.

Chưa kịp phản ứng một lần nữa thì Thẩm Yên Nhi lại bị quăng lên giường. Sau đó Dương Hàn Thiên liền lần người lên. Thời gian diễn ra chỉ trong khoảng chưa tới 1 phút.

"Buông ra!" Thẩm Yên Nhi dùng sức đẩy Dương Hàn Thiên ra khỏi người mình.

Dương Hàn Thiên không nói gì, chỉ dùng một bàn tay to lớn giam cầm đôi tay của Thẩm Yên Nhi đưa qua đỉnh đầu. Sau đó anh phủ đôi môi của bản thân lên đôi môi đỏ mọng của Thẩm Yên Nhi.

"Ừm...Buông...um!" Thẩm Yên Nhi khó khăn lên tiếng. Nhưng lời nói chuẩn bị nói ra lại quay trở ngược vào trong.

Cả hai chìm đắm trong nụ hôn thật lâu, đến khi cả hai thiếu đi dưỡng khí thì Dương Hàn Thiên mới buông ra.

Advertisement / Quảng cáo

Thẩm Yên Nhi thở hắt hắt nói không ra hơi "T..ên...k...hôn!"

Anh không quan tâm gì đến lời nói của cô. Lần này không còn là môi. Dương Hàn Thiên chuyển sang cái cổ trắng ngần của cô. Từng vết dấu hôn vụn vụn xuất hiện sau đó anh mút mạnh. Rồi lại chuyển đến vành tay cô. Thối nê nhẹ vào đó. Anh lăm lăm "Còn muốn tôi ngủ phòng khác không?"

Thân thể của Thẩm Yên Nhi chợt rung nhẹ. Đường như cô mất đi hết sức lực. Cô cố gắng phất ra âm thanh nghe nghe theo cả tiếng răng rít mạnh của cô "Không...thì được...chứ gì!"

Dương Hàn Thiên buông tay cô ra, chống tay lên nhìn tác phẩm mình mới tạo ra từ trên cao. Từng vết ố mai đo hồng vụn vụn như đang cười trên cái cổ của cô. Ánh mắt của anh hiện lên sự hài lòng "Không tồi!"

"Hử!...Cái gì mà không tồi?" Thẩm Yên Nhi xấu hổ đưa tay che cái cổ của mình.

Lúc này nhìn ánh mắt của anh như một con hổ đói, mang trên người một khí chất vương giả không ai sánh bằng.

Đột nhiên anh lại cúi người hôn cô một lần nữa. Một tay không an phận của anh đã xé toang áo của cô, còn bật luôn cái áo trong ra ngoài.

"Ấ...um!" Thẩm Yên Nhi trợn tròn mắt, nhanh chóng lấy hai tay che đi đôi gò bồng trước ngực.

Chiếc áo sơ mi trên người anh cũng nhanh chóng bị giật ra. Trong lúc giật ra không may vài cái cúc đã bị đứt đi lẫn khỏi giường.

Chẳng mấy chốc cả hai người không còn một mảnh vải trên thân. Một đêm trằn miên lại bắt đầu với cặp vợ chồng trẻ trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yên Trời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 45: Đau lưng

Sáng hôm sau...

Thẩm Yên Nhi mở đôi mắt mệt mỏi sau trận hoan ái kịch liệt tối hôm qua. Người nào đó vẫn còn đang ngủ say bên cạnh. Dương Hàn Thiên như một con mãnh hổ không biết mệt mỏi là gì. Anh hành hạ cô đến tận 3 giờ sáng mới kết thúc.

"Ồi, cái lưng của tôi!" Thẩm Yên Nhi đỡ cái lưng đau nhức từ từ ngồi dậy.

Cô ngồi yên khoảng mười lăm phút rồi mới chuẩn bị xuống giường.

Nhưng đúng lúc đó Dương Hàn Thiên đưa tay ôm eo kéo cô vào lòng, giọng nói hơi khàn khàn vì mới tỉnh ngủ "Còn sớm sao không ngủ thêm chút nữa?"

"Anh còn dám nói?" Thẩm Yên Nhi hậm hực kéo tay anh ra khỏi người mình.

Advertisement / Quảng cáo

Dương Hàn Thiên tựa đầu lên vai cô và ôm càng chặt hơn "Còn giận?"

"Ai thêm giận loại người như anh. Xâm phạm quyền riêng tư bất hợp pháp!" Thẩm Yên Nhi liếc xéo anh, nhéo vào cái tay đang không an phận trên

người mình.

"Đau!" Dương Hàn Thiên hít một ngụm khí lạnh, buông cô ra.

Thẩm Yên Nhi cười như không cười quay mặt lại nhìn anh, trên mặt đầy sự khinh bỉ "Đáng đời tên đáng ghét"

Dương Hàn Thiên thấy nét mặt của cô ánh mắt xẹt qua tia ranh mãnh. Anh đưa tay chế trụ cái ót của Thẩm Yên Nhi sau đó cắn mạnh lên môi cô một cái.

"Úm... Đau!" Thẩm Yên Nhi nhu mỳ đẩy anh ra "Anh là chó à! Sau thích cắn tôi thế?"

"Tôi học theo em thôi mà. Ngày đầu tiên gặp lại không phải em cắn tôi trước sao?" Dương Hàn Thiên nhếch môi nhìn người phụ nữ trước mặt.

Thẩm Yên Nhi nhớ lại buổi tối hôm trước, chính xác mà nói thì cô là người cắn môi anh trước. Sau đó lại nhìn gương mặt người đàn cầm phẫn kìa, cô nghiêng răng nghiêng lợi nở nụ cười lạnh thấu xương "Dương Hàn Thiên, anh giỏi lắm!"

Nụ cười của Dương Hàn Thiên càng sâu hơn, ánh mắt đầy sự khiêu khích "Cảm ơn vợ quá khen"

"Không cần khách sáo" Thẩm Yên Nhi nở nụ cười quý dị khiến ai nhìn thấy đều phải phát run. Nhưng Dương Hàn Thiên không hề tỏ ra một chút sợ hãi gì trước nụ cười của cô.

"Em làm tấm hình ấy khi nào?" Đột nhiên Dương Hàn Thiên mở miệng nói về chuyện tấm hình.

Thẩm Yên Nhi nhu mỳ nhớ lại tối hôm qua, người nào đó đã xem trộm điện thoại của cô "Liên quan gì tới anh?"

"Tôi là chồng em" Dương Hàn Thiên trở về gương mặt lạnh lùng hằng ngày.

"Chồng thì sao. Tôi lại không muốn nói!" Thẩm Yên Nhi ngồi dậy nhặt quần áo từ dưới giường lên rồi mặc vào.

"Tôi lại rất muốn biết!" Dương Hàn Thiên hứng thú nhìn chăm chú cô mặc từng món đồ lên người.

Advertisement / Quảng cáo

Thẩm Yên Nhi thấy vậy trên mặt hiện lên tầng đồ ửng, mặc quần áo với tốc độ nhanh nhất có thể "Biến thái! Nhìn cái gì mà nhìn!"

"Trên người em có chỗ nào mà tôi chưa thấy qua. Đứng ngay!" Dương Hàn Thiên cười như không cười nhìn cô.

Thẩm Yên Nhi nghe vậy liền cầm cái gối ném vào người của tên nào đó sau đó nhanh chóng xuống giường "Không biết xấu hổ"

Dương Hàn Thiên nhanh tay chụp được cái gối rồi ném sang một bên. Chưa kịp phản ứng đi đồng đồ tối qua anh mặc lại bay thẳng vào mặt anh.

Thẩm Yên Nhi thấy thế nhịn cười không được "Haha...haha. Anh có thể tránh một lần nhưng không tránh được lần hai đâu"

"Thăm...Yên...Nhì!" Dương Hàn Thiên sa sầm mặt, khí lạnh tỏa ra từ người anh vô cùng đáng sợ.

"Tôi giúp anh lấy đồ thôi mà" Thẩm Yên Nhi làm vẻ mặt như không biết gì, cô cố gắng nhịn cười. Nhanh chân chạy vào phòng tắm.

Nhưng làm sao cô nhanh chân bằng Dương Hàn Thiên. Cô chưa tới được cửa phòng tắm thì lại bị Dương Hàn Thiên bế lên đi về phía giường.

Thẩm Yên Nhi cả kinh. Đến khi lấy lý ý thức thì bàn thân đã nằm trên giường từ lúc nào. Đôi mắt là đôi mắt lạnh lùng sắc bén của Dương Hàn Thiên.

"Tối qua chưa thỏa mãn được em, huh?" Dương Hàn Thiên nâng cằm cô lên buộc cô nhìn thẳng vào mắt mình.

"Nào có nào có" Thẩm Yên Nhi cười trừ đưa tay đẩy anh ra.

"Nhưng tôi lại thấy tôi chưa đủ thỏa mãn em" Dương Hàn Thiên nhếch môi sau đó nhanh chóng phủ lên đôi môi của cô.

Quần áo của Thẩm Yên Nhi một lần nữa rời khỏi cơ thể cô. Không biết qua bao lâu anh mới buông tha cho cô. Đến khi Thẩm Yên Nhi tỉnh lại thì đã là chuyện của buổi chiều.

Cô đỡ cái lưng vô cùng đau nhức của mình đi xuống cầu thang thì gặp Phong Kỳ Minh, Bạch Thiên Lân, Hạ Từ Băng và Đoàn An Hy đã đến từ lúc nào.

Đoàn An Hy đưa mắt nhìn thấy Thẩm Yên Nhi thì đứng lên chạy về phía cô "Yên Nhi, cậu không sao chứ. Từ hôm đó tới giờ mình chưa đi thăm cậu được nữa"

"An Hy, sao bọn cậu đến đây? Có chuyện gì à?" Thẩm Yên Nhi từ từ bước xuống, cổ to và không sao nhưng phần lưng thì vô cùng đau. Cô thăm rùa trong lòng "Tên Dương Hàn Thiên chết tiệt. Chắc chắn tôi sẽ ngược chết anh"

Nghe giọng của Đoàn An Hy, mọi người đều đưa mắt về phía cầu thang.

"Tình rồi? Qua đây!" Dương Hàn Thiên liếc nhìn Thẩm Yên Nhi ý bảo cô lại đây.

"Em đâu tình rồi đây à?" Bạch Thiên Lân cười cười, ánh mắt xẹt qua tia giảo hoạt.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Điều tra về vụ tai nạn

"Anh đừng chọc cậu ấy nữa!" Hạ Tử Băng nghe ra ý tứ trừu chọc trong lời nói của Bạch Thiên Lân nên nhéo anh một cái.

Bạch Thiên Lân nhúu mày kêu lên một tiếng: "Dau. Con nha đầu này"

"Ài là nha đầu. Tôi đánh chết anh bây giờ!" Hạ Tử Băng giờ tay lên chuẩn bị đánh anh.

"Bà cô ơi tha cho tiểu nhân. Tiểu nhân biết lỗi của bản thân rồi!" Bạch Thiên Lân lùi ra xa không dám ngồi bên cạnh Hạ Tử Băng nữa.

"Hai người này náo nhiệt thật!" Thẩm Yên Nhi và Đoàn An Hy cùng bước đến.

"Vào chủ đề chính đi. Có thông tin mới rồi phải không?" Sau khi ngồi xuống sofa bên cạnh Dương Hàn Thiên thì Thẩm Yên Nhi lập tức lấy lại vẻ nghiêm túc.

Cả căn phòng trở nên im lặng một cách đáng sợ. Phong Kỳ Minh này giờ im lặng bắt đầu cất tiếng: "Ừ. Vụ tai nạn của chú không phải chỉ có nguyên nhân lên con đau tim. Mà còn do có người dờ dờ trước đó."

"Tìm được người gây tai nạn không?" Thẩm Yên Nhi nhúu mày nhìn Phong Kỳ Minh.

Phong Kỳ Minh chưa kịp trả lời thì Dương Hàn Thiên đã nói trước: "Là Tạ Tranh"

"Hèn gì không thấy cô ta ở bệnh viện mà chỉ thấy mỗi mẹ. Bây giờ cô ta sau rồi?" Thẩm Yên Nhi như biết trước được câu trả lời nên cũng không bất ngờ.

"Chết rồi?" Dương Hàn Thiên lạnh lùng cất giọng.

Advertisement / Quảng cáo

"Người ta tìm thấy xác cô ta ở gần hiện trường. Không phải do tai nạn mà bị người ta giết!" Bạch Thiên Lân nghiêm túc trở lại, tiếp lời của Dương Hàn Thiên.

"Có khi nào là cô ta dựng hiện trường giả chết hay không?" Thẩm Yên Nhi ngẫm nghĩ rồi lên tiếng.

Hạ Tử Băng lắc đầu, rồi lấy từ trong túi xách một tệp hồ sơ cho Thẩm Yên Nhi xem "Bọn tớ đã cho người kiểm tra rồi. Đúng là cô ta"

Thẩm Yên Nhi nhận lấy tệp hồ sơ, xem xong cô lại nhếch môi cười "Là em gái cô ta không phải cô ta"

Cả đám người đều ngạc nhiên nhìn về phía Thẩm Yên Nhi. Bạch Thiên Lân vừa ngạc nhiên vừa tò mò nên liền hỏi rõ: "Sao em đâu nghĩ là em gái cô ta? Với lại em gái cô ta là ai?"

"Em gái cô ta là người yêu của tên A Khắc. Bọn tôi đã từng dựng mặt nhau vào 6 năm trước. Chính tôi đã làm cánh tay của cô ta bị thương. Dù vết thương đã rất lâu nhưng nhìn kĩ vẫn thấy vết sẹo. Đó là do dao của tổ chức gây ra. Không thể nhầm vào đâu được." Thẩm Yên Nhi nói một loạt rồi chỉ vào cánh tay của thi thể trên hình.

"Tạ Uyển Ly?" Sao khi nhìn cánh tay thi thể, ánh mắt của Dương Hàn Thiên lạnh băng.

"Đúng. Là cô ta!" Thẩm Yên Nhi gật đầu. Sau đó cô nói tiếp "Lần đầu tôi gặp Tạ Tranh ở nhà họ Dương, khi đó cô ta ăn mặc cực kì quyến rũ. Mà trên cánh tay của cô ta không hề có vết sẹo này"

"Đúng là một đám cáo giả!" Bạch Thiên Lân vừa cười vừa lắc đầu.

"Nhưng tôi vẫn không hiểu vì sao họ phải làm như vậy? Không lẽ chỉ có chuyện chú Dương biết Tạ Tranh qua lại với ông ta mà giết người rồi sao đó dựng hiện trường giả?" Đoàn An Hy ngồi bên cạnh Phong Kỳ Minh vẫn thắc mắc điều này.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Bí mật nhỏ bị bại lộ (1)

Bạch Thiên Lân nghe Đoàn An Hy nói vậy thì cũng tỏ ra đồng tình với cô "Ừ. Không biết ông ta muốn làm gì nữa!"

Đúng lúc đó Diệp Du Lan gọi điện tới. Nói tình trạng của Dương Bắc Nhã đã khá hơn. Hiện giờ ông ấy đã tỉnh lại nhưng sức khỏe còn yếu nên chỉ có thể nằm trên giường.

Cả bọn người của Dương Hàn Thiên cũng yên tâm được phần nào. Họ đợi Dương Bắc Nhã khỏe hẳn rồi sẽ hỏi chuyện xảy ra hôm đó để tiện cho việc tìm chứng cứ để có thể vạch trần được Thẩm Quân Hải. Dương Hàn Thiên, Phong Kỳ Minh và Bạch Thiên Lân đến thư phòng bàn chuyện riêng. Để lại ba người phụ nữ ngồi trong phòng khách.

Sau khi thấy đám đàn ông đều đi vào thư phòng hết rồi thì Thẩm Yên Nhi mới hỏi Đoàn An Hy: "Cậu và anh họ của Dương Hàn Thiên quen nhau từ khi nào? Tại sao không ai nói cho mình biết hết vậy?"

Đoàn An Hy hơi ngượng ngùng nhưng cũng không giấu mà kể cho Thẩm Yên Nhi nghe: "Bọn mình quen nhau từ nhiều năm trước. Lần đó mình có việc gấp, không cẩn thận va vào một chiếc xe cùng chiều, làm hỏng xe của người ta. Mình có xin lỗi nhưng người đó không chịu. Đòi kiện mình tội gây tai nạn giao thông và phá hoại tài sản của người khác. Còn muốn ra tay đánh mình nữa. Cũng may mình..."

"Rồi sau đó như thế nào? Cậu gặp được anh họ của Dương Hàn Thiên?" Tình tò mò của Thẩm Yên Nhi lại nổi lên. Cô vô cùng hứng thú khi nghe câu chuyện tình của cô bạn thân Đoàn An Hy.

Đoàn An Hy nghe vậy thì ngượng ngùng gãi đầu "Ừm. Cũng may gặp được anh ấy nên mình không bị người kia đánh, không bị kiện mà còn được người kia xin lỗi lại nữa. Sau đó mình muốn cảm ơn nên mời anh ấy ăn bữa cơm. Điều tình cờ là bọn mình có sở thích khá giống và tính tình cũng khá hợp nhau nên nhanh chóng trở thành bạn bè rồi... đến một bậc cao hơn là... là trở thành người yêu."

"Chuyện vui như thế sao lại không nói mình biết chứ! " Thẩm Yên Nhi vừa cười vừa nhủ mày trách cứ bọn họ tại sao không nói cho cô biết.

Hạ Tử Băng bên cạnh che miệng cười hùa theo Thẩm Yên Nhi "Minh ở bên cạnh An Hy mà lúc đầu nó còn giấu chuyện này được. Huống chi cậu ở bên Pháp thì làm gì mà biết được chuyện này"

"Này! Tại lúc đó mình không biết bọn mình sẽ trở nên như vậy nên mới không có nói cho mấy cậu biết." Giọng của Đoàn An Hy như một đứa trẻ đang nhận lỗi nhìn hai người bên cạnh.

Advertisement / Quảng cáo

"Ừ. Không trách cậu" Thẩm Yên Nhi cười như không cười.

Cả ba người cười nói vui vẻ. Đột nhiên lại nói tới chủ đề về Dương Hàn Thiên.

"Dương Hàn Thiên? Anh ta làm sao?" Thẩm Yên Nhi nghe vậy thì nhủ mày tò vè ngạc nhiên.

"Anh ta chưa nói gì với cậu?" Hạ Tử Băng và Đoàn An Hy đồng thanh hỏi.

Thẩm Yên Nhi mơ hồ lắc đầu chẳng biết họ đang nói điều gì. "Anh ta có nói gì với mình đâu?"

"Anh ta là người mà cậu tìm kiếm suốt bao năm nay đấy!" Hạ Tử Băng nghiêm túc nói cho Thẩm Yên Nhi biết.

Bàn tay cầm tách trà của Thẩm Yên Nhi khựng lại. Như thể không tin vào tai mình. "Gi? Thật ư? Hay các cậu đùa với mình đấy?"

"Ừm. Là thật. Khoảng đùa với cậu đâu." Hạ Tử Băng và Đoàn An Hy lại đồng thanh trả lời..

Đến khi cuộc trò chuyện kết thúc thì trời cũng đã tối. Bọn người của Bạch Thiên Lãnh ở lại nhà Dương Hàn Thiên ăn cơm tối rồi mới ra về. Phong Kỳ Minh thì đi cùng với Đoàn An Hy. Còn Hạ Tử Băng và Bạch Thiên Lãnh thì mỗi người một xe.

Advertisement / Quảng cáo

Trên xe, Đoàn An Hy hết thờ dãi rồi lại nhìn Phong Kỳ Minh. Cô muốn nói điều gì đó nhưng rồi lại thôi. Làm cho Phong Kỳ Minh nhìn không được cất giọng hỏi: "Em làm gì mà từ này tới giờ cứ than ngắn thở dài thế? Muốn hỏi gì thì cứ nói!"

"Em không hiểu tại sao Dương Hàn Thiên lại che dấu sự thật rằng cậu ta là người mà Yên Nhi tìm kiếm hơn 10 năm nay. Dù gì bọn họ cũng đã là vợ chồng rồi còn gì? Anh nghĩ xem có đúng không?" Đoàn An Hy nhìn chằm chằm vào người đàn ông bên cạnh nghiêm túc lái xe.

Phong Kỳ Minh nghe vậy thì nhếch môi cười với cô "Ngốc ạ! Đâu phải em mới quen em trai anh mấy ngày đâu. Tính tình thẳng nhóc ấy trước giờ đều vậy. Nó muốn che giấu thì có lý do của nó. Chúng ta muốn nói thì cũng vô ích"

"Nhưng..bọn em.. ờ...nói cho Yên Nhi biết rồi" Đoàn An Hy cúi đầu nói ngập ngừng.

Phong Kỳ Minh cũng không bắt ngờ gì trước lời nói của cô. Anh đưa một tay vuốt mái tóc dài của Đoàn An Hy. "Không sao cả. Dù gì sau này chắc chắn cô ấy cũng sẽ biết. Biết sớm một chút cũng tốt"

"Ừm. Cũng đúng " Đoàn An Hy tựa đầu lên vai của Phong Kỳ Minh nhìn phong cảnh bên ngoài thành phố về đêm. Sau đó cô ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

Đến trước nhà, Phong Kỳ Minh nhẹ nhàng bế cô từ trên xe vào đến phòng ngủ, đắp chăn cho cô rồi mới ra ngoài..

Bên phía Nam Cung Nguyệt thì cũng khá an toàn sau sự việc ngày hôm đó. Dương Hàn Thiên đã cho người sắp xếp nơi ở cho bà để dăng chăm sóc Thẩm Quân Đình, cũng như để dăng nắm bắt được thông tin từ bên ngoài.

Thẩm Quân Thịnh lo Thẩm Quân Hải sẽ cho người theo dõi nhất cử nhất động của anh nên anh chỉ thỉnh thoảng đến thăm ba mẹ rồi rồi đi nhanh chóng, tránh cho ông ta tìm thấy nơi này. Tuy lần này bọn họ thoát khỏi cái chết nhưng không biết sau này sẽ như thế nào. Vẫn cứ cẩn thận thì tốt hơn.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Bí mật nhỏ bị bại lộ (2)

Lại một ngày nữa đã trôi qua. Thay vào đó là màn đêm buông xuống. Tại nhà riêng của Dương Hàn Thiên khi nhóm người của Bạch Thiên Lãnh, Hạ Tử Băng, Phong Kỳ Minh và Đoàn An Hy đã rời khỏi. Lúc này có một người phụ nữ mang bộ mặt lạnh như hàn băng đang đứng trước ban công trong phòng ngủ. Đúng vậy, không ai khác đó chính là Thẩm Yên Nhi.

Sau khi nghe tiếng bước chân của Dương Hàn Thiên bước từ phòng tắm đi ra, Thẩm Yên Nhi không nặng không nhẹ cất giọng: "Anh đã giấu tôi chuyện gì? Hôm nay nên nói rõ tại đây! Đừng có giả trò đánh trống lảng nữa!"

Nghe cô nói vậy, anh không buồn mà bước đến ban công rồi lên tiếng: "Em biết hết rồi còn hỏi?"

"Tôi biết chuyện gì? Nếu tôi biết thì tôi hỏi anh làm gì?" Thẩm Yên Nhi bày ra bộ mặt vô tội, như thật sự không biết điều gì.

Dương Hàn Thiên gật gật đầu, cười như không cười tỏ ra đồng tình. "Nếu em chưa biết vậy thì tôi cũng chẳng siêng mà nói cho em nghe". Sau đó anh nói tiếp: "Sáng mai em nhớ theo tôi tới công ty!"

"Ừ. Cuối cùng tôi cũng được đến công ty làm việc rồi à. Tôi cứ tưởng anh sẽ không cho tôi đi làm luôn đấy chứ!" Thẩm Yên Nhi hơi ngạc nhiên nhưng cũng nhanh chóng bình thường trở lại trước yêu cầu của Dương Hàn Thiên.

"Tuần sau tôi phải đi công tác nên sẽ giao mấy việc vặt lại cho em xử lý! Nhớ phải xử lý cho tốt nhé!" Dương Hàn Thiên ôm eo, tựa cằm lên vai Thẩm Yên Nhi, hít lấy mùi hương tỏa ra từ người cô.

"Mấy chuyện về lĩnh vực này thì anh không cần lo. Anh đừng quên chuyên môn của tôi là mấy việc này đấy nhé. Với lại lần trước tôi cũng giúp anh đôi chút còn gì. Mà anh định đi bao lâu?" Thẩm Yên Nhi nhẹ nhàng nghiêng đầu, nhìn vào gương mặt đẹp đến nỗi phụ nữ cũng phải ganh tị trước làn da mịn màng trắng trẻo của người đàn ông bên cạnh.

Advertisement / Quảng cáo

Dương Hàn Thiên nhếch môi. Đặt một nụ hôn xuống đôi môi đỏ mọng của Thẩm Yên Nhi "Không nhớ xa tôi à?"

"Anh tự luyến đấy à! Ai không nhớ xa anh? Mà anh còn chưa giải thích cho tôi?" Thẩm Yên Nhi làm bộ mặt giận dỗi, trừng mắt với Dương Hàn Thiên.

"Em nói em không biết điều gì mà?" Dương Hàn Thiên nở nụ cười gian tà nhìn cô.

Thẩm Yên Nhi nhận ra bản thân đã lỡ lời nên cũng nói thẳng ra, không giả vờ nữa: "Em thừa nhận là em biết hết rồi đấy! Bây giờ anh giải thích cho em đi! Tại sao lại giấu em, hửm?"

Dương Hàn Thiên bế cô lên, xoay người bước thẳng đến bên giường. "Trời lạnh, đêm còn dài, lên giường giải thích cũng chưa muộn!"

Thẩm Yên Nhi kinh ngạc, theo phản xạ vồng tay qua cổ Dương Hàn Thiên, nhìn chằm chằm vào anh "Em không lạnh, đứng ngoài ban công vẫn có thể giải thích được."

Cả cơ thể Thẩm Yên Nhi được Dương Hàn Thiên thả lên chiếc giường kingsize màu đen quen thuộc. Cảnh tượng khi đêm xuống của cặp vợ chồng lại xuất hiện..

Advertisement / Quảng cáo

Dương Hàn Thiên chiếm giữ đôi môi của Thẩm Yên Nhi. Khi cả hai người dường như thiếu đường khí anh mới buông cô ra.

Dương Hàn Thiên mở âm nói bên tai Thẩm Yên Nhi. Giọng nói của anh lúc này trở nên trầm khảm: "Vì anh muốn em yêu anh ở hiện tại chứ không phải anh của quá khứ, không phải đứa bé trai 7 tuổi của 19 năm trước, bé cưng à!"

"No no no! Năm nay em 25 cũng sắp 26 tuổi rồi. Chóp mắt em thành bà già bây giờ. Bé cưng gì nữa." Thẩm Yên Nhi lắc đầu nguầy nguậy. Buồn cười nhìn anh.

Ý cười trong mắt của Dương Hàn Thiên càng sâu. Dục vọng nguyên thủy không thể kìm chế được nữa. Anh lại hóa thành con sói đói khát trước người phụ nữ xinh đẹp bên dưới. Cả hai lại cùng nhau chiến đấu, lăn lộn trên giường cho tới gần sáng.

Thẩm Yên Nhi mệt rã rời nằm trong ngực của Dương Hàn Thiên chìm dần vào giấc ngủ. Nhưng người đàn ông đã thỏa mãn dục vọng nào đó vẫn chưa ngủ. Anh vùi đầu vào vai Thẩm Yên Nhi, nhỏ giọng lên tiếng: "Dù có chuyện gì anh cũng sẽ bảo vệ cho em. Vợ à!"

Lúc này Thẩm Yên Nhi đã ngủ say nên không thể nghe thấy những lời này, cũng không thể nhìn thấy ánh mắt cương cường của Dương Hàn Thiên dành cho mình. Anh nhìn cô gái nhỏ đang ngủ say trong lòng, nhẹ nhàng đeo chiếc nhẫn lên ngón tay áp út của cô. Rồi anh cũng dần chìm vào giấc ngủ.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Bàn tán về thư kí Thẩm

Paris, Pháp...

"Thưa hoàng tử, thần đã xác định được tung tích của tiểu thư Jemi rồi ạ!" Một phụ nữ trung niên tầm 50 tuổi nghiêm chỉnh cất giọng bằng tiếng Pháp vô cùng chuẩn.

Tay của người đàn ông đang cầm ly rượu vang thoáng chớp ngừng lại: "Nói!"

"Tiểu thư Jemi đã về Bắc Kinh, Trung Quốc. Và hiện tại tiểu thư cô ấy..." Người phụ nữ nói một nửa rồi trầm mặc im lặng.

Người đàn ông tạo nhả xoay người lại, mặt không chút cảm xúc nhìn bà ta: "Sao?"

Advertisement / Quảng cáo

Bà ta hít một hơi sâu rồi nói thẳng: "Cô ấy đã kết hôn cùng với một người tên Dương Hàn Thiên ngay sau khi trở về nước"

Người đàn ông nghe vậy thì tức giận thẳng tay ném ly rượu vang được thiết kế tinh tế xuống nền nhà: "Cô ấy dám bỏ về nước kết hôn? Bà lập tức cho người chuẩn bị cùng tôi đến Trung Quốc ngay bây giờ!"

"Vâng, Thần lập tức đi ngay" Người phụ nữ cuối đầu chào rồi nhanh chóng ra khỏi phòng.

Căn phòng trở nên im lặng, người đàn ông bắt đầu đập phá tất cả đồ đạc có trong căn phòng. Ngay cả tú rượu vô cùng quý giá cũng bị anh ta đập nát. Một phong cảnh quý dị diễn ra trong căn phòng. Đôi mắt người đàn ông đỏ ngầu, không còn là đáng vẻ lạnh nhạt lúc này. Anh ta rầm lên: "Jemi...à không. Bây giờ phải gọi em là Thẩm Yên Nhi! Em chỉ có thể là của tôi mà thôi!!"...

Bắc Kinh, Trung Quốc

Lúc Thẩm Yên Nhi tỉnh lại thì Dương Hàn Thiên đã ăn mặc chỉnh tề ngồi đọc báo chờ cô ở phòng khách. Cô không để ý có thứ gì khác lạ trên ngón tay áp út, nhanh chóng thay quần áo, ăn sáng rồi đi đến công ty. Cô không muốn người khác nói ra nói vào nên đi xe riêng. Dương Hàn Thiên cũng không có ý kiến. Anh đến nhà xe lấy ra hai chiếc siêu xe. Một cho cô và một cho anh.

Khi thấy xe được lái tới thì Thẩm Yên Nhi chỉ biết nhếch môi lắc đầu. Lại là hai chiếc siêu xe khác. Lần này là chiếc Rezvani Beast Alpha màu trắng và chiếc Bugatti màu đen.

"Này, Dương đại tổng tài! Anh không thể nào tìm một chiếc xe bình thường hơn cho em được à?" Thẩm Yên Nhi đi lại chiếc xe Bugatti màu đen, lấy tay gõ vào cửa kính. Lúc này cô mới phát hiện chiếc nhẫn trên tay, ngạc nhiên nói tiếp: "Anh đeo cho em khi nào thế? Tôi hôm qua?"

Dương Hàn Thiên hạ kính cửa xe xuống, nhìn người phụ nữ đứng bên cạnh chiếc xe, anh lạnh lùng lên tiếng: "Đến giờ mới phát hiện? Em cũng vô tâm quá nhỉ?"

"Em nào vô tâm. Tại không chú ý chút thôi! Giờ em phát hiện chắc cũng chưa muộn!" Thẩm Yên Nhi giờ bàn tay có chiếc nhẫn lắc lắc trước mặt Dương Hàn Thiên. Cô nở nụ cười tươi rói.

"Ừ. Lên xe đi!" Dương Hàn Thiên không thay đổi sắc mặt nâng cửa kính lên rồi lái xe ra ngoài.

Hôm nay Dương Hàn Thiên tự lái xe đến công ty. Anh để Hàn Khiết lái xe đưa Thẩm Yên Nhi.

"Thiếu phu nhân, lên xe thôi" Hàn Khiết này giờ im lặng rồi cuộc cũng lên tiếng.

Thẩm Yên Nhi xoay người bước đến xe, mở cửa bên ghế tài xế "Đề tôi tự lái xe"

Advertisement / Quảng cáo

"Điều này..." Hàn Khiết đưa về mặt khó xử nhìn Thẩm Yên Nhi.

Thẩm Yên Nhi cười như không cười mở miệng: "Tôi có bằng lái, anh qua ghế phụ ngồi đi. Có gì tôi chịu trách nhiệm"

Hàn Khiết hết cách, đành qua ghế phụ ngồi. Thẩm Yên Nhi lên xe, nhanh chóng lái xe theo xe Dương Hàn Thiên.

Hàn Khiết bên cạnh toát cả mồ hôi lạnh vì tốc độ lái xe kinh hoàng của Thẩm Yên Nhi. Cô chạy vượt qua cả xe của Dương Hàn Thiên.

Dương Hàn Thiên thoáng tia kinh ngạc khi người lái xe là Thẩm Yên Nhi chứ không phải Hàn Khiết. Nhưng anh cũng không nhanh không chậm lái theo ở phía sau.

Gần đến công ty, Thẩm Yên Nhi đưa xe cho Hàn Khiết. Một mình bước vào công ty, cô hồi lễ tân sau đó đến nơi làm việc đã chuẩn bị trước.

Hàn Khiết nhìn theo bóng lưng của Thẩm Yên Nhi, lúc này mới hoàn hồn lại. Dù anh là đàn ông, đi theo Dương Hàn Thiên gặp không biết bao nhiêu

nguy hiểm nhưng đây là lần đầu tiên anh được phụ nữ đưa tới công ty với tốc độ chưa từng thấy như vậy. Nói không sợ thì cũng là dối lòng. Tuy nhiên ngoài mặt Hàn Khiết vẫn cố gắng giữ vẻ ôn hòa, trầm tĩnh.

Mọi người trong công ty thấy Thẩm Yên Nhi đã rời đi thì bắt đầu xì xào to nhỏ: "Không biết kiếp trước cô ấy có cứu cả dãy ngân hà không mà kiếp này được làm thư kí của chủ tịch Dương nhỉ?"

Có người khác lại lên tiếng: "Các cô không biết cô ấy à? Là con của chủ tịch Thẩm thì Thẩm Quân Đình đấy! Người vừa đẹp lại là con của chủ tịch Thẩm nếu là vợ của chủ tịch Dương thì cũng chẳng có vấn đề gì!"

Cô lễ tân nói chuyện với Thẩm Yên Nhi lúc này cũng đến: "Cô ấy kết hôn rồi!"

Cả công ty nghe cô lễ tân nói thế thì ai cũng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào cô: "Không thể nào!"

Cô lễ tân lắc đầu: "Tôi thấy cô ấy đeo nhẫn cưới trên ngón tay áp út thì không thể nào là chưa kết hôn được. Mấy người đừng quên tôi cũng là người kết hôn rồi đấy." Nói rồi cô lễ tân chỉ vào chiếc nhẫn trên ngón tay của bản thân.

"Không thể nào" Bọn họ như không tin vào tai mình.

Advertisement / Quảng cáo

Cô lễ tân quả quyết nói: "Chính mắt tôi nhìn thấy mà"

Một anh chàng trong đám buồn bã thờ dãi: "Tôi còn muốn làm quen với cô ấy. Ai ngờ. Haizz..."

Cám đảm người cười khinh mệ về anh chàng vừa nói: "Với thân phận của thư kí Thẩm thì anh đừng có nằm mơ giữa ban ngày"...

Cả công ty tiếp tục xì xào to nhỏ về chủ đề Thẩm Yên Nhi không ngừng. Nhưng đến khi thấy Dương Hàn Thiên bước vào thì cả công ty bỗng chốc im ắng như chưa có chuyện gì xảy ra.

Vì bọn họ biết, nếu đắc tội với Dương Hàn Thiên thì họ chỉ có một con đường chết. Nên ai nấy cũng biết thân biết phận mà không dám nói nữa.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Làm quen với người mới

Hôm nay cả công ty đều nháo nhào về nhân vật Thẩm Yên Nhi. Nhưng cô không để tâm mà cười tươi làm quen với tất cả mọi người. Tính tình của cô khá hòa hợp với mọi người nên sau một tiếng đồng hồ thì họ cũng không mấy ngại ngùng mà nói chuyện vô cùng thân thiết với cô.

Phòng làm việc của cô nằm cùng ở bộ phận Quản lý. Chi trưởng phòng được gán mác "Quý bà khó khăn" hôm nay cũng thể hiện thái độ hòa nhã với cô.

Nửa ngày trôi qua làm quen với công việc mới, cuối cùng Dương Hàn Thiên cũng gọi Thẩm Yên Nhi vào phòng làm việc.

Cốc cốc

"Vào đi" Tiếng nói lạnh lùng quen thuộc vang lên. Y hệt như lần đầu đến đây. Nhưng hiện tại cô có một mình Thẩm Yên Nhi đứng trước cửa phòng

Cô mở cửa phòng rồi lịch sự cất giọng: "Thưa chủ tịch, ngài có yêu cầu gì ạ?"
Advertisement / Quảng cáo

"Đóng cửa lại!" Dương Hàn Thiên vẫn không rời mắt khỏi màn hình máy tính.

Thẩm Yên Nhi làm theo lời Dương Hàn Thiên, cô đóng cửa lại, sau đó đứng về vị trí lúc đầu.

Dương Hàn Thiên giương mắt nhìn cô trong một giây rồi tiếp tục công việc trên tay: "Qua đây"

"Ngài có chuyện gì cần dặn dò thì cứ nói ra ạ!" Thẩm Yên Nhi nở nụ cười lịch sự vẫn đứng tại chỗ không có ý định đi tới.

Lúc này Dương Hàn Thiên mới ngừng công việc đưa mắt nhìn cô một lần nữa: "Già vờ xa lạ, hừm? Em cũng khá lắm đấy!"

"Tôi đây chỉ là một thư kí nho nhỏ, khá ở điểm nào ạ?" Nụ cười trên môi Thẩm Yên Nhi càng lan rộng.

Dương Hàn Thiên hé đôi môi mỏng, nở nụ cười gian tà: "Làm tình"

Nụ cười trên mặt Thẩm Yên Nhi cứng đờ, đầu đầy hắc tuyến: "Anh vớ si! Biến thái!"

Cốc cốc

"Vào đi" Anh thu lại nụ cười, lạnh lùng cất giọng.

Thẩm Yên Nhi ở một bên cố nén cười trước thái độ thay đổi 360° của Dương Hàn Thiên.

"Dương tổng, Thiếu phu... thư kí Thẩm, ngài Daniel đã đồng ý gặp chúng ta. Ông ấy sắp trở về Pháp nên chỉ dành cho chúng ta 30 phút." Hàn Khiết bước nhanh vào phòng thông báo.

Dương Hàn Thiên nghe vậy thì lập tức đứng dậy lấy áo khoác trên ghế mặc vào, nghiêm mật nhìn Thẩm Yên Nhi "Thư kí Thẩm, cô đi gặp họ với tôi."

"Vâng" Thẩm Yên Nhi lập tức lấy lại vẻ mặt bình thường, cô bước theo Dương Hàn Thiên, Hàn Khiết cũng nhanh chóng theo sau họ...

"Chào ngài Daniel." Dương Hàn Thiên cất giọng lạnh lùng bằng tiếng Pháp, sau đó ngồi xuống ghế đối mặt với người đàn ông được gọi là Daniel. Thẩm Yên Nhi đứng bên cạnh anh.
Advertisement / Quảng cáo

"Chào Dương tổng." Khi người đàn ông chuyển ánh mắt từ Dương Hàn Thiên sang người phụ nữ đứng cạnh anh thì vô cùng kinh ngạc cất giọng bằng tiếng Pháp: "Jemi? Là con à?"

"Ngài Daniel?" Thẩm Yên Nhi cũng tò về kinh ngạc trước người đàn ông.

Người đàn ông lại về mặt bình thường, nở nụ cười ôn hòa: "Không ngờ ta gặp được con ở đây"

"Con cũng không ngờ lại gặp được ngài ở đây" Thẩm Yên Nhi cúi chào theo nghi thức của người Pháp.

Người đàn ông cũng đứng dậy chào theo nghi thức của người Pháp, rồi trở lại ngồi trên chiếc ghế ban nãy.

Dương Hàn Thiên nhìn nghi thức chào của người Pháp cảm thấy không thoải mái, ánh mắt lạnh lẽo kéo Thẩm Yên Nhi ngồi xuống bên cạnh

Daniel thấy tâm trạng của Dương Hàn Thiên không tốt nhưng ông vẫn giữ thái độ hiền hòa mà trò chuyện với Thẩm Yên Nhi "Cũng lâu rồi ta không gặp con! Con về nước làm việc cho Dương tổng à?"

"Vâng. Và anh ấy cũng là chồng con" Thẩm Yên Nhi vui vẻ trả lời...

Nhờ có Thẩm Yên Nhi mà vụ kí kết hợp đồng với ngài Daniel hoàn thành vô cùng thuận lợi. Chưa tới 10 phút bọn họ đã bàn bạc xong. Công ty Park A World của Daniel là một công ty kiến trúc nổi tiếng trên thế giới do quý tộc hoàng gia Pháp thành lập. Mà người đứng đầu chính là hoàng tử Simon 13, Simon Thiệu Huy. Một vị hoàng tử trẻ tuổi đầy triển vọng. Rất ít công ty trên thế giới có thể kí kết hợp đồng thành công với Park A World. Thiên Phong có thể dành được cơ hội hiếm có này đã giúp công ty và cả ngành kinh tế trong nước vươn lên một tầm cao mới. Đúng 10 phút sau mọi người đều rời đi.

Năm đó sau khi qua Pháp, Thẩm Yên Nhi phải sống trong cuộc sống bị ám sát hằng ngày, không thể nào lên lạc với gia đình bên Trung Quốc, cũng không thể nào đi học. Cô chạy đông chạy tây để trốn bọn sát thủ. Đó là khoảng thời gian vô cùng khùng khiếp đối với một cô gái 15 tuổi. Lúc đó cô không hề biết đó là kế hoạch tàn ác của kẻ mà cô gọi là ba vạch ra.

Một lần không may Thẩm Yên Nhi bị thương, cô tưởng rằng mình sẽ chết nhưng cũng may có Daniel cứu sống cô. Daniel không có con nên ông xem Thẩm Yên Nhi như con gái của mình mà ông và vợ mình chăm sóc cô vô cùng chu đáo.

Tổ chức sát thủ Băng Dao cũng là do Daniel thành lập khi còn trẻ. Sau khi vết thương của Thẩm Yên Nhi đã khỏi, ông trực tiếp rèn luyện cho Thẩm Yên Nhi trở thành sát thủ để cô tự bảo vệ cho chính bản thân mình. Và ông cũng cho Thẩm Yên Nhi đi học ở trường quý tộc của Pháp để cô hoàn thành ước mơ của mình.

Thẩm Yên Nhi vô cùng biết ơn ông, nên cô xem ông như người cha thứ hai mà không che giấu ông bất kì bí mật gì. Nhưng cô muốn về nước để gặp lại gia đình nên 3 năm trước đã rời khỏi Băng Dao. Cô cố gắng hoàn thành mọi việc ở đây để có thể về nước sớm nhất có thể sau nhiều năm xa xứ.

Tất cả những việc này Dương Hàn Thiên đều biết nên anh không cảm thấy bất ngờ khi Daniel và Thẩm Yên Nhi quen biết nhau. Nhưng do tính chiếm hữu vô cùng mạnh mẽ nên sau khi Thẩm Yên Nhi và Daniel chào nhau theo kiểu Pháp thì suốt buổi gặp mặt đều có bầu không khí lạnh băng tỏa ra từ người anh. Daniel cũng cảm nhận được nên cũng không tiện mà nói nhiều với Thẩm Yên Nhi.

Từ khi rời khỏi nơi gặp mặt Dương Hàn Thiên ôm eo Thẩm Yên Nhi không hề buông ra một giây nào.
Advertisement / Quảng cáo

Trở lại công ty, cuối cùng Thẩm Yên Nhi cũng không chịu nổi thái độ của anh nữa: "Tối cửa công ty rồi, anh buông em ra. Anh muốn cả công ty tiếp tục nháo nhào về chúng ta à?"

"Bọn họ biết cũng chẳng sao" Dương Hàn Thiên vẫn không có ý định buông cô ra.

Thẩm Yên Nhi dờ khóc dờ cười nhìn anh: "Dương đại tổng tài lạnh lùng, không gần nữ sắc mà mọi người nói về anh đâu rồi?"

"Không biết! Bây giờ em đi theo anh vào phòng làm việc!" Dương Hàn Thiên vẫn tỏ thái độ bình thường trước lời nói của cô.

"Được. Nhưng phải buông em ra!" Giọng nói của Thẩm Yên Nhi vẫn vô cùng kiên định.

#HanMocHi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Lạnh Lùng: Sủng Vợ Yêu Yận Trời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.